

کتابخانه آستانقدس

اسم کتاب ادعیه. بیاض شکل. ناقص و جلد صفحه اول پاره فارسی

مصنف شناخته نشد

مؤلف

خطی نسخ و نستعلیق ۱۶و۱۲

چاپی

سال چاپ یا تحریر عدد اوراق ۱۸۴

جزء کتب ادعیه شماره خصوصی

شماره عمومی ۱۵۵۸۴ شماره قبض

واقف خریداری آستان تاریخ وقف آبان ۱۳۶۶

طول ۱۴ عرض ۶ شماره صفحات

۱۹۸

اسم کتا

مصنف

مؤلف

خطی نسخ

چاپی

سال

جزء کت

شماره

واقف

طول....

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ
شَهِدَ اللّٰهُ اَنَّهُ لَا اِلٰهَ اِلَّا
هُوَ وَالْمَلٰٓئِكَةُ وَاُولُوا
الْعِلْمِ قَآئِمًا بِالْقِسْطِ لَا اِلٰهَ
اِلَّا هُوَ الْعَزِيْزُ الْحَكِيْمُ اِنَّ
الدِّيْنَ عِنْدَ اللّٰهِ الْاِسْلَامُ
وَاَنَا الْعَبْدُ الضَّعِيْفُ الْمُذْنِبُ
الْعَاصِى الْمُحْتَاجُ الْفَقِيْرُ
الشهيد

نَعَدَا ٱلْبَعْدِ مِنْ غَيْرِ ٱنْتِقَالٍ
وَلَا زَوَالِ غِنِيٍّ فِى ٱلْأَ
وَّلِ وَٱلْآخِرِ مُسْتَغْنٍ
فِى ٱلْبَاطِنِ وَٱلظَّاهِرِ
لَا جَوْرَ فِى قَضِيَّتِهِ وَلَا
مَيْلَ فِى مَشِيَّتِهِ وَلَا
ظُلْمَ فِى تَقْدِيرِهِ وَلَا مَهْرَبَ
مِنْ حُكُومَتِهِ وَلَا مَلْجَأَ
مِنْ سَطْوَتِهِ وَلَا مَنْجَأَ
مِنْ نَقِمَاتِهِ سَبَقَتْ ه
رَحْمَتُهُ غَضَبَهُ وَلَا

الصِّفَاتِ وَهُوَ عَلَى مَا
هُوَ عَلَيْهِ فِي عِزِّ صِفَاتِهِ
كَانَ قَوِيًّا قَبْلَ وُجُودِ
الْقُدْرَةِ وَالْقُوَّةِ وَكَانَ
عَلِيمًا قَبْلَ إِيجَادِ الْعِلْمِ
وَالْعِلَّةِ لَمْ يَزَلْ سُلْطَانًا
إِذْ لَا مَمْلَكَةَ وَلَا
مَالَ وَلَمْ يَزَلْ سُبْحَانَهُ
عَلَى جَمِيعِ الْأَحْوَالِ
وُجُودُهُ قَبْلَ الْقَبْلِ
فِي أَزَلِ الْآزَالِ وَبَقَاؤُهُ
بعد

ما احلّ نيله واعظمه
احسانه بعث الانبياء
ليبيّن عدله ونصب الا
وصياء ليظهر طوله وفضله
وجعلنا من امّة سيّد
الانبياء وخير الاولياء
وافضل الاصفياء
واعلى الازكياء محمّد
صلّى الله عليه واله
امنا وما دعانا اليه
وبالقران الّذي انزله

يفوته احد اذا طلبه
اناح العلل في الشكل
التكليف وسوى
التوفيق بين الضعيف
والشريف مكن اداء
المامور وسهل س
سبيل اجتناب المحظور
لم يكلف الطاعة
الا دون الوسع والطاعة
سبحانه ما ابين كرمه
واعلى شانه سبحانه

جعفر ثم الكاظم موسى
ثم الرضا علی ثم التقی محمد
ثم النقی علی ثم الزکی
العسکری الحسن ثم الحجة
القائم المنتظر المرجی
الذی ببقائه بقیت
الدنیا و بیمنه رزق
الوری و بوجوده
ثبتت الارض و السماء
به یملأ الله الارض
قسطا و عدلا بعد ما ملئت

عليه وبوصيه الذی
نصبه یوم الغدیر و
اشارته الیه هذا علی
الیه واشهد ان الائمة
الابرار بعد الرسول
المختار علی قامع الکفار
ومن بعده سیداولاد
الحسن بن علی ثم اخوه
السبط التابع لمرضات الله
الحسین ثم العابد علی
ثم الباقر محمد ثم الصادق
جعفر

عَلَى الْيَقِينِ وَأَفْضَلُ
الْأَوْصِيَاءِ الْمَرْضِيِّينَ
وَأَشْهَدُ أَنَّ الْمَوْتَ حَقٌّ
وَمُسَاءَلَةَ مُنْكَرٍ وَنَكِيرٍ
فِي الْقَبْرِ حَقٌّ وَالْبَعْثَ
حَقٌّ وَالنُّشُورَ حَقٌّ وَالصِّرَاطَ
حَقٌّ وَالْمِيزَانَ حَقٌّ وَالْحِسَابَ
حَقٌّ وَالْكِتَابَ حَقٌّ
وَالْجَنَّةَ حَقٌّ وَالنَّارَ
حَقٌّ وَأَنَّ اللّٰهَ يَبْعَثُ مَنْ
فِي الْقُبُورِ اللّٰهُمَّ فَضْلُكَ

ظلماً وجوراً واشهد
انّ اقوالهم حجة وا
متثالهم فريضة و
طاعتهم مفروضة
ومودّتهم لازمة م
مقضية والاقتداء
بهم منجية ومخالفتهم
مردية وهم سادات
اهل الجنة اجمعين
وشفعاء يوم الدين
وائمة اهل الارض
على

اكرم الاكرمين وارحم
الراحمين اللهم يا ارحم
الراحمين اني اودعتك
يقيني هذا وثبات ديني
وانت خير مستودع وقد
امرتنا بحفظ الودايع
وردها فاحفظه ورده
على وقت حضور موتي
برحمتك يا ارحم الرا
حمين وصلى الله على
محمد وآله اجمعين الطيبين الطاهرين

رجائي وكرمك ورحمتك
املي لا عمل لي استحق
به الجنة ولا طاعة
لي استوجب بها
الرضوان الا اني
اعتقدت توحيدك
وعدلك وارتجيت
احسانك وفضلك
وتشفعت اليك بالنبي
وآله من احبتك وانت
اكرم

لكَ مِنْ آيَاتِ اللهِ مَنْ يَهْدِ الله
این از نشانهای قدرت خداست کسی که راه نمود خدا
فهو المهتد ومن يضلل فلن تجد له

وتحسبهم ايقاظا وهم
هیچ کار از راه راست آدمی نیند است زنا پنداران وایشان را
رقود ونقلبهم ذات اليمين وذات
خفتگانند و میگردانیم ایشان را بپهلوی راست و بپهلوی

بِمَا لَبِثْتُمْ فَابْعَثُوا أَحَدَكُمْ بِوَرِقِكُمْ

پس بفرستید یکی از خود را با این سیم بشهر پس ببیند

هَٰذِهِ إِلَى الْمَدِينَةِ فَلْيَنْظُرْ أَيُّهَا أَزْكَىٰ

طَعَامًا فَلْيَأْتِكُمْ بِرِزْقٍ مِنْهُ وَلْيَتَلَطَّفْ

طعام وا از آن خوردنی را بشما بیاورد پس باید طعامش

وَلَا يُشْعِرَنَّ بِكُمْ أَحَدًا إِنَّهُمْ إِنْ

ناآگاه نگرداند بحال شما هیچ کس را بدرستی که ایشان اگر

إِنَّا أَعْتَدْنَا لِلظَّالِمِينَ نَارًا أَحَاطَ ٢٨

بدرستی که ما آماده کردیم برای ستمکاران آتشی که فرا گرفته

بِهِمْ سُرَادِقُهَا وَإِنْ يَسْتَغِيثُوا يُغَاثُوا

ایشان را سراپرده آن آتش و اگر فریاد خواهند کرد از عطش

بِمَاءٍ كَالْمُهْلِ يَشْوِي الْوُجُوهَ بِئْسَ

بآبی مانند مس گداخته که بریان کند رویها را و بد آبیست

الشَّرَابُ وَسَاءَتْ مُرْتَفَقًا إِنَّ ٢٩

آن آب و بد تکیه گاهیست آتش بدرستی که

الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ

آنانکه گرویدند و کردند کردارهای شایسته

إِنَّا لَا نُضِيعُ أَجْرَ مَنْ أَحْسَنَ عَمَلًا

بدرستی که ما ضایع نگردانیم مزد کسی را که نیکو کند کار خود را

أُولَٰئِكَ لَهُمْ جَنَّاتُ عَدْنٍ تَجْرِي ٣٠

۱۵

وكان امره فرطا وقل الحق من ربكم

وهست كار او در گذشته از حد صواب و بگو سخن راست از خداوند شما

تَظْلِمْ مِنْهُ شَيْئًا وَفَجَّرْنَا خِلَالَهُمَا

نکرد از میوه خود چیز و روان کردانیدیم در میان

نَهَرًا وَكَانَ لَهُ ثَمَرٌ فَقَالَ لِصَاحِبِهِ

جویبار و بود آن مرد را مال بسیار بجز آن بوستانی

مِنكَ مَالًا

و از راه تفاخر

وَأَعَزُّ نَفَرًا وَدَخَلَ جَنَّتَهُ وَهُوَ

بیشترم از تو از جهت مال و غالب ترم از حشم و در آمد بوستان

هذه أبدا وما أظن الساعة قائمة

این بوستان هرگز و گمان ندارم روز قیامت بپای شونده

ثِيَاباً خُضْراً مِن سُندُسٍ وَإِسْتَبْرَقٍ
جامهای سبز از دیبای تنک و دیبای سطبر
مُتَّكِئِينَ فِيهَا عَلَى الْأَرَائِكِ نِعْمَ
در حالتی که تکیه زده کانند دران بهشتها بر تختهای نیکو
الثَّوَابُ وَحَسُنَتْ مُرْتَفَقاً وَ
پاداشت است این پاداش و نیکو تکیه گاهیست آن تختها
اضْرِبْ لَهُم مَّثَلاً رَّجُلَيْنِ جَعَلْنَا لِأَحَدِهِمَا
و بزن برای ایشان مثلی داستان دو مرد که پدید آوردیم مر یکی را ازیشان
جَنَّتَيْنِ مِنْ أَعْنَابٍ وَحَفَفْنَاهُمَا
دو بوستان از تاکها و در آوردیم در گرد آن
بِنَخْلٍ وَجَعَلْنَا بَيْنَهُمَا زَرْعاً
خرمابنان و پدید کردیم میان آن دو بوستان کشت زاری
كِلْتَا الْجَنَّتَيْنِ آتَتْ أُكُلَهَا وَلَمْ
آن دو بوستان هر یک داد میوه خود را و کم

تظلم

زَلَقًا ۝ أَوْ يُصْبِحَ مَاؤُهَا غَوْرًا فَلَن

بساده يا بگردد آب بوستان بزمين فرو شده پس

تَسْتَطِيعَ لَهُ طَلَبًا ۝ وَأُحِيطَ بِثَمَرِهِ

هرگز نتوانى آن را جستن و فراهم كرده شد ميوه بهار او

[illegible]

الْوَلَايَةُ لِلَّهِ الْحَقِّ هُوَ خَيْرٌ ثَوَابًا

در اين حال يارى دادن خاص خداى است كه سزاوار حمد است [illegible]

رَجُلًا لَكِنَّا هُوَ اللَّهُ رَبِّي وَلَا أُشْرِكُ

قُلْتَ مَا شَاءَ اللَّهُ لَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ

و انا یه کم بعد من

لَكِنَّا فَعَسَى

الرحمن بتر از تو در مال و فرزند پس کاه باشد

رَبِّي أَنْ يُؤْتِيَنِ خَيْرًا مِنْ جَنَّتِكَ وَيُرْسِلَ

که پروردگار من بدهد مرا بهتر از بوستان تو و بفرستد

عَلَيْهَا حُسْبَانًا مِنَ السَّمَاءِ فَتُصْبِحَ صَعِيدًا

بر بوستان تو تیرها شهاب از آسمان که بسوزاند و

گردد زمین

بَارِزَةً وَحَشَرْنَاهُمْ فَلَمْ نُغَادِرْ مِنْهُمْ

ظاهر و مکشوف و حشر کنیم همه خلایق را پس وا نگذاریم از ایشان

أَحَدًا وَعُرِضُوا عَلَىٰ رَبِّكَ صَفًّا

یکی را و عرض کرده شوند بر پروردگار تو صف زدگان

لَقَدْ جِئْتُمُونَا كَمَا خَلَقْنَاكُمْ أَوَّلَ مَرَّةٍ

بایشان که بحقیقت آمدید ما را چنانچه آفریدیم شما را نخستین بار

بَلْ زَعَمْتُمْ أَلَّنْ نَجْعَلَ لَكُمْ مَوْعِدًا

بلکه گمان کردید هرگز نه پدید آوریم برای شما وعده گاه

وَوُضِعَ الْكِتَابُ فَتَرَى الْمُجْرِمِينَ مُشْفِقِينَ

و نهاده شود نامهای اعمال پس بینی گناهکاران ترسان

... أَحْصَاهَا وَوَجَدُوا

و نه گناه بزرگی را مگر آنکه برشمرده است آنها را و یافتند

وَخَيْرٌ عُقْبًا ۞ وَاضْرِبْ لَهُمْ مَثَلَ الْحَيَوٰةِ

وبهتر است ازبرا انجام نیک دادن دوستان خود را و برا

زندگانی دنیا اند ولکروهی که ثواب آن پاینده

خَيْرٌ عِنْدَ رَبِّكَ ثَوَابًا وَخَيْرٌ أَمَلًا ۞

وشایسته اند بهتر است نزد پروردگار تو بپاداش

وَيَوْمَ نُسَيِّرُ الْجِبَالَ وَتَرَى الْأَرْضَ

وبهتر است بامید داری و یاد کن روزی را که روان کنیم را

الْمُضِلِّينَ عَضُدًا وَيَوْمَ يَقُولُ نَادُوا

گمراهان را یار و یاور خود و یاد کن روزی که گوید خدا

شُرَكَائِيَ الَّذِينَ زَعَمْتُمْ فَدَعَوْهُمْ فَلَمْ

آواز دهید شریکهای مرا که گمان داشتید پس بخوانند ایشان را

يَسْتَجِيبُوا لَهُمْ وَجَعَلْنَا بَيْنَهُمْ مَوْبِقًا

پس جواب نگویند مر ایشان را و بدید آوردیم میان ایشان و شریکان پرده

وَرَأَى الْمُجْرِمُونَ النَّارَ فَظَنُّوا أَنَّهُمْ

و ببینند گناهکاران آتش دوزخ را پس یقین دانند که ایشان

مُوَاقِعُوهَا وَلَمْ يَجِدُوا عَنْهَا مَصْرِفًا

افتادگانند دران آتش و نیابند از ان هیچ جای گریز

وَلَقَدْ صَرَّفْنَا فِي هَٰذَا الْقُرْآنِ لِلنَّاسِ

مِنْ كُلِّ مَثَلٍ وَكَانَ الْإِنْسَانُ أَكْثَرَ

از هر داستانی و هست آدمی بیشتر

شَيْءٍ جَدَلًا وَمَا مَنَعَ النَّاسَ أَنْ

از هر چیزی در خصومت و باز نداشته مردمان را از ایمان

مَا عَمِلُوا حَاضِرًا وَلَا يَظْلِمُ رَبُّكَ أَحَدًا

فَفَسَقَ عَنْ أَمْرِ رَبِّهِ أَفَتَتَّخِذُونَهُ وَ

پس بیرون رفت از فرمان پروردگار خود این را فرا گیرید

ذُرِّيَّتَهُ أَوْلِيَاءَ مِنْ دُونِي وَهُمْ لَكُمْ

ای فرزندان آدم او را و فرزندان او را کارفرمایان خود

عَدُوٌّ بِئْسَ لِلظَّالِمِينَ بَدَلًا مَا

دشمنانند بد بدلیست ستمکاران را از طاعت شیطان

أَشْهَدْتُهُمْ خَلْقَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ

گواه نگرفتم شیطان و ذریت وی را حق تعالی بر آسمانها و زمین

وَلَا خَلْقَ أَنْفُسِهِمْ وَمَا كُنْتُ مُتَّخِذَ

و نه بر آفریدن نفسهای ایشان و نیستم فرا گیرنده

يَدَاهُ إِنَّا جَعَلْنَا عَلَى قُلُوبِهِمْ أَكِنَّةً
دستهای او بدرستی که ما پدید آوردیم بر دلهای ایشان پرده‌ها

أَنْ يَفْقَهُوهُ وَفِي آذَانِهِمْ وَقْرًا وَ
برای آنکه نخواستیم که دریابند آنرا و پدید گردیم در گوشهای ایشان گرانی تا نشنوند

إِنْ تَدْعُهُمْ إِلَى الْهُدَى فَلَنْ يَهْتَدُوا
و اگر بخوانی ایشانرا براه راست پس هرگز راه نیابند

إِذًا أَبَدًا وَرَبُّكَ الْغَفُورُ ذُو الرَّحْمَةِ
آنهنگام هیچ وقت و پروردگار تست آمرزگار خداوند بخشایش

لَوْ يُؤَاخِذُهُمْ بِمَا كَسَبُوا لَعَجَّلَ لَهُمُ
اگر مؤاخذه کند خدا ایشانرا آنچه کسب کرده اند هراینه تعجیل کند برای ایشان

الْعَذَابَ بَلْ لَهُمْ مَوْعِدٌ لَنْ يَجِدُوا
عذاب را بلکه مر ایشانراست وعده‌گاهی که هرگز نیابند

مِنْ دُونِهِ مَوْئِلًا وَتِلْكَ الْقُرَى
بغیر او پناهی و آن شهرها

أَهْلَكْنَاهُمْ لَمَّا ظَلَمُوا وَجَعَلْنَا لِمَهْلِكِهِمْ
هلاک گردانیدیم چون ستم کردند و پدید کردیم برای هلاکت ایشان

يُؤْمِنُوا اِذْ جَاءَهُمُ الْهُدٰى وَيَسْتَغْفِرُوا

بگروند چون آمدشان راه نمای دین حق و از آمرزش خواهند

رَبَّهُمْ اِلَّا اَنْ تَاْتِيَهُمْ سُنَّةُ الْاَوَّلِينَ

از پروردگار خود مگر خواسته آنکه بیایدشان سنت پیشینیان

یا بر بینند عذاب را معاینه

نُرْسِلُ الْمُرْسَلِينَ اِلَّا مُبَشِّرِينَ وَمُنْذِرِينَ

نفرستیم پیغمبرانرا مگر مژده دهندگان و بیم کنندگان

وَيُجَادِلُ الَّذِينَ كَفَرُوا بِالْبَاطِلِ لِيُدْحِضُوا

و خصومت میکنند آنانکه کافر شدند بچیزی باطل تا باطل کنند

بِهِ الْحَقَّ وَاتَّخَذُوا اٰيَاتِي وَمَا اُنْذِرُوا

بآن دین حق و فرا گرفتند معجزهای مرا و آنچه بیم کرده شدند

هُزُوًا وَمَنْ اَظْلَمُ مِمَّنْ ذُكِّرَ بِاٰيَاتِ

ازان چیزی که بآن استهزا کنند و کیست ستمکارتر از آنکه پند داده باشد بآیات

رَبِّهِ فَاَعْرَضَ عَنْهَا وَنَسِيَ مَا قَدَّمَتْ

پروردگار خود پس روی گردانید از آنها و فراموش کرد

مَوْعِدًا وَإِذْ قَالَ مُوسَىٰ لِفَتَاهُ لَا

وقتی معلوم و یاد کن چون گفت موسی با آن جوان یار خود

أَبْرَحُ حَتَّىٰ أَبْلُغَ مَجْمَعَ الْبَحْرَيْنِ أَوْ أَمْضِيَ

همیشه من بروم تا برسم بجای فراهم آمدن دو دریا یا بروم

حُقُبًا فَلَمَّا بَلَغَا مَجْمَعَ بَيْنِهِمَا نَسِيَا

روزگار دراز پس چون رسیدند بجای فراهم آمدن دو دریا فراموش کردند

حُوتَهُمَا فَاتَّخَذَ سَبِيلَهُ فِي الْبَحْرِ سَرَبًا

ماهی خود را پس فرا گرفت ماهی راه خود را در دریا راه گرفتنی

فَلَمَّا جَاوَزَا قَالَ لِفَتَاهُ آتِنَا غَدَاءَنَا

پس چون گذشتند از آنجا گفت موسی با آن جوان یار خود که بیار

لَقَدْ لَقِينَا مِنْ سَفَرِنَا هَٰذَا نَصَبًا

بتحقیق که دیدیم ازین سفر ما تعب و رنج بسیار

قَالَ أَرَأَيْتَ إِذْ أَوَيْنَا إِلَى الصَّخْرَةِ

گفت آن جوان آیا دانستی چون جای گرفتیم بالای سنگ بزرگ

در کنار دریا

فَإِنِّي نَسِيتُ الْحُوتَ وَمَا أَنْسَانِيهُ

پس بتحقیق من فراموش کردم که بتو گویم و فراموش نکرد

اَقُلْ اِنَّكَ لَنْ تَسْتَطِيعَ مَعِىَ صَبْرًا

تحقیق که تو هرگز نتوانی برفاقت من صبر نمود

قَالَ لَا تُؤَاخِذْنِى بِمَا نَسِيتُ وَلَا

گفت موسی مگیر مرا بآنچه فراموش کردم و

تُرْهِقْنِى مِنْ اَمْرِى عُسْرًا فَانْطَلَقَا

مرسان بمن از کار من دشواری را پس رفتند چون

حَتّٰى اِذَا لَقِيَا غُلَامًا فَقَتَلَهُ قَالَ

از کشتی برآمدند تا چون برخوردند بکودکی پس کشت آن کودک را

اَقَتَلْتَ نَفْسًا زَكِيَّةً بِغَيْرِ نَفْسٍ لَقَدْ

چرا کشتی تو نفسی را که پاکست از گناه نه بقصاص هر آینه بتحقیق

جِئْتَ شَيْئًا نُكْرًا قَالَ اَلَمْ اَقُلْ

که آمده ای بکار زشتی گفت نگفتم ترا که بتحقیق

لَكَ اِنَّكَ لَنْ تَسْتَطِيعَ مَعِىَ صَبْرًا

که تو هرگز نتوانی برفاقت من شکیبائی نمود

قَالَ اِنْ سَاَلْتُكَ عَنْ شَىْءٍ بَعْدَهَا

گفت موسی اگر بپرسم ترا از چیزی بعد ازین

أَمَّا ٱلسَّفِينَةُ فَكَانَتْ لِمَسَاكِينَ

اما کشتی پس بود مال محتاجگان

يَعْمَلُونَ فِي ٱلْبَحْرِ فَأَرَدتُّ أَنْ أَعِيبَهَا

که کار میکردند در دریا پس خواستم که عیبناک کنم آنرا

وَكَانَ وَرَآءَهُم مَّلِكٌ يَأْخُذُ كُلَّ

و بود پیش روی ایشان پادشاهی که میگرفت هر

سَفِينَةٍ غَصْبًا وَأَمَّا ٱلْغُلَامُ

کشتی درستی را بستم و اما آن کودک

فَكَانَ أَبَوَاهُ مُؤْمِنَيْنِ فَخَشِينَآ أَن

پس بودند پدر و مادر او گرویدگان پس ترسیدیم که

يُرْهِقَهُمَا طُغْيَٰنًا وَكُفْرًا فَأَرَدْنَآ

برساند بایشان از حد درگذشتن و ناسپاسی پس خواستیم

أَن يُبْدِلَهُمَا رَبُّهُمَا خَيْرًا مِّنْهُ زَكَوٰةً

که عوض دهد ایشان را پروردگار ایشان فرزندی بهتر از وی بپاکی اخلاق

وَأَقْرَبَ رُحْمًا وَأَمَّا ٱلْجِدَارُ فَكَانَ

و نزدیکتر بمهربانی ایشان و اما دیوار پس آن بود

فَلَا تُصَاحِبْنِي قَدْ بَلَغْتَ مِنْ لَدُنِّي

پس رفاقت مکن با من بتحقیق که رسیده باشی از نزد من

عُذْرًا ۚ فَانْطَلَقَا حَتَّىٰ إِذَا أَتَيَا أَهْلَ

بعذر مفارقت پس از اینجا روشد تا آنگاه که آمدند بکنار

قَرْيَةٍ اسْتَطْعَمَا أَهْلَهَا فَأَبَوْا أَنْ

شهری طلب طعام کردند از ساکنان آن شهر پس سر باز زدند

يُضَيِّفُوهُمَا فَوَجَدَا فِيهَا جِدَارًا يُرِيدُ

از آنکه مهمان کنند ایشان را پس یافتند در آن شهر دیواری که میخواست

أَنْ يَنْقَضَّ فَأَقَامَهُ ۖ قَالَ لَوْ شِئْتَ

که بیفتد پس درست کرد آنرا گفت موسی اگر میخواستی

لَاتَّخَذْتَ عَلَيْهِ أَجْرًا ۞ قَالَ هَٰذَا

هر آینه میگرفتی برین کار مزدی گفت اینست

فِرَاقُ بَيْنِي وَبَيْنِكَ ۚ سَأُنَبِّئُكَ بِ

جدائی میان من و میان تو بتحقیق که آگاه گردانیدم ترا

تَأْوِيلِ مَا لَمْ تَسْتَطِعْ عَلَيْهِ صَبْرًا

بآخر کار که نتوانستی بر آن صبر نمود

وَآتَيْنَاهُ مِنْ كُلِّ شَيْءٍ سَبَبًا
و دادیم او را از هر چیزی که خواهش کند وسیله ای رسیدن
فَأَتْبَعَ سَبَبًا ۝ حَتَّىٰ إِذَا بَلَغَ مَغْرِبَ ٨٤
پس پی برداشت راه مغرب زمین را تا چون رسید بجای فرو شدن
الشَّمْسِ وَجَدَهَا تَغْرُبُ فِي عَيْنٍ حَمِئَةٍ
آفتاب یافت آن را که فرو میرود در چشمه آب گرم
وَوَجَدَ عِنْدَهَا قَوْمًا ۝ قُلْنَا يَا ذَا
و یافت نزد آن چشمه گروهی را گفتیم ای ذوا
الْقَرْنَيْنِ إِمَّا أَنْ تُعَذِّبَ وَإِمَّا أَنْ
القرنین یا آنست که عذاب کنی ایشان را اگر کرویدند باو یا آنکه
تَتَّخِذَ فِيهِمْ حُسْنًا ۝ قَالَ أَمَّا مَنْ
فرا گیری در حق ایشان نیکوئی اگر گروند گفت ذو القرنین اما کسی که
ظَلَمَ فَسَوْفَ نُعَذِّبُهُ ثُمَّ يُرَدُّ إِلَىٰ رَبِّهِ
ستم کند بر خود پس تحقیق که عذاب کنیم او را پس باز گردانیده شود بسوی پروردگار خود
فَيُعَذِّبُهُ عَذَابًا نُكْرًا ۝ وَأَمَّا مَنْ
پس عذاب کند او را عذابی ناخوش و اما آنکه

لِغُلَامَيْنِ يَتِيمَيْنِ فِي الْمَدِينَةِ وَكَانَ

مر دو کودک یتیم که دران شهرند و هست

تَحْتَهُ كَنْزٌ لَهُمَا وَكَانَ أَبُوهُمَا صَالِحًا

زیر آن دیوار گنج برای ایشان و بود پدر ایشان مردی صالح

فَأَرَادَ رَبُّكَ أَنْ يَبْلُغَا أَشُدَّهُمَا

پس خواست پروردگار تو که رسند آن کودکان بحد بلوغ وبرند خود

وَيَسْتَخْرِجَا كَنْزَهُمَا رَحْمَةً مِنْ رَبِّكَ

و بیرون آورند دفینه خود را بو بخشایش از پروردگار

وَمَا فَعَلْتُهُ عَنْ أَمْرِي ذَٰلِكَ تَأْوِيلُ

و نکردم آنرا از روی اجتهاد خود این عاقبت

مَا لَمْ تَسْطِعْ عَلَيْهِ صَبْرًا وَيَسْأَلُونَكَ

آن کاری که نتوانستی بران صبر کرد و می پرسیدند ترا

عَنْ ذِي الْقَرْنَيْنِ قُلْ سَأَتْلُو عَلَيْكُمْ

از حال ذی القرنین بگو بتحقیق که خوانم پیش شما

مِنْهُ ذِكْرًا إِنَّا مَكَّنَّا لَهُ فِي الْأَرْضِ

ازان حین خبری بدرستی که ما جا دادیم او را در زمین

لَا يَكَادُونَ يَفْقَهُونَ قَوْلًا ۝

که نزدیک نبودند که بفهمند گفتاری را

قَالُوا يَا ذَا الْقَرْنَيْنِ إِنَّ يَأْجُوجَ

گفتند ای ذوالقرنین بدرستی یاجوج

وَمَأْجُوجَ مُفْسِدُونَ فِي الْأَرْضِ

و ماجوج تباهی کننده اند در زمین

فَهَلْ نَجْعَلُ لَكَ خَرْجًا ۝ عَلَىٰ أَنْ

پس آیا مقرر کنیم برای تو مال معلوم بر آنکه

تَجْعَلَ بَيْنَنَا وَبَيْنَهُمْ سَدًّا ۝

بنیاد آوری میانه ما و میانه ایشان بندی

قَالَ مَا مَكَّنِّي فِيهِ رَبِّي خَيْرٌ

گفت ذوالقرنین آنچه تقویت فرمود در آن پروردگار من بهتر است از مال شما

[illegible]

پس مدد کنید مرا بتوانائی خود تا بنیاد آورم میانه شما

وَبَيْنَهُمْ رَدْمًا ۝ آتُونِي زُبَرَ

و میانه ایشان دیوار استوار بیاورید پارهای

أَمَنَ وَعَمِلَ صَالِحًا فَلَهُ جَزَآءً الْحُسْنَى

بگرود و بکند کار شایسته پس مر او راست پاداش نیکی

وَسَنَقُولُ لَهُ مِنْ أَمْرِنَا يُسْرًا ۝

و بتحقیق که گوییم مر او را از فرمان خود هرچه آسان بود

ثُمَّ أَتْبَعَ سَبَبًا ۝ حَتَّى إِذَا بَلَغَ مَطْلِعَ ٨٨

پس از پی برداشت راه مشرق زمین تا چون رسید بجای بر آمدن

الشَّمْسِ وَجَدَهَا تَطْلُعُ عَلَى قَوْمٍ لَمْ

آفتاب یافت آنرا که بر می آید بر گروهی که

نَجْعَلْ لَهُمْ مِنْ دُونِهَا سِتْرًا ۝ كَذَلِكَ

نه دید نیاوردیم برای ایشان پیش آفتاب پرده همچنین است

وَقَدْ أَحَطْنَا بِمَا لَدَيْهِ خُبْرًا ۝ ثُمَّ

و بتحقیق که فرا گرفتیم با آنچه نزد اوست بآگاهی پس از آنکه

أَتْبَعَ سَبَبًا ۝ حَتَّى إِذَا بَلَغَ بَيْنَ

پی راه دیگر رفت تا آنکه رسید میان

السَّدَّيْنِ وَجَدَ مِنْ دُونِهِمَا قَوْمًا ٨٩

دو کوه یافت پیش از آن دو کوه گروهی

فِي بَعْضٍ وَنُفِخَ فِي الصُّورِ فَجَمَعْنَاهُمْ
در بعضی و دمیده شود در صور قیامت پس گرد آوریم ایشان را
جَمْعًا ۝ وَعَرَضْنَا جَهَنَّمَ يَوْمَئِذٍ ١٠٠
یکجا آوردنی و آشکار گردانیم دوزخ را در آن روز
لِلْكَافِرِينَ عَرْضًا ۝ الَّذِينَ كَانَتْ
برای کافران آشکار اکردنی کسانی که بود
أَعْيُنُهُمْ فِي غِطَاءٍ عَنْ ذِكْرِي وَ
دیدهای ایشان در پرده از یاد من و
كَانُوا لَا يَسْتَطِيعُونَ سَمْعًا ۝
بودند که نمی توانستند شنیدن بسمع قبول
أَفَحَسِبَ الَّذِينَ كَفَرُوا أَنْ يَتَّخِذُوا
پس آیا پنداشتند آنانکه کافر شده اند که فرا گیرند
عِبَادِي مِنْ دُونِي أَوْلِيَاءَ إِنَّا
بندگان مرا از مسیح و عزیر و فرشتگان بغیر از من دوستان بدرستیکه ما
١٠٢ أَعْتَدْنَا جَهَنَّمَ لِلْكَافِرِينَ نُزُلًا ۝
ساز دادیم دوزخ را برای کافران ماحضری

الْحَدِيدِ حَتَّىٰ إِذَا سَاوَىٰ بَيْنَ الصَّدَفَيْنِ

آهن تا چون برابر شدی میانه آن دو کوه

قَالَ انفُخُوا حَتَّىٰ إِذَا جَعَلَهُ نَارًا ●

قَالَ آتُونِي أُفْرِغْ عَلَيْهِ قِطْرًا ●

گفت بیاورید بمن مس گداخته تا بریزم بران آهن

فَمَا اسْطَاعُوا أَن يَظْهَرُوهُ وَمَا

پس نتوانستند یاجوج و ماجوج که برایند بران سد و

اسْتَطَاعُوا لَهُ نَقْبًا ● قَالَ هَٰذَا

نتوانستند مراورا سوراخ کردن گفت ذوالقرنین

رَحْمَةٌ مِّن رَّبِّي فَإِذَا جَاءَ وَعْدُ رَبِّي

این بخشایش است از خدای پروردگار من پس چون بیاید وعده

جَعَلَهُ دَكَّاءَ وَكَانَ وَعْدُ رَبِّي

بگرداند آن سد را زمین هموار و هست وعده پروردگار من

حَقًّا ● وَتَرَكْنَا بَعْضَهُمْ يَوْمَئِذٍ يَمُوجُ

راست و واگذاریم بعضی از ایشان را آن روز در هم شوند

وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ كَانَتْ لَهُمْ

وکردند کردهای شایسته هست آماده برای ایشان

جَنَّاتُ الْفِرْدَوْسِ نُزُلًا ۝ خَالِدِينَ

بوستانهای فردوس ماحضری جاویدند

فِيهَا لَا يَبْغُونَ عَنْهَا حِوَلًا ۝ قُلْ لَوْ

دران بوستانها نجویند از انها انتقالی بگو اگر

كَانَ الْبَحْرُ مِدَادًا لِكَلِمَاتِ رَبِّي لَنَفِدَ

باشد دریا سیاهی دوات برای نوشتن سخنان علم و حکمت

الْبَحْرُ قَبْلَ أَنْ تَنْفَدَ كَلِمَاتُ رَبِّي وَلَوْ

تمام شود دریا پیش از انکه تمام شود نوشتن دانشهای ... واگر

جِئْنَا بِمِثْلِهِ مَدَدًا ۝ قُلْ إِنَّمَا أَنَا

چه بیاوریم مانند دریا را امید بگو جز این نیست که من

بَشَرٌ مِثْلُكُمْ يُوحَىٰ إِلَيَّ أَنَّمَا إِلَٰهُكُمْ

مردمم مانند شما وحی کرده شد بسوی من که نیست معبود شما

إِلَٰهٌ وَاحِدٌ فَمَنْ كَانَ يَرْجُو لِقَاءَ

الا خدایی یگانه پس کسی که امید دارد دیدن ثواب

قُلْ هَلْ نُنَبِّئُكُمْ بِالْأَخْسَرِينَ أَعْمَالًا

بگو آیا آگاه گردانم شما را بزیانکارترین مردمان از نوع کردها

الَّذِينَ ضَلَّ سَعْيُهُمْ فِي الْحَيَوٰةِ الدُّنْيَا

کسانی که ضایع شد کوشش ایشان در زندگانی دنیا

وَهُمْ يَحْسَبُونَ أَنَّهُمْ يُحْسِنُونَ صُنْعًا

و ایشان گمان میکنند که نیکو میکنند کردار را

أُولَٰئِكَ الَّذِينَ كَفَرُوا بِآيَاتِ رَبِّهِمْ

آن گروهند آنانکه کافر شده اند بنشانهای پروردگار خود

وَلِقَائِهِ فَحَبِطَتْ أَعْمَالُهُمْ فَلَا نُقِيمُ

و برسیدن بجزای او پس نابود شد کردهای ایشان پس بپا نداریم

لَهُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ وَزْنًا ۞ ذَٰلِكَ جَزَاؤُهُمْ

برای ایشان در روز رستخیز هیچ قدر و اعتباری حال پاداش ایشان

جَهَنَّمُ بِمَا كَفَرُوا وَاتَّخَذُوا آيَاتِي

دوزخست بسبب کفر ایشان و گرفتن ایشان معجزهای

وَرُسُلِي هُزُوًا ۞ إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا ١٠٧

و پیغمبران مرا چیزی که بآن استهزا کنند بدرستی آنانکه گرویدند

الْاَرْضُ لِلْفَرَجِ بِالرَّحْمَةِ انْفَرَجَتْ
زمین برای واشدن برحمت یعنی گشوده شد و فرج پدید آید
وَاِذَا دُعِيْتَ بِهٖ عَلَى الْعُسْرِ لِلْيُسْرِ
و هرگاه خوانده شوی بآن بر درهای دشواری برای آسانی
تَيَسَّرَتْ وَاِذَا دُعِيْتَ بِهٖ عَلَى الْاَمْوَاتِ
آسان گشته و هرگاه شوی بآن بر مردگان
لِلنُّشُوْرِ انْتَشَرَتْ وَاِذَا دُعِيْتَ
برای زنده شدن زنده گشته و هرگاه خوانده شوی
بِهٖ عَلٰى كَشْفِ الْبَاْسَاۤءِ وَالضَّرَّاۤءِ
بآن بر زایل شدن سختیها و ضررها
انْكَشَفَتْ وَبِجَلَالِ وَجْهِكَ الْكَرِيْمِ
زایل گشته و بشکوه بزرگی روی کریم
اَكْرَمِ الْوُجُوْهِ وَاَعَزِّ الْوُجُوْهِ الَّذِيْ
و ذات قدیم تو گرامیتر رویها و عزیزترین رویها آن روی
عَنَتْ لَهُ الْوُجُوْهُ وَخَضَعَتْ لَهُ
که خوار گشت نزد او رویها و سر افکند نزد او

رَبِّهِ فَلْيَعْمَلْ عَمَلًا صَالِحًا وَلَا يُشْرِكْ
پروردگار خود را پس باید کار کند کار شایسته و شریک
بِعِبَادَةِ رَبِّهِ أَحَدًا
به پرستش پروردگار خود هیچکس را
بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ
بنام خدای بخشاینده مهربان
اَللّٰهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ الْعَظِيمِ
خدایا مسئلت میکنم از تو بنام بزرگ
الْأَعْظَمِ الْأَعَزِّ الْأَجَلِّ الْأَكْرَمِ الَّذِي
بزرگتر عزیزتر جلیلتر گرامی تر آن نام
إِذَا دُعِيتَ بِهِ عَلَىٰ مَغَالِقِ أَبْوَابِ
هرگاه خوانده شوی بآن بر کلیدهای درهای
السَّمَاءِ لِلْفَتْحِ بِالرَّحْمَةِ انْفَتَحَتْ وَ
آسمان برای گشودن برحمت گشاده گردد و
إِذَا دُعِيتَ بِهِ عَلَىٰ مَضَائِقِ أَبْوَابِ
هرگاه خوانده شوی بآن بر تنگنا های درهای

وَخَلَقْتَ بِهَا الظُّلْمَةَ وَجَعَلْتَهَا

و خلق کردی بآن ظلمت را و گردانیدی ظلمت را

لَيْلًا وَجَعَلْتَ اللَّيْلَ سَكَنًا وَخَلَقْتَ

شب و شب را آسوده و فراغ از شغلها و تعبها و فریدی

بِهَا النُّورَ وَجَعَلْتَهُ نَهَارًا وَجَعَلْتَ

بآن نور را و گردانیدی نور را روز و گردانیدی

النَّهَارَ نُشُورًا مُبْصِرًا وَخَلَقْتَ

روز را برانگیخته شدن خلایق از خواب و ظلمتها و بینا کننده

بِهَا الشَّمْسَ وَجَعَلْتَ الشَّمْسَ ضِيَاءً

بآن حکمت آفتاب را و گردانیدی آفتاب را روشن

وَخَلَقْتَ بِهَا الْقَمَرَ وَجَعَلْتَ

و آفریدی بآن ماه را و گردانیدی

الْقَمَرَ نُورًا وَخَلَقْتَ بِهَا الْكَوَاكِبَ

ماه را نور و آفریدی بآن کواکب را

وَجَعَلْتَهَا نُجُومًا وَبُرُوجًا وَمَصَابِيحَ

و گردانیدی آنها را ستارها و برجها و چراغها

الرِّقابُ وَخَشَعَتْ لَهُ الأَصْواتُ
گردنها و فرونشست از خشوع او آوازها
وَوَجِلَتْ لَهُ القُلُوبُ مِنْ مَخافَتِكَ
و بترسید برای او دلها از بیم تو
وَبِقُوَّتِكَ الَّتِي تُمْسِكُ السَّماءَ أَنْ
و سئلت میکنیم بحق قوت تو که میدارد آسمان را از افتادن
تَقَعَ عَلَى الأَرْضِ إِلّا بِإِذْنِكَ وَتُمْسِكُ
افتادن بر زمین مگر از تو اذن یابد و نگه میدارد
السَّمٰواتِ وَالأَرْضَ أَنْ تَزُولا وَبِمَشِيَّتِكَ
آسمانها را و زمین را از جای خود بیرون نرود
الَّتِي دانَ لَها العالَمُونَ وَبِكَلِمَتِكَ
که مطیعند عالمیان آنرا و بحق کلمه تو
الَّتِي خَلَقْتَ بِها السَّمٰواتِ وَالأَرْضَ
که خلق کردی بآن آسمانها و زمین را
وَبِحِكْمَتِكَ الَّتِي صَنَعْتَ بِها العَجائِبَ
بحق حکمت تو که کردی بآن عجایبها

فَاَحْسَنْتَ تَدْبِیْرَهَا وَسَخَّرْتَهَا
پس نیکو تدبیر کردی آنها را و تسخیر نمودی آن کواکب را
بِسُلْطَانِ اللَّیْلِ وَسُلْطَانِ النَّهَارِ
بسلطان شب و سلطان روز
وَالسَّاعَاتِ وَعَدَدِ السِّنِیْنَ وَ
و سلطان ساعتها و شمار سالها و
اَلْحِسَابِ وَجَعَلْتَ رُؤْیَتَهَا لِجَمِیْعِ
حساب کارها و گردانیدی دیدن این کواکب را برای
النَّاسِ مَرْءًا وَاحِدًا وَاَسْئَلُكَ
مردمان یکسان و سؤال میکنم از تو
اَللّٰهُمَّ بِمَجْدِكَ الَّذِیْ كَلَّمْتَ بِهٖ
بارخدایا به بزرگواری تو سخن کردی بآن
عَبْدَكَ وَرَسُوْلَكَ مُوْسَی بْنَ عِمْرَانَ
با بنده و رسول خود موسی بن عمران
عَلَیْهِ السَّلَامُ فِی الْمُقَدَّسِیْنَ
علیه السلام در جمله پاک گشتگان

وَزِينَةً وَرُجُومًا وَجَعَلْتَ لَهَا

و زینت آسمان و رجوم شیطان و گردانیدی برای کواکب

مَشَارِقَ وَمَغَارِبَ وَجَعَلْتَ

مشرقها و مغربها و گردانیدی

لَهَا مَطَالِعَ وَمَجَارِيَ وَجَعَلْتَ

برای آنها مطلعها و رهها که در آن روانه شوند و گردانیدی

لَهَا فَلَكًا وَمَسَابِحَ وَقَدَّرْتَهَا

برای آنها آسمان و مدارها که در آن شنا کنند و تعیین کردی آن کواکب را

فِي السَّمَاءِ مَنَازِلَ فَأَحْسَنْتَ

در آسمان منزلها پس نیکو کردی

تَقْدِيرَهَا وَصَوَّرْتَهَا فَأَحْسَنْتَ

تقدیر و تعیین آن منازل را و صورت بخشیدی آنها را پس نیکو کردی

تَصْوِيرَهَا وَأَحْصَيْتَهَا بِأَسْمَائِكَ

تصویر کردن آنها را و شمار و ضبط در آوردی آنها را بنامهای خود

إِحْصَاءً وَدَبَّرْتَهَا بِحِكْمَتِكَ تَدْبِيرًا

شمار کردنی و تدبیر نمودی بحکمت خود تدبیر نمودنی

فِي بَحْرِ سُوفٍ وَعَقَدْتَ مَاءَ الْبَحْرِ
و در دریای سوف مشهور بمیین و بستی آب دریا و
فِي قَلْبِ الْغَمْرِ كَالْحِجَارَةِ وَجَاوَزْتَ
در دل لجه تیار همچو سنگ استوار و گذرانیدی
بِبَنِي إِسْرَائِيلَ الْبَحْرَ وَتَمَّتْ كَلِمَتُكَ
بنی اسرائیل را در دریا وتمام شد کلمه
الْحُسْنَى عَلَيْهِمْ بِمَا صَبَرُوا وَأَوْرَثْتَهُمْ
نیکوتر تو بر ایشان بجای آنکه صبر کردند بر جفای فرعون
مَشَارِقَ الْأَرْضِ وَمَغَارِبَهَا الَّتِي
مشرقهای زمین و مغربهای آن زمین
بَارَكْتَ فِيهَا لِلْعَالَمِينَ وَأَغْرَقْتَ
و مبارک گردانیدی در آن زمین برای عالمیان و غرق کردانیدی
فِرْعَوْنَ وَجُنُودَهُ وَمَرَاكِبَهُ فِي الْيَمِّ
فرعون و لشکریان او را در دریا
وَبِاسْمِكَ الْعَظِيمِ الْأَعْظَمِ الْأَعَزِّ
و مسئلت میکنم بنام بزرگ تو بزرگتر و عزیزتر

و میراث دادی ایشان

فَوْقَ إِحْسَاسِ الْكَرُوبِيِّينَ فَوْقَ

یعنی بالای احساس فرشتگان مقرب بالای

غَمَائِمِ النُّورِ فَوْقَ تَابُوتِ الشَّهَادَةِ

ابرهای نور بالای تابوت شهادت

فِي عَمُودِ النَّارِ وَفِي طُورِ سَيْنَاءَ

در عمود آتش و سخن کردی در طور سینا

وَفِي جَبَلِ حُورِيبَ فِي الْوَادِ الْمُقَدَّسِ

و هم در کوه حوریث و در وادی مطهر

فِي الْبُقْعَةِ الْمُبَارَكَةِ مِنْ جَانِبِ

در بقعه مبارکه از جانب

الطُّورِ الْأَيْمَنِ مِنَ الشَّجَرَةِ وَيَوْمَ

کوه از درخت یعنی تجلی بزرگی و مجد و لطف خود که با موسی

فَرَقْتَ لِبَنِي إِسْرَائِيلَ الْبَحْرَ وَفِي

و جدا کردی برای بنی اسرائیل دریا را و از هم شکافتی و در

الْمُنْبَجِسَاتِ الَّتِي صَنَعْتَ بِهَا الْعَجَائِبَ

فرجهای آب که از هم منبجس و منفجر گشته بودند آن عجایب را کردی

خَلِيلِكَ عَلَيْهِ السَّلَمُ بِمِيثَاقِكَ وَ

بپیمان خود و

لِاِسْحٰقَ عَلَيْهِ السَّلَمُ بِحَلْفِكَ وَلِيَعْقُوبَ

از برای اسحق ... بقسم خود و از برای یعقوب

عَلَيْهِ السَّلَمُ بِشَهَادَتِكَ وَلِلْمُؤْمِنِينَ

علیه السلم بشهادت خود و وفا کردن

بِوَعْدِكَ وَلِلدَّاعِينَ بِاَسْمَائِكَ فَاَجَبْتَ

برای مؤمنان بوعد خود و از برای دعا کننده کان بنامهای

وَبِمَجْدِكَ الَّذِي ظَهَرَ لِمُوسَى بْنِ عِمْرَانَ

و سئلت میکنم از تو که ظاهر شده برای موسی

عَلَيْهِ السَّلَمُ عَلَى قُبَّةِ الرُّمَّانِ وَ

علیه السلم بر قبه زمان و

بِاٰيَاتِكَ الَّتِي وَقَعَتْ عَلَى اَرْضِ مِصْرَ

بحق آیات تو که نهای تو واقع بر زمین مصر

بِمَجْدِ الْعِزَّةِ وَالْغَلَبَةِ بِاٰيَاتٍ عَزِيزَةٍ

به بزرگی عزت غلبه بایات عزیز

الأجلّ الأكرم وبمجدك الذي
و جلیل‌تر و کریمتر و بحق بزرگی تو که
تجلّيت به لموسى كليمك
تجلی کردی بان برای موسی علیه السلم
عليه السلام في طور سيناء و
در کوه سینا و
لإبرهيم عليه السلام خليلك
از برای ... دوستش از
من قبل في مسجد الخيف ولإسحق
ان در مسجد خیف و تجلی کردی برای اسحق
صفيك عليه السلام في بئر شيع
برگزیده خود در چاه شیع
وليعقوب نبيك عليه السلام
و از برای یعقوب نبی خود علیه السلم
في بيت ايل وأوفيت لإبرهيم
در خانه ایل و آن بزرگوار وفا کردی بان

[illegible]

وَبِسُلْطَانِ الْقُوَّةِ وَبِعِزَّةِ الْقُدْرَةِ

وبحق پادشاهی و استیلای قوت و بعزة و غلبه قدرت

وَبِشَانِ الْكَلِمَةِ التَّامَّةِ وَبِكَلِمَاتِكَ

وبجلالت بزرگ کلمه تامه وبکلمات خود

الَّتِي تَفَضَّلْتَ بِهَا عَلَى أَهْلِ السَّمٰوَاتِ

که تفضل نمودی بآن بر اهل آسمانها

وَالْأَرْضِ وَأَهْلِ الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ

وزمین واهل دنیا واخرت

وَبِرَحْمَتِكَ الَّتِي مَنَنْتَ بِهَا عَلَى جَمِيعِ

وبحق رحمت تو که منت نهادی بآن بر همه

خَلْقِكَ وَبِاسْتِطَاعَتِكَ الَّتِي أَقَمْتَ

خلقان وبحق استطاعت وقدرت تو که برپا داشتی

بِهَا الْعَالَمِينَ وَبِنُورِكَ الَّذِي قَدْ خَرَّ

بآن عالمیانرا وبحق نور تو که فرو افتاد

مِنْ فَزَعِهِ طُورُ سَيْنَاءَ وَبِعِلْمِكَ وَ

از ترس و هیبت آن کوه طور وبحق علم و

بالجبل فجعلته دكا وخر موسى صعقا

مر کوه را پس گردانیدی آنرا ریزه ریزه از هیبت آن

وبمجدك الذي ظهر على طور سيناء

و بحق بزرگی تو که ظاهر شد بر طور سینا

فكلمت به عبدك ورسولك موسى

پس سخن کردی بآن با بنده و رسول خود موسی

بن عمران عليه السلم وبطلعتك

بن عمران علیه السلم بدانکه ساعیر کوهیست

في ساعير وظهورك في جبل فاران بربوات

که خدای عزوجل با عیسی بن مریم در منتهی قدرت بآن کوه بود

المقدسين وجنود الملئكة الصافين

ربوات جمع ربوه است یعنی تشنه و زمین بلند شارح گفته است

وخشوع الملئكة المسبحين وبركاتك

مراد مواضع در انجا در موسی [illegible] وبرکت تو

التي باركت فيها على ابرهيم خليلك

که برکت دادی در آنها برابراهیم خلیل تو

وَلَمْ نَشْهَدْ وَاٰمَنَّا بِهٖ وَلَمْ نَرَ

ونشد حاضر نبودیم اینجا و ایمان آوردیم بآنها

صِدْقًا وَعَدْلًا نَسْئَلُكَ اَنْ تُصَلِّیَ

از روی صدق و عدل مسئلت میکنم اینکه رحمت کنی

عَلٰى مُحَمَّدٍ وَاٰلِ مُحَمَّدٍ وَاَنْ تُبَارِكَ

بر محمد وآل او که مهربانت و اینکه مبارک کنی

عَلٰى مُحَمَّدٍ وَاٰلِ مُحَمَّدٍ وَاَنْ تَتَرَحَّمَ

بر محمد وآل محمد واینکه رحم کنی

عَلٰى مُحَمَّدٍ وَاٰلِ مُحَمَّدٍ كَاَفْضَلِ مَا

بر محمد وآل محمد همچو فاضلتر و بهتر آن

صَلَّيْتَ وَبَارَكْتَ وَرَحِمْتَ وَتَرَحَّمْتَ

رحمت که کردی و برکت بخشیدی و ترحم نمودی

عَلٰى اِبْرٰهِيمَ وَاٰلِ اِبْرٰهِيمَ اِنَّكَ عَلٰى

برابراهیم وآل ابراهیم بدرستیکه تو بر

كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ

هرچیزی توانانی

فِی اُمَّةِ مُحَمَّدٍ صَلَوَاتُكَ عَلَیْهِ وَآلِهِ

در امة محمد صلعم درود بر او و بر آل او

وَبَارَكْتَ لِاِسْحٰقَ صَفِیِّكَ عَلَیْهِ

و مبارک کردانیدی برای اسحق صفی تو علیه

السَّلٰمُ فِی اُمَّةِ عِیْسٰی عَلَیْهِ السَّلَامُ

السلم در امة عیسی علیه السلام

وَبَارَكْتَ لِیَعْقُوْبَ عَلَیْهِ السَّلٰمُ

و مبارک کردانیدی برای یعقوب علیه السلم

اِسْرَائِیْلَكَ فِی اُمَّةِ مُوْسٰی عَلَیْهِ السَّلٰمُ

اسرایل تو در امت موسی علیه السلم

وَبَارَكْتَ لِحَبِیْبِكَ مُحَمَّدٍ صَلَّی اللّٰهُ عَلَیْهِ

و مبارک کردانیدی برای دوست تو محمد است صلعم درود

وَآلِهٖ فِی عِتْرَتِهٖ وَذُرِّیَّتِهٖ وَاُمَّتِهٖ

بر او و آل او در خانه واده او و در نسل او و در امت او

نَسْئَلُكَ اللّٰهُمَّ وَكَمَا غِبْنَا عَنْ ذٰلِكَ

سوال میکنیم ترا بار خدایا و چنانچه غایب بودیم ازین

مُحَمَّدٍ وَافْعَلْ بِي كَذَا وَكَذَا وَانْتَقِمْ

محمد و بکن بمن چنین و چنان و انتقام بکش

مِنْ اَعْدَاۤءِ آلِ مُحَمَّدٍ وَاغْفِرْ لِي ذُنُوبِي

از دشمنان آل محمد و بیامرز مرا گناهان مرا

وَافْعَلْ بِنَا مَا اَنْتَ اَهْلُهُ وَلَا تَفْعَلْ

و بکن بما آنچه تو سزاوار اویی و مکن

بِنَا مَا نَحْنُ اَهْلُهُ وَانْتَقِمْ لِي مِنْ فُلَانٍ

بما آنچه ما سزاوار اوییم و انتقام بکش از برای من از

وَفُلَانٍ وَاغْفِرْ لِي ذُنُوبِي مَا تَقَدَّمَ

فلان و فلان و بیامرز مرا گناهان مرا آنچه پیش کرده ام

مِنْهَا وَمَا تَأَخَّرَ وَوَسِّعْ عَلَيَّ مِنْ حَلَالِ

از آن و آنچه بعد از این میکنم و گشاده گردان بر من از روزی

رِزْقِكَ وَاكْفِنِي مُؤْنَةَ اِنْسَانِ سَوْءٍ

حلال تو و کفایت کن مؤنت مرا آدم بد

وَجَارِ سَوْءٍ وَقَرِينِ سَوْءٍ وَسُلْطَانِ

و همسایه بد و مونس بد و سلطان

در مصباح کفعمی بعد از اتمام دعا

چنین است که بعد از آن حاجت خود را

بخواه و بعد از آن گفته که کفعمی

الدین رحمه الله که یافتم در آخر بعض

دعاهای سمات این فقرات را اَللّهُمَّ

بار خدایا

بِحَقِّ هٰذَا الدُّعَاءِ وَبِحَقِّ هٰذِهِ الْأَسْمَاءِ

بحق این دعاء و بحق این نامهای

الَّتِي لَا يَعْلَمُ تَفْسِيرَهَا وَلَا يَعْلَمُ

که نمیداند معنی آنها را کسی و نمیداند

بَاطِنَهَا غَيْرُكَ صَلِّ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَآلِ

باطن آنها را غیر تو رحمت فرست بر محمد و آل

الَّتِي قَهَرْتَ بِهَا كُلَّ شَيْءٍ وَخَضَعَ

که قهر کرده بآن هر چیز را و خاضع و منقاد

لَهَا كُلُّ شَيْءٍ وَذَلَّ لَهَا كُلُّ شَيْءٍ

گردیده بآن هر چیزی و خوار و ذلیل شده بآن هر چیز

وَبِجَبَرُوتِكَ الَّتِي غَلَبْتَ بِهَا كُلَّ

و بجبروت و بزرگواری تو که غالب کرده بآن هر

شَيْءٍ وَبِعِزَّتِكَ الَّتِي لَا يَقُومُ لَهَا شَيْءٌ

چیز را و بعزت تو که در برابر آن نمی ایستد چیزی

وَبِعَظَمَتِكَ الَّتِي مَلَأَتْ كُلَّ شَيْءٍ وَ

و بعظمت و بزرگواری تو که پر کرده است هر چیز را

بِسُلْطَانِكَ الَّذِي عَلَا كُلَّ شَيْءٍ وَبِوَجْهِكَ

و به پادشاهی تو که بلند تر است هر چیز را و بذات مقدس تو

الْبَاقِي بَعْدَ فَنَاءِ كُلِّ شَيْءٍ وَبِأَسْمَائِكَ

که باقیست بعد از فنا شدن هر چیزی و بنامهای تو

الَّتِي مَلَأَتْ أَرْكَانَ كُلِّ شَيْءٍ وَبِعِلْمِكَ

که پر کرده است ارکان هر چیز را و بدانائی تو

سَوْءٍ وَيَوْمِ سَوْءٍ وَسَاعَةِ سَوْءٍ

بد و روز بد و ساعت بد

اِنَّكَ عَلٰى مَا تَشَآءُ قَدِيرٌ وَبِكُلِّ

بدرستی که تو بر انچه میخواهی توانائی و بهر

شَيْءٍ عَلِيمٌ اٰمِينَ يَا رَبَّ الْعَالَمِينَ

چیزی دانائی مستجاب کن ای پروردگار عالمیان

وَصَلَّى اللّٰهُ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَاٰلِهٖ وَسَلَّمَ

و رحمت کن خدایا بر محمد و آل او و سلام کن

دعای [illegible]

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ

بنام خدای بخشنده مهربان

اَللّٰهُمَّ اِنِّي اَسْئَلُكَ بِرَحْمَتِكَ

خداوندا بدرستی که من سوال میکنم از تو بحق رحمت تو

الَّتِي وَسِعَتْ كُلَّ شَيْءٍ وَبِقُوَّتِكَ

که فرا گرفته است هر چیزی را و بتوانائی تو

الَّذِي أَحَاطَ بِكُلِّ شَيْءٍ وَبِنُورِ وَجْهِكَ

که فرا گرفته است هر چیز را و بروشنایی ذات تو

الَّذِي أَضَاءَ لَهُ كُلُّ شَيْءٍ يَا نُورُ يَا

که روشن شده است بان تابش هر چیز ای هویدا ای

قُدُّوسُ يَا أَوَّلَ الْأَوَّلِينَ وَيَا آخِرَ الْآخِرِينَ

بسیار منزه ای پیشتر از پیشینیان ای آخرتر از پسینیان

اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِيَ الذُّنُوبَ الَّتِي تَهْتِكُ

خداوندا بیامرز از برای من گناهانی را که میدرد پردهٔ

الْعِصَمَ اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِيَ الذُّنُوبَ الَّتِي

عصمت را خداوندا بیامرز از برای من گناهانی را

تُنْزِلُ النِّقَمَ اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِيَ الذُّنُوبَ

که فرود می آورد عذابها را خداوندا بیامرز از برای من گناهانی

الَّتِي تُغَيِّرُ النِّعَمَ اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِيَ الذُّنُوبَ

که تغییر میدهد نعمتها را خداوندا بیامرز از برای من

الَّتِي تَحْبِسُ الدُّعَاءَ اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِيَ الذُّنُوبَ

که حبس میکند دعا را خداوندا بیامرز از برای من گناهانی

وَمَا كَانَتْ لِأَحَدٍ فِيهَا مَقَرًّا وَلَا

و نبود مر احدی را در ان محل قراری و نه

مُقَامًا لَكِنَّكَ تَقَدَّسَتْ أَسْمَاؤُكَ

جای اقامتی ولیکن تو که مقدس است نامهای تو

أَقْسَمْتَ أَنْ تَمْلَأَهَا مِنَ الْكَافِرِينَ

قسم یاد کرده ایم که پر کنی جهنم را از کافران

مِنَ الْجِنَّةِ وَالنَّاسِ أَجْمَعِينَ وَ

از جنیان و مردمان همه و

أَنْ تُخَلِّدَ فِيهَا الْمُعَانِدِينَ وَأَنْتَ

انکه همیشه بداری در جهنم معاندان را و تو

جَلَّ ثَنَاؤُكَ قُلْتَ مُبْتَدِئًا وَ

بزرگست ستایش تو گفته ابتدا کننده و

تَطَوَّلْتَ بِالْإِنْعَامِ مُتَكَرِّمًا

أَخْفَيْتُهُ أَوْ أَظْهَرْتُهُ وَكُلَّ سَيِّئَةٍ

وخواه مخفی وخواه هویدا وهر بدی

أَمَرْتَ بِإِثْبَاتِهَا الْكِرَامَ الْكَاتِبِينَ

که امر کردی بنوشتن آنها بزرگواران نویسندگان

الَّذِينَ وَكَّلْتَهُمْ بِحِفْظِ مَا يَكُونُ

آنانکه موکل کردی آنها را حفظ کنند آنچه صادر شود

مِنِّي وَجَعَلْتَهُمْ شُهُودًا عَلَيَّ مَعَ

از من وگردانیدی ایشان را گواهان بر من با عضای

جَوَارِحِي وَكُنْتَ أَنْتَ الرَّقِيبَ

[illegible]

بر من بغیر ایشان و گواه بانچه

خَفِيَ عَنْهُمْ وَبِرَحْمَتِكَ أَخْفَيْتَهُ

پنهانست از ایشان وبرحمت خود پنهان کردی آن را

وَبِفَضْلِكَ سَتَرْتَهُ وَأَنْ تُوَفِّرَ

وبفضل خود پوشانیدی آنرا وانکه فراوان گردانی

بِالْقُدْرَةِ الَّتِي قَدَّرْتَهَا وَبِالْقَضِيَّةِ

بتقدیری که مقدر کردی آنرا و بحکم

الَّتِي حَتَمْتَهَا وَحَكَمْتَهَا وَغَلَبْتَ

که ختم کردی آنرا و حکم کردی آنرا و غالب شدی

مَنْ عَلَيْهِ أَجْرَيْتَهَا أَنْ تَهَبَ لِي فِي

برکسی که آن حکم برو جاری کردی اینکه ببخشی مرا در

هَذِهِ اللَّيْلَةِ وَفِي هَذِهِ السَّاعَةِ

این شب و درین ساعت

كُلَّ جُرْمٍ أَجْرَمْتُهُ وَكُلَّ ذَنْبٍ

هر جرم که کسب کرده ام آن را و هر گناهی که

أَذْنَبْتُهُ وَكُلَّ قَبِيحٍ أَسْرَرْتُهُ

کرده ام آن را و مرتکب آن شده ام و هر قبیحی که پنهان کرده ام

وَكُلَّ جَهْلٍ عَمِلْتُهُ كَتَمْتُهُ أَوْ أَعْلَنْتُهُ

و هر نادانی که بعمل آورده ام خواه پنهان کرده باشم و خواه آشکارا

أَسْئَلُكَ بِحَقِّكَ وَقُدْسِكَ وَ

سؤال میکنم از تو بحق تو و قدس تو و

أَعْظَمِ صِفَاتِكَ وَأَسْمَائِكَ أَنْ

بزرگترین صفات تو و نامهای تو اینکه

تَجْعَلَ دُعَائِي (أوقاتي) مِنَ اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ

بگردانی اوقات مرا از شب و روز

بِذِكْرِكَ مَعْمُورَةً وَبِخِدْمَتِكَ

بیاد کردن خود آبادان و بخدمت تو

مَوْصُولَةً وَأَعْمَالِي (عِنْدَكَ) مَقْبُولَةً

پیوند شده و اعمال مرا نزد خود پسندیده

حَتَّى تَكُونَ أَعْمَالِي وَأَوْرَادِي

تا اینکه همه باشد کارهای من و اورادهای من

[illegible]

خِدْمَتِكَ سَرْمَدًا يَا سَيِّدِي

خدمت تو پیوسته و بی نهایت ای آقای من

حَظّي مِنْ كُلِّ خَيْرٍ أَنْزَلْتَهُ أَوْ إِحْسانٍ

بندهٔ ملا از هر خیر که فرو فرستادی آن یا احسان

فَضَّلْتَهُ أَوْ بِرٍّ نَشَرْتَهُ أَوْ رِزْقٍ

که تفضل نمودی آن یا خوبی که پهن کردی آن یا روزی

بَسَطْتَهُ أَوْ ذَنْبٍ تَغْفِرُهُ أَوْ خَطَأٍ

تَسْتُرُهُ يا رَبِّ يا رَبِّ يا رَبِّ يا

که پوشانی او را پروردگار من ای پروردگار من ای

إِلٰهي وَسَيِّدي وَمَوْلايَ وَمالِكَ

خدای من وسیدم وآقای من ومالک

رِقّي يا مَنْ بِيَدِهِ ناصِيَتي يا عَليماً

روزی من ای آنکه بدست اوست موی پیش سر من ای دانا

بِذُلّي وَمَسْكَنَتي يا خَبيراً بِفَقْري

به خواری من وبیچارگی من ای مطلع بفقر من

وَفاقَتي يا رَبِّ يا رَبِّ يا رَبِّ

واحتیاج من ای پروردگار من ای پروردگار من ای پروردگار من

الْمُبَادِرِينَ وَاَشْتَاقَ اِلٰى قُرْبِكَ
میان پیش گیرندها و مشتاق گردم بسوی قرب تو
فِي الْمُشْتَاقِينَ وَاَدْنُو مِنْكَ دُنُوَّ
در میان مشتاقان و نزدیک شوم بتو نزدیک شدن
الْمُخْلِصِينَ وَاَخَافَكَ مَخَافَةَ
مخلصان و بترسم از تو رسیدن
الْمُوقِنِينَ وَاَجْتَمِعَ فِي جِوَارِكَ مَعَ
صاحبان و گردانیم در همسایگی تو با
الْمُؤْمِنِينَ اَللّٰهُمَّ وَمَنْ اَرَادَنِي
مؤمنان خداوندا و هر که اراده کند مرا
بِسُوءٍ فَاَرِدْهُ وَمَنْ كَادَنِي فَكِدْهُ
به بدی بسوی تو و او را اراده کن به بدی و هر که مکر کند با من
وَاجْعَلْنِي مِنْ اَحْسَنِ عَبِيدِكَ
و بگردان مرا از نیکوترین بندگان تو
نَصِيبًا عِنْدَكَ وَاَقْرَبِهِمْ مَنْزِلَةً
در بهره نزد تو و نزدیکترین ایشان در منزلت

بِعِبَادِكَ وَأَمَرْتَهُمْ بِدُعَائِكَ

به بندگان خود وامر كردى ايشانرا بدعاى خود

وَضَمِنْتَ لَهُمُ الْإِجَابَةَ فَإِلَيْكَ

وضامن شدى بر ايشان مستجاب كردنرا پس بسوى تو

يَا رَبِّ نَصَبْتُ وَجْهِي وَإِلَيْكَ

اى پروردگار من باز داشته ام روى خودرا وبسوى تو

يَا رَبِّ مَدَدْتُ يَدِي فَبِعِزَّتِكَ

اى پروردگار من كشيدم دست خودرا پس بعزت تو

اسْتَجِبْ لِي دُعَائِي وَبَلِّغْنِي مُنَايَ

سوگند ميدهم ترا كه مستجاب كنى براى من دعاى مرا ورسانى مرا بآرزوى خود

وَلَا تَقْطَعْ مِنْ فَضْلِكَ رَجَائِي وَ

وقطع مكن از فضل خود اميد مرا و

مِنْكَ وَاَخَصِّهِمْ زُلْفَةً لَدَيْكَ

نسبت بتو مخصوص ترین ایشان در قرب نزد تو

فَاِنَّهُ لَا يُنَالُ ذٰلِكَ اِلَّا بِفَضْلِكَ

زیراکه نمیتوان رسید باین مرتبه مگر بفضل تو

وَجُدْ لِي بِجُودِكَ وَاعْطِفْ عَلَيَّ

وبخشش بر من بجود خود و مهربانی کن بر من به بزرگواری خود

بِمَجْدِكَ وَاحْفَظْنِي بِرَحْمَتِكَ وَ

ونگاه دار مرا برحمت تو و

اجْعَلْ لِسَانِي بِذِكْرِكَ لَهِجًا وَقَلْبِي

بگردان زبان مرا بیاد خود گویا ودل مرا

بِحُبِّكَ مُتَيَّمًا وَمُنَّ عَلَيَّ بِحُسْنِ

بدوستی خود بیتاب ومنت نه بر من بنیکی

اِجَابَتِكَ وَاَقِلْنِي عَثْرَتِي وَاغْفِرْ

اجابت خود ودرگذر از لغزش من وبیامرز گناه

لِي زَلَّتِي فَاِنَّكَ قَضَيْتَ عَلَى عِبَادِكَ

مرا پس بدرستی که تو حکم کرده به بندگان خود

بعبادتک

وَصَلَّى اللّٰهُ عَلىٰ رَسُولِهِ مُحَمَّدٍ وَ

و درود فرستاد خدا بر رسول خود محمد و

اَلْاَئِمَّةِ اْلمَيَامِينِ مِنْ اٰلِهِ وَسَلَّمَ

پیشوایان صاحب میمنت که آل اویند و سلام فرستاد

تَسْلِيماً كَثِيراً اَللّٰهُمَّ اِنِّي اَسْئَلُكَ

سلام فرستادنی بسیار

اَللّٰهُمَّ اِنِّي اَسْئَلُكَ بِاسْمِكَ

شِفاءٌ وَطاعَتُهُ غِنًی اِرْحَمْ

شفا دردها و فرمان بردار او توانگریست رحم کن

مَنْ رَاْسُ مالِهِ الرَّجاءُ وَسِلاحُهُ

کسی را که سر مایه اش امیدست و حربه اش

الْبُکاءُ یا سابِغَ النِّعَمِ یا دافِعَ النِّقَمِ

گریه ای صاحب نعمت کامل ای دفع کننده بلاها

یا نُورَ الْمُسْتَوْحِشینَ فِی الظُّلَمِ

ای روشنایی وحشت یافتگان در تاریکیها

یا عالِماً لا یُعَلَّمُ صَلِّ عَلی مُحَمَّدٍ وَ

ای دانایی نا موخته از کسی درود فرست بر محمد و

آلِ مُحَمَّدٍ وَافْعَلْ بی ما اَنْتَ اَهْلُهُ

آل محمد و بکن با من آنچه تو ای سزاوار آن

يَا بَعِيدُ يَا قَرِيبُ يَا مُجِيبُ يَا رَقِيبُ

ای دور از عقول و اوهام بحسب ذات و صفات ای نزدیک بحسب علم و قدرت

يَا حَسِيبُ يَا بَدِيءُ يَا رَفِيعُ يَا مَنِيعُ

ای کفایت کننده ای ابتدا کننده ای بلند مرتبه ای عظیم

يَا سَمِيعُ يَا عَلِيمُ يَا حَلِيمُ يَا كَرِيمُ

ای شنوا ای دانا ای بردبار ای پسندیده اطوار

يَا حَكِيمُ يَا قَدِيمُ يَا عَلِيُّ يَا عَظِيمُ

ای مصلحت دان ای کسیکه وجود او مسبوق بعدم نیست ای بلند مرتبه ای بزرگ قدر

يَا حَنَّانُ يَا مَنَّانُ يَا دَيَّانُ يَا

ای مهربان ای ابتدا کننده باحسان ای جزا دهنده ای

مُسْتَعَانُ يَا جَلِيلُ يَا جَمِيلُ يَا

یا جبار یا متکبر یا خالق یا

ای اصلاح کننده ای صاحب پادشاهی ای تقدیر کننده ای

باری یا مصور یا مفید یا مدبر

آفریننده حیوانات ای قرار دهنده صورتها بر چیزها ای رساننده فایده ای تدبیر کننده

یا شدید یا مبدئ یا معید یا

ای محکم کار ای ابتدا کننده ایجاد عالم ای ایجاد کننده موجودات بعد

مبید یا ودود یا محمود یا معبود

برطرف کننده ای دوست ای ستایش کرده شده ای پرستیده شده

یا بعید

یا قاضی یا عادل یا فاصل یا وا

ای حکم کننده بحق ای کسیکه ستم نمیکند ای جدا کننده حق و باطل

یا طاهر یا مطهر یا قادر یا مقتدر

ای پاکیزه ای پاک کننده ای توانا ای بسیار توانا

یا کبیر یا متکبر یا واحد یا احد

ای بزرگ ای صاحب بزرگی ای یکتا ای یگانه

یا صمد یا من لم یلد ولم یولد ولم

ای مقصود حاجتها ای کسی که نزاییده و از دیگری زاییده نشده

یکن له کفوا احد ولم تکن له

و نه بود او را مانند هیچکس و نه بود برای او

صاحبة ولا کان معه وزیر ولا

زنی و نبوده با او وزیری که یاری کند

اتخذ

و فراگرفته شده باو مشورت کنی و محتاج نبوده بود

ظَهِيرٍ وَلَا كَانَ مَعَهُ مِنْ إِلٰهٍ

پشت دیناری و نبوده باو هیچ خدایی

لَا إِلٰهَ إِلَّا أَنْتَ فَتَعَالَيْتَ عَمَّا

نیست مستحق عبادت بجز تو پس بسیار بلند مرتبه از آنچه

يَقُولُ الظَّالِمُونَ عُلُوًّا كَبِيرًا يَا

میگویند ستمکاران بلند بسیار بزرگ ای

عَلِيُّ يَا شَامِخُ يَا بَاذِخُ يَا فَتَّاحُ

بلند مرتبه ای بلند مرتبه ای بلند مرتبه ای گشاینده مشکلها

يَا نَفَّاحُ يَا مُرْتَاحُ يَا مُفَرِّجُ يَا نَاصِرُ

ای بخشنده نعمتها ای رحم کننده ای برطرف کننده اندوهها

يَا مُنْتَصِرُ يَا مُدْرِكُ يَا مُهْلِكُ يَا

ای انتقام کشنده ای دریابنده ای هلاک کننده ای

مُنْتَقِمُ يَا بَاعِثُ يَا وَارِثُ يَا

انتقام کشنده ای برانگیزاننده مردم ای برنده ای

الاجودین یا اکرم الاکرمین
بخشندگان ای کریم داتر بسیار کرم دارنده
یا اسمع السامعین یا ابصر
ای شنونده تر شنوندگان ای بینا تر
الناظرین یا جار المستجیرین
بینندگان ای پناه پناه جویندگان
یا امان الخائفین یا ظهر
ای باعث امنیت خاطر ترسندگان ای پشت
[illegible]
غیاث المستغیثین یا غایة
فریادرس [illegible] ای نهایت
الطالبین یا صاحب کل غریب
طلبندگان حاجات [illegible] هر [illegible]
و یا مونس کل وحید یا ملجا کل
ای سبب آرام هر تنها [illegible] و غمخوار [illegible] هر

طالِبُ یا غالِبُ یا مَنْ لا یَفُوتُهُ

جوینده ای زبردست کننده ای کسیکه فوت نمیشود از وی هیچ

هارِبٌ یا تَوّابُ یا اَوّابُ یا

گریزنده ای قبول کننده ای رجوع کننده ای

وَهّابُ یا مُسَبِّبَ الاَسبابِ

بخشنده ای سبب ساز سببها

یا مُفَتِّحَ الاَبوابِ یا مَنْ حَیثُ

ای گشاینده درهای فیض و رحمت ای کسیکه هرجا که خوانده شود

ما دُعِیَ اَجابَ یا طَهُورُ یا شَکُورُ

اجابت میکند ای بسیار پاکیزه از عیوب و شاکر ای جزا دهنده

یا عَفُوُّ یا غَفُورُ یا نُورَ النُّورِ یا

ای گذرنده ای آمرزنده ای سبب روشنی هر روشن ای

مُدَبِّرَ الاُمُورِ یا لَطیفُ

عاقبت اندیش کارها ای مهربان

يا من هو على كل شيء قدير

ای کسی که او بر هر چیزی تواناست

يا من هو بكل شيء خبير يا من

ای کسی که او بر هر چیزی کمال اطلاع دارد ای کسی که

هو بكل شيء بصير يا مرسل

او به هر چیزی کمال معرفت دارد ای فرستنده

الرياح يا فالق الاصباح يا

بادها ای شکافنده صبح ای

باعث الارواح يا ذا الجود و

برانگیزنده جانها در قبر ای صاحب بخشش و مسا

السماح يا من بيده كل مفتاح

محه‌ها ای کسی که در دست اوست کلید هر [illegible]

يا سامع كل صوت يا سابق كل

ای شنونده هر آوازی ای پیشی گیرنده بر هر

فوت يا محيي كل نفس بعد

فوت شده ای زنده کننده هر نفسی بعد از

طَرِيدٍ يَا مَأْوَى كُلِّ شَرِيدٍ يَا حَافِظَ
رانده شده از درگاه خلایق ای جای آرام هر دور کرده شده

كُلِّ ضَالَّةٍ يَا رَاحِمَ الشَّيْخِ الْكَبِيرِ
هر گمشده را ای رحم کننده پیر سالدار

يَا رَازِقَ الطِّفْلِ الصَّغِيرِ يَا جَابِرَ
ای روزی دهنده بچه شیرخوار ای اصلاح کننده

يَا مُغْنِيَ الْبَائِسِ الْفَقِيرِ يَا عِصْمَةَ
ای بی‌نیاز کننده پریشان محتاج ای نگاه دارنده

الْخَائِفِ الْمُسْتَجِيرِ يَا مَنْ لَهُ التَّدْبِيرُ
ترسان پناه آورنده ای کسی که مر او راست عاقبت‌اندیشی

وَالتَّقْدِيرُ يَا مَنِ الْعَسِيرُ عَلَيْهِ
و اندازه قرار دادن ای کسیکه کار مشکل بر او

يَسِيرٌ يَا مَنْ لَا يَحْتَاجُ إِلَى التَّفْسِيرِ
آسانست ای کسیکه در ادراک مشتبهات مستغنی از بیان

لَهُ يَا كَهْفَ مَنْ لَا كَهْفَ لَهُ يَا كَنْزَ
برای او ای پناه کسی که نیست کهفی برای او ای گنج
مَنْ لَا كَنْزَ لَهُ يَا رُكْنَ مَنْ لَا رُكْنَ
کسی که نیست گنجی برای او ای سبب استواری کسی که نیست رکنی
لَهُ يَا غِيَاثَ مَنْ لَا غِيَاثَ لَهُ يَا
برای او فریادرس کسی که نیست غیاثی برای او ای
جَارَ مَنْ لَا جَارَ لَهُ يَا جَارِيَ اللَّصِيقَ
نجات دهنده کسی که نیست جاری برای او ای نجات دهنده من
يَا رُكْنِيَ الْوَثِيقَ يَا إِلٰهِي بِالتَّحْقِيقِ
ای سبب استواری که بسیار محکم است ای خدای من به تحقیق و جزم
يَا رَبَّ الْبَيْتِ الْعَتِيقِ يَا رَفِيقُ
ای پروردگار خانه کعبه که عتیق است ای مهربان ای همراه
فُكَّنِي مِنْ حِلَقِ الْمَضِيقِ وَاصْرِفْ
بگشا مرا از حلقهای تنگی و بگردان
عَنِّي كُلَّ هَمٍّ وَغَمٍّ وَضِيقٍ وَاكْفِنِي
از من هر اندوه و دلگیری و تنگی را و نگاه دار مرا

يَا شَفِيقُ

المَوْتِ يا عُدَّتي في شِدَّتي يا

مردن برای جلای اعمال ای محل اعتماد من در سختی من ای

حافِظي في غُرْبَتي يا مُونِسي في

ای نگاه دارنده من در غربت من ای آرام دهنده من در

وَحْدَتي يا وَلِيّي في نِعْمَتي يا

حال تنهایی من ای صاحب تیمار من در نعمت من ای

كَهْفي حِينَ تُعْيِيني المَذاهِبُ وَ

گریزگاه من وقتی که عاجز میکنند مرا راههای گریز و

تُسَلِّمُني الأقارِبُ وَيَخْذُلُني كُلُّ

و میسپرند مرا بقبر خویشان و خوار میکنند مرا

صاحِبٍ يا عِمادَ مَنْ لا عِمادَ لَهُ يا

مصاحبان ای سبب استواری کسی که نیست عماری برای او

سَنَدَ مَنْ لا سَنَدَ لَهُ يا ذُخْرَ

ای سبب قوة کسی که نیست سندی برای او ای ذخیره شده

مَنْ لا ذُخْرَ لَهُ يا حِرْزَ مَنْ لا حِرْزَ

کسی که نیست ذخیره برای او ای پناه کسی که نیست پناهی

عَلِيًّا بِرَحْمَتِهِ يَا مَنْ نَجَّى نُوحًا

بلند برحمت خود ای کسی که خلاص کرد نوح را

مِنَ الْغَرَقِ يَا مَنْ اَهْلَكَ عَادًا

از فرو رفتن در آب ای کسی که هلاک کرد عاد

الْاُولىٰ وَثَمُودَ فَمَا اَبْقىٰ وَقَوْمَ

اول را و هلاک کرد قوم ثمود را پس باقی نگذاشت کسی از

نُوحٍ مِنْ قَبْلُ اِنَّهُمْ كَانُوا هُمْ اَظْلَمَ

نوح را پیش از عاد و ثمود بدرستی که این قوم نوح بودند ایشان ستمکارتر

وَاَطْغىٰ وَالْمُؤْتَفِكَةَ اَهْوىٰ يَا

و سرکش تر از قوم عاد و ثمود و قریهای خرابه لوط را سرنگون ساخت

مَنْ دَمَّرَ عَلىٰ قَوْمِ لُوطٍ وَدَمْدَمَ

ای کسی که هلاک کرد قوم لوط را و عذاب فرو گرفت

عَلىٰ قَوْمِ شُعَيْبٍ يَا مَنِ اتَّخَذَ

در شب قوم شعیب را ای کسی که فرا گرفت

اِبْرٰهِيمَ خَلِيلًا يَا مَنِ اتَّخَذَ مُوسىٰ

ابراهیم را دوست خود ای کسی که فرا گرفت موسی را

شَرِّ مَا لَا اُطِيقُ وَاَعِنِّي عَلَى مَا
از عذاب آنچه طاقت آن ندارم ویاری کن مرا بر آنچه
اُطِيقُ يَا رَادَّ يُوسُفَ عَلَى يَعْقُوبَ
تاب آن ندارم ای برگرداننده یوسف بر یعقوب
يَا كَاشِفَ ضُرِّ اَيُّوبَ يَا غَافِرَ ذَنْبِ
ای بطرف کننده آزار ایوب ای آمرزنده گناه
دَاوُدَ يَا رَافِعَ عِيسَى بْنِ مَرْيَمَ وَ
داود ای بلند کننده عیسی پسر مریم و
مُنْجِيَهُ مِنْ اَيْدِي الْيَهُودِ يَا مُجِيبَ
خلاص کننده او از دستهای یهود ای جواب گوینده
نِدَاءِ يُوسُفَ فِي الظُّلُمَاتِ يَا مُصْطَفِيَ
ندآء یوسف در تاریکیها ای گزیننده
مُوسَى بِالْكَلِمَاتِ يَا مَنْ غَفَرَ لِآدَمَ
موسی بسخنهائیکه باو گفت ای کسیکه آمرزید برای آدم
خَطِيئَتَهُ وَرَفَعَ اِدْرِيسَ مَكَانًا
گناه او را وبلند کرد ادریس را بسوی مکان

يا من ربط على قلب امّ موسى و

ای کسیکه بند نهاد بر دل مادر موسی را و

احصن فرج مريم ابنت عمران

و نگاه داشت از فجور فرج مریم دختر عمران را

يا من حصّن يحيى بن زكريّا من

ای کسی که نگاه داشت یحیی پسر زکریا را از

الذنب وسكّن عن موسى الغضب

گناه و ساکن کرد از موسی خشم را

يا من بشّر زكريّا بيحيى يا من فدى

ای کسی که مژده داد زکریا را بفرزندی [illegible] ای کسی

اسمعيل من الذبح بذبح عظيم

اسمعیل را از کشته شدن [illegible]

يا من قبل قربان هابيل وجعل

ای کسی که قبول کرد قربانی هابیل پسر آدم را و گردانید

اللعنة على قابيل يا هازم

دوری از رحمت خود را بر قابیل که پسر دیگر او بود ای کسی که

كَلِيمًا وَاتَّخَذَ مُحَمَّدًا صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ
هم سخن و فرا گرفت محمد را رحمت کند خدا براو
وَآلِهِ وَعَلَيْهِمْ أَجْمَعِينَ حَبِيبًا
و بر آل او و بر این پیغمبران همگی ایشان دوست حقیقی
يَا مُؤْتِيَ لُقْمَانَ الْحِكْمَةَ وَالْوَاهِبَ
ای عطا کننده لقمان را حکمت و بخشنده مر
لِسُلَيْمَانَ مُلْكًا لَا يَنْبَغِي لِأَحَدٍ مِنْ
سلیمان را پادشاهی که سزاوار نبود برای هیچکس بعد
بَعْدِهِ يَا مَنْ نَصَرَ ذَا الْقَرْنَيْنِ عَلَى
از و ای کسی که یاری کرد ذوالقرنین را بر حال
الْمُلُوكِ الْجَبَابِرَةِ يَا مَنْ أَعْطَى
که غالب گشت او را بر پادشاهان ستمکار ای کسی که عطا کرد
الْخِضَرَ الْحَيٰوةَ وَرَدَّ لِيُوشَعَ بْنِ
خضر را حیوة مستمر و بر گردانید برای یوشع بن
نُونٍ نُورَ الشَّمْسِ بَعْدَ غُرُوبِهَا
نون آفتاب را بعد از آنکه فرو رفته بود

يَا ذَا الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ سته بار

ای صاحب بزرگی و نفع رسانیدن

بِهِ بِهِ هفت بار اَسْئَلُكَ وَبِكُلِّ

بحق هر یک این نامها میطلبم از تو و بحق هر نامی که

اسْمٍ سَمَّيْتَ بِهِ نَفْسَكَ اَوْ اَنْزَلْتَهُ

نامیدی خود را بآن یا فرو فرستادی آنرا

فِي شَيْءٍ مِنْ كُتُبِكَ اَوِ اسْتَأْثَرْتَ

در چیزی از کتابهای تو که عمده آنها توریة و

بِهِ فِي عِلْمِ الْغَيْبِ عِنْدَكَ وَبِمَعَاقِدِ

یا برگزیدی خودت آنرا بآن در علم غیب ...

الْعِزِّ مِنْ عَرْشِكَ وَبِمُنْتَهَى الرَّحْمَةِ

و غلبه عرش تو و بنهایت رحمت تو

مِنْ كِتَابِكَ وَبِمَا لَوْ اَنَّ مَا فِي الْاَرْضِ

از جمله جزئها بنسبت لازم کردی برای خود و بحق آن کلام اگر آنچه

مِنْ شَجَرَةٍ اَقْلَامٌ وَالْبَحْرُ يَمُدُّهُ مِنْ

از درختان قلمها شود و دریا مدد یابد از ... آنرا

الْاَحْزَابِ لِمُحَمَّدٍ صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ

لشکرهای کفار برای خاطر محمد رحمت کند خدا بر او و آل

صَلِّ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَعَلٰى جَمِيعِ

رحمت کن بر محمد و آل محمد و بر همه

الْمُرْسَلِينَ وَمَلٰٓائِكَتِكَ الْمُقَرَّبِينَ

فرستاده شدگان تو و فرشتگان تو که تشرف قرب

وَاَهْلِ طَاعَتِكَ اَجْمَعِينَ وَاَسْاَلُكَ

و بر اهل طاعت و فرمان برداری تو و سؤال میکنم از تو

بِكُلِّ مَسْئَلَةٍ سَاَلَكَ بِهَا اَحَدٌ

بحق هر وسیله سؤالی که طلبید ترا بآن مسئله یکی

مِمَّنْ رَضِيتَ عَنْهُ فَحَتَمْتَ لَهُ

از جمعی که تو خشنود شدی از آن کس حتم کردی او را

عَلَى الْاِجَابَةِ يَا اَللّٰهُ سبع بار

بر مستجاب کردن آن دعا ای خدا

يَا رَحِيمُ سبع بار يَا رَحْمٰنُ سبع بار

ای رحیم کننده مؤمنان ای رحم کننده خلایق

دَعَانِ فَلْيَسْتَجِيبُوا لِي وَلْيُؤْمِنُوا
كه بخواند مرا [illegible] بايد استجابة كنند مرا و بايد ايمان آرند
بِي لَعَلَّهُمْ يَرْشُدُونَ وَقُلْتَ يَا
بمن شايد كه ايشان راه يابند و گفتى كه اى
عِبَادِيَ الَّذِينَ أَسْرَفُوا عَلَى أَنْفُسِهِمْ
بندگان من الجنان بندگان گذشته گوند بر نفسهای خود
لَا تَقْنَطُوا مِنْ رَحْمَةِ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ
با [illegible] گناهها نا اميد مشويد از رحمت خدا بدرستيكه خدا
يَغْفِرُ الذُّنُوبَ جَمِيعًا إِنَّهُ هُوَ الْغَفُورُ
مى آمرزد گناهها را [illegible] بدرستيكه او [illegible]
الرَّحِيمُ وَأَنَا أَسْئَلُكَ يَا إِلٰهِي
آمرزنده مهربان است [illegible]
وَأَدْعُوكَ يَا رَبِّ وَأَرْجُوكَ يَا
و ميخوانم تو را [illegible] اميد [illegible] بتو اى
سَيِّدِي وَأَطْمَعُ فِي إِجَابَتِي يَا
[illegible] طمع دارم [illegible] آوردن تو حاجت [illegible]

بَعْدِهٖ سَبْعَةُ اَبْحُرٍ مَا نَفِدَتْ كَلِمَاتُ

پس آن دریا هفت دریای دیگر بسیاری وهند تمام نمیشود

اللّٰهِ اِنَّ اللّٰهَ عَزِيْزٌ حَكِيْمٌ وَاَسْئَلُكَ

علوم الٰهی بدرستی که خدا غالب ... ... وسؤال میکنم

بِاَسْمَآئِكَ الْحُسْنٰى الَّتِىْ نَعَتَّهَا فِىْ

بنامهای تو که بسیار خوبست آنها را که بیان ...

كِتَابِكَ فَقُلْتَ وَلِلّٰهِ الْاَسْمَآءُ

در کتاب خود پس گفتی تو برای خداست نامهای

الْحُسْنٰى فَادْعُوْهُ بِهَا وَقُلْتَ

بسیار خوب پس بخوانید و ... آنها و گفتی

اُدْعُوْنِىْ اَسْتَجِبْ لَكُمْ وَقُلْتَ

که بخوانید مرا تا مستجاب کنم برای شما دعای شما را و گفتی

وَاِذَا سَئَلَكَ عِبَادِىْ عَنِّىْ فَاِنِّىْ

و هر گاه پرسند از تو ای محمد بندگان من از حال من پس بدرستی که من

قَرِيْبٌ اُجِيْبُ دَعْوَةَ الدَّاعِ اِذَا

بحسب علم و قدرت نزدیکم اجابت میکنم خواندن هر خواننده را در وقتی

يَا مَنْ دَلَعَ لِسَانَ الصَّبَاحِ بِنُطْقِ
ای کسیکه بیرون آورد زبان صبح بسخن گفتن
تَبَلُّجِهٖ وَسَرَّحَ قِطَعَ اللَّيْلِ الْمُظْلِمِ
روشنی و روانه کرد پاره از شب تار را

اَلْفَلَكَ الدَّوَّارَ فِي مَقَادِيرِ تَبَرُّجِهٖ
حکمت تدبیر کردن و بغایت گردانید آنرا در اندازه های
وَشَعْشَعَ ضِيَاءَ الشَّمْسِ بِنُورِ
در افروخت روشنی آفتاب بنور افروختگی
تَأَجُّجِهٖ يَا مَنْ دَلَّ عَلٰى ذَاتِهٖ
آن روشنی ای کسیکه راه نمود خلایق را بر خودش
بِذَاتِهٖ وَتَنَزَّهَ عَنْ مُجَانَسَةِ
بخودش دور است از هم جنس بودن
مَخْلُوقَاتِهٖ وَجَلَّ عَنْ مُلَائَمَةِ كَيْفِيَّاتِ
مخلوقات خود و بزرگ مرتبه است از مناسبت صفات موجود

موه ی کما وعدتنی وقد دعو

صاحب کل اختیار من چنانچه وعده کرده مرا وبتحقیق خواندم

کما امرتنی فافعل بی ما انت

چنانچه امر کرده مرا پس بکن بمن آنچه که تو سزاوار

اهله یا کریم والحمد لله رب

ای ... ای پسندیده فعال وسپاس مخصوص صاحب

العالمین وصلی الله علی محمد

... ورحمت کند خدای بر ...

وآله اجمعین بعد ازان

وآل او همگی ایشان

حاجت خود بطلب

دعای جلیل القدر صباح

بسم الله الرحمن الرحیم

بنام خدای بخشاینده مهربان

فِي اللَّيْلِ الْأَلْيَلِ وَالْمُتَمَسِّكِ مِنْ
در شب بسیار تار و پیغمبری که چسپیده از
أَسْبَابِكَ بِحَبْلِ الشَّرَفِ الْأَطْوَلِ
وسایل قرب بریسمان بزرگواری که بسیار رسات
وَالنَّاصِعِ الْحَسَبِ فِي ذِرْوَةِ الْكَاهِلِ
و پیغمبری که بلند مرتبه است در نسبت پیدران خود
الْأَعْبَلِ وَالثَّابِتِ الْقَدَمِ عَلَى
که خلقتش تمام است و پیغمبری که استوار بود پای عقد او بر
زَحَالِيفِهَا فِي الزَّمَنِ الْأَوَّلِ وَعَلَى
مکانهای لغزش قدمها در زمان سابق و رحمت
آلِهِ الطَّاهِرِينَ الْأَخْيَارِ وَالْأَئِمَّةِ
خدایا برآل او که نیکان و بر
الْمُصْطَفَيْنَ الْأَبْرَارِ وَافْتَحِ
گزیدگان و نیکوکارانند و بگشا
اللَّهُمَّ لَنَا مَصَارِيعَ الصَّبَاحِ
خدایا بروی ما درهای این صبح را

يَا مَنْ قَرُبَ مِنْ خَطَرَاتِ الظُّنُونِ

ای کسی که نزدیکست بشهادت شواهد صنع نسبت به اندیشه

وَبَعُدَ عَنْ مُلَاحَظَةِ الْعُيُونِ

و دورست از دیدن چشمهای ظاهر اگرچه درو دنیا و هم در

وَعَلِمَ بِمَا كَانَ قبل اَنْ يَكُونَ يَا مَنْ

و دانست هرچه بود که در نفس الامر ثابت بود پیش در خارج موجود شود ای کسیکه

اَرْقَدَنِي فِي مِهَادِ اَمْنِهِ وَاَمَانِهِ

خوابانید مرا در بسترهای ایمنی خود و رحمت دادن او در دنیا

وَاَيْقَظَنِي اِلَى مَا مَنَحَنِي بِهِ مِنْ

و بیدار کرد مرا سوی آنچه بخشید آنرا بمن از

اَلسُّوءِ عَنِّي بِيَدِهِ وَسُلْطَانِهِ

بدی مردم را از من بقوت خود و پادشاهی خود

صَلِّ اللّٰهُمَّ عَلَى الدَّلِيلِ اِلَيْكَ

رحمت کن خدایا بر پیغمبر راه نماینده بسوی تو

إِنْ لَمْ تَبْتَدِئْنِي الرَّحْمَةُ بِحُسْنِ
اگر ابتدا نکند مرا رحمت و نعمت که از جانب تست
التَّوْفِيقِ فَمَنِ السَّالِكُ بِي إِلَيْكَ
به نیکی تمهید اسباب و فرخندگی پس کیست کسیکه مرا سوی تو
فِي وَاضِحِ الطَّرِيقِ وَإِنْ أَسْلَمَتْنِي
در راه ایان بندگی و اگر واگذارد مرا
أَنَاتُكَ لِقَائِدِ الْأَمَلِ وَالْمُنَى
بردباری تو بکشنده آرزو و امید
فَمَنِ الْمُقِيلُ عَثَرَاتِي مِنْ كَبَوَاتِ
پس کیست اصلاح کننده لغزش من که باشد از زرو افتادن
الْهَوَى وَإِنْ خَذَلَنِي نَصْرُكَ عِنْدَ
خواهش من و اگر خوار کند مرا یاری تو نزد
مُحَارَبَةِ النَّفْسِ وَالشَّيْطَانِ فَقَدْ
جنگ و جدال نفس و شیطان پس بتحقیق
وَكَلَنِي خِذْلَانُكَ إِلَى حَيْثُ
که واگذاشته خواهد کردن تو مرا سوی

بِمَفَاتِيحِ الرَّحْمَةِ وَالْفَلَاحِ وَ
بکلیدهای نعمت و فیروزی و
أَلْبِسْنِي اللّٰهُمَّ مِنْ أَفْضَلِ خِلَعِ
بپوشان مرا خدایا از بهترین خلعتهای راه
الْهِدَايَةِ وَالصَّلَاحِ وَاغْرِسِ
یافتن و صلاح و ثابت کن
اللّٰهُمَّ لِعَظَمَتِكَ فِي شِرْبِ جَنَانِي
خدایا برای بزرگی مرتبه تو در میان آبخورهای دلم
يَنَابِيعَ الْخُشُوعِ وَأَجْرِ اللّٰهُمَّ
چشمه های فروتنی را و جاری کن خدایا
لِهَيْبَتِكَ مِنْ آمَاقِي زَفَرَاتِ
بسبب ترس از تو از گوشه های چشم من آواز
الدُّمُوعِ وَأَدِّبِ اللّٰهُمَّ نَزَقَ
دارهای اشکهارا و اصلاح کن خدایا سرکشی
الْخُرْقِ مِنِّي بِأَزِمَّةِ الْقُنُوعِ إِلٰهِي
فقر و بیخردی مرا بمهارهای قناعت ای خدای من

عَلىٰ سَيِّدِها وَمَوْلاها اِلٰهي

بر آقای خود و صاحب اختیار خود ای خدای من

قَرَعْتُ بابَ رَحْمَتِكَ بِيَدِ

کوبیدم در رحمت ترا بدست

رَجائي وَهَرَبْتُ اِلَيْكَ لاجِئاً

امید خودم و گریختم سوی تو در حالت پناه آورده ام

مِنْ فَرْطِ اَهْوائي وَعَلِقْتُ

از زیادتی هوسهای باطل خودم و چسبانیدم

بِاَطْرافِ حِبالِكَ اَنامِلَ

بکنارهای ریسمانهای تو سر انگشتان

وِلائي فَاصْفَحِ اللّٰهُمَّ عَمّا كانَ

دوستی خودم پس درگذر خدایا از آنچه که

اَجْرَمْتُهُ مِنْ زَلَلي وَخَطائي

کرده ام آنرا که از لغزش من و غلط من آمد

وَاَقِلْني اللّٰهُمَّ مِنْ صَرْعَةِ رِدائي

و خلاص کن مرا خدایا از لغزانیدن هلاکت من

اَلنَّصَبِ وَالْحِرْمانِ اِلٰهى اَتَرانى

تعب و محروم شدن از نعمتهای خدا من آیا دانستی

ما اَتَيْتُكَ اِلَّا مِنْ حَيْثُ الْاٰمالِ

که آمدم سوی تو مگر از جهة حصول آرزوها

اَمْ عَلِقْتُ بِاَسْبابِ حِبالِكَ

یا چسبیده ام بکنارهای ریسمانهای امان تو

اِلَّا حينَ باعَدَتْنى ذُنُوبى عَنْ

مگر وقتی که دور کرد مرا گناهان من از

دارِ الْوِصالِ فَبِئْسَ الْمَطِيَّةُ

سرای رسید باحسان تو پس بد مرکبی است

الَّتى امْتَطَتْ نَفْسى مِنْ هَواها

انچه مرکب خود ساخته آنرا نفس من از آن خواهش خود است

فَواهاً لِما سَوَّلَتْ لَها ظُنُونُها

پس تعجب دارم از انچه زینت داده آنرا امال نفس

وَمُناها وَتَبّاً لَها لِجُرْاَتِها

و آرزوهای او و محروم و مقطوع باد جرات او

حِياضِكَ شارِباً كَلاّ وَ

حوضهای تو که عبارتست از اقسام احسان در حالت تشنه‌مندی است

حِياضُكَ مُتْرَعَةٌ فی ضَنْكِ

نعمتهای تو گشته البته بیکی آن خدا که من مسکین و نا امید کرده

الْمُحُولِ وَبابُكَ مَفْتُوحٌ لِلطَّلَبِ

قحطیها و در لطف تو گشاده است برای طلب

حاجات

وَالْوُغُولِ وَاَنْتَ غايَةُ الْسُّؤلِ

و داخل شدن در آن مطلب رسیده برادات و تو

وَنِهايَةُ الْمَأْمُولِ اِلٰهی هٰذِهِ

و آخر آرزوی آرزومندان ای خدای من این

اَزِمَّةُ نَفْسی عَقَلْتُها بِعِقالِ

مهارهای نفس منست که زانو بند کردم آنرا به بند

مَشِيَّتِكَ وَهٰذِهِ اَعْباءُ ذُنُوبی

خواهش تو و این ثقلهای گناهان منست

دَرَأْتُها بِرأْفَتِكَ وَرَحْمَتِكَ

دور کردم آنها را بوسیله رحمت تو

فَاِنَّكَ سَيِّدِي وَمَوْلَايَ وَ
پس بدرستی که تو آقای منی و صاحب اختیار منی و
مُعْتَمَدِي وَرَجَائِي وَغَايَةُ مُنَايَ
جای اعتماد منی و امید منی و نهایت آرزوی منی
فِي مُنْقَلَبِي وَمَثْوَايَ اِلٰهِي
در جای انقلاب و انتقال من از دار بجای [illegible] من
كَيْفَ تَطْرُدُ مِسْكِينًا الْتَجَأَ
چگونه دور میکنی مسکینی از خدمت تو [illegible]
اِلَيْكَ مِنَ الذُّنُوبِ هَارِبًا
سوی تو در حالتی که از گناهان گریزانست
اَمْ كَيْفَ تُخَيِّبُ مُسْتَرْشِدًا
بلکه چگونه نا امید میکنی جوینده حق را
قَصَدَ اِلٰى جَنَابِكَ سَاعِيًا
میخواهد رسید سوی جناب تو را در حالتی که شتابانست
اَمْ كَيْفَ تَرُدُّ ظَمْآنَ وَرَدَ اِلٰى
بلکه چگونه رد میکنی تشنه را که رسیده است [illegible]

عَلٰى مَا تَشَآءُ تُؤْتِي الْمُلْكَ مَنْ

بر آنچه میخواهی و میبخشی پادشاهی را بهر که

تَشَآءُ وَتَنْزِعُ الْمُلْكَ مِمَّنْ تَشَآءُ

میخواهی و زایل میکنی پادشاهی را از هر که میخواهی

وَتُعِزُّ مَنْ تَشَآءُ وَتُذِلُّ مَنْ تَشَآءُ

و غالب میکنی هر که را میخواهی و خوار میکنی هر کرا که میخواهی

بِيَدِكَ الْخَيْرُ اِنَّكَ عَلٰى كُلِّ

بدست قدرت تست کارهای خوب بدرستی که تو بر هر

شَيْءٍ قَدِيْرٌ تُوْلِجُ الَّيْلَ فِي النَّهَارِ

چیزی بسیار توانائی و داخل میکنی شب را در روز

وَتُوْلِجُ النَّهَارَ فِي الَّيْلِ وَتُخْرِجُ

و داخل میکنی روز را در شب و بیرون می آوری

الْحَيَّ مِنَ الْمَيِّتِ وَتُخْرِجُ الْمَيِّتَ

زنده را از مرده و بیرون می آوری مرده را

مِنَ الْحَيِّ وَتَرْزُقُ مَنْ تَشَآءُ بِغَيْرِ

از زنده و روزی میدهی هر کرا میخواهی بدون

وَهٰذِهٖ اَهْوَائِی الْمُضِلَّةُ وَكَلْتُهَا

واین هوسهای عیش من است که گمراه کننده است و اگذاشتم آنها را

اِلٰى جَنَابِ فَضْلِكَ وَلُطْفِكَ

سوی درگاه فضل تو و احسان لطف تو

وَعَفْوِكَ فَصَلِّ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَآلِ

و بخشش شامل حال من گردان پس درود فرست بر محمد و آل

مُحَمَّدٍ فَاجْعَلِ اللّٰهُمَّ صَبَاحِي هٰذَا

محمد این بگردان خدایا این صبح مرا

نَازِلًا عَلَيَّ بِضِيَاءِ الْهُدٰى

فرود آینده برمن بروشنی راه یافتن

وَالسَّلَامَةِ فِي الدِّينِ وَالدُّنْيَا وَمَسَائِي

و سالم بودن از آفتها در امور دین و دنیا و بگردان شب مرا

جُنَّةً مِنْ كَيْدِ الْعِدٰى وَوِقَايَةً

سپر بلاها از مکر دشمنها و نگاه دارنده مرا

مِنْ مُرْدِيَاتِ الْهَوٰى اِنَّكَ قَادِرٌ

از هلاک کننده های خواهشها بدرستیکه تو توانایی

وَأَنْزَلْتَ مِنَ الْمُعْصِرَاتِ مَاءً

و فرو فرستادی از ابرها که یکدیگر را می افشرند آب را

ثَجَّاجًا وَجَعَلْتَ الشَّمْسَ وَالْقَمَرَ

که بسیار ریزنده است و گردانیدی آفتاب و ماه را

لِلْبَرِيَّةِ سِرَاجًا وَهَّاجًا مِنْ غَيْرِ

برای خلق چراغی که درخشان است بی آنکه

أَنْ تُمَارِسَ فِيمَا ابْتَدَأْتَ بِهِ

برخوری در آنچه ابتدا کردی بآن

لُغُوبًا وَلَا عِلَاجًا فَيَا مَنْ تَوَحَّدَ

مشقتی را و نه استعمال آلتی را پس ای کسی که یکتاست

بِالْعِزِّ وَالْبَقَاءِ وَقَهَرَ عِبَادَهُ

بغالب بودن و همیشه بودن و کار قدرت راند بر بندگان او

بِالْمَوْتِ وَالْفَنَاءِ صَلِّ عَلَى

بمردن و برطرف شدن از این جهان او و رحمت کن بر خیر الله

مُحَمَّدٍ وَآلِهِ الْأَنْبِيَاءِ وَاسْتَجِبْ

بر محمد و آل او که پیغمبرانند و مستجاب کن

بِغَيْرِ حِسَابٍ لَا اِلٰهَ اِلَّا اَنْتَ سُبْحَانَكَ

بدون حساب و شمار او با بکران او نیست مستحق عبادت مگر تو

اَللّٰهُمَّ وَبِحَمْدِكَ مَنْ ذَا يَعْرِفُ

خدایا و من متلبسم بستایش تو کیست کسی که بشناسد

قَدْرَكَ وَلَا يَخَافُكَ وَمَنْ ذَا

توانایی ترا و از تو نترسد و کیست کسی

يَعْلَمُ مَا اَنْتَ وَلَا يَهَابُكَ اَلَّفْتَ

که بداند که چیزی تو و نترسد از تو و وهبان که ...

بِقُدْرَتِكَ الْفِرَقَ وَفَلَقْتَ

بتوانایی تو طوایف مردم و شکافتی

بِرَحْمَتِكَ الْفَلَقَ وَاَنَرْتَ بِكَرَمِكَ

بلای رحمت دادن بخلایق سفیدی صبح را و روشن کردی

دَيَاجِيَ الْغَسَقِ وَاَنْهَرْتَ الْمِيَاهَ

تاریکیهای سیاهی شب و جاری کردی آبها را

مِنَ الصُّمِّ الصَّيَاخِيدِ عَذْبًا وَاُجَاجًا

از سنگهای سخت در حالتی که آبها بعضی خوش مزه

دعای عظیم الشان عشرات

بسم الله الرحمن الرحیم

سبحان الله والحمد لله ولا اله

الا الله والله اکبر ولا حول ولا

قوة الا بالله العلی العظیم سبحان

الله اناء اللیل واطراف النهار

سبحان الله بالغدو والاصال

سبحان الله بالعشی والابکار

لِي دُعَائِي وَاسْتَمِعْ نِدَائِي وَحَقِّقْ

بلا مرا آنچه میخواهم از تو و بشنو فریاد مرا و ثابت کن

بِفَضْلِكَ أَمَلِي وَرَجَائِي يَا خَيْرَ

بفضل خود آرزوی مرا و امید مرا ای بهتر

مَنْ دُعِيَ لِكَشْفِ الضُّرِّ وَالْمَأْمُولِ

جمعی که خوانده شده اند از برای برطرف کردن هر سختی و آرزو

لِكُلِّ عُسْرٍ وَيُسْرٍ بِكَ أَنْزَلْتُ حَاجَتِي

از برای هر سختی و سستی بتو پس فرود آوردم حاجت خود را

فَلَا تَرُدَّنِي مِنْ سَنِيِّ مَوَاهِبِكَ

پس برمگردان مرا از فراوان ایام بخششهای تو

خَائِبًا يَا كَرِيمُ يَا كَرِيمُ يَا كَرِيمُ وَصَلَّى

در حالتی که ناامید گردیده باشم ای نفع رساننده ای نفع رساننده

اللّٰهُ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ الطَّيِّبِينَ الطَّاهِرِينَ

و رحمت کند خدا بر محمد و آل او که پاکانند و پاکیزگانند

بِرَحْمَتِكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ

برحمت تو ای رحم کننده ترین رحم کنندگان

لِلّٰهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ سُبْحَانَ ذِي
الْمُلْكِ وَالْمَلَكُوتِ سُبْحَانَ
ذِي الْعِزَّةِ وَالْجَبَرُوتِ سُبْحَانَ
ذِي الْكِبْرِيَاءِ وَالْعَظَمَةِ الْمَلِكِ
الْحَقِّ الْمُبِينِ الْمُهَيْمِنِ الْقُدُّوسِ
سُبْحَانَ اللّٰهِ الْمَلِكِ الْحَيِّ الَّذِي
لَا يَمُوتُ سُبْحَانَ اللّٰهِ الْمَلِكِ
الْحَيِّ الْقُدُّوسِ سُبْحَانَ الْقَائِمِ

سُبْحَانَ اللّٰهِ حِينَ تُمْسُونَ وَحِينَ

تُصْبِحُونَ وَلَهُ الْحَمْدُ فِي السَّمٰوٰتِ

وَالْاَرْضِ وَعَشِيًّا وَحِينَ تُظْهِرُونَ

يُخْرِجُ الْحَيَّ مِنَ الْمَيِّتِ وَيُخْرِجُ

الْمَيِّتَ مِنَ الْحَيِّ وَيُحْيِ الْاَرْضَ بَعْدَ

مَوْتِهَا وَكَذٰلِكَ تُخْرَجُونَ سُبْحَانَ

رَبِّكَ رَبِّ الْعِزَّةِ عَمَّا يَصِفُونَ

وَسَلَامٌ عَلَى الْمُرْسَلِينَ وَالْحَمْدُ

وَمَا لَا يُرَىٰ سُبْحَانَ الَّذِي يُدْرِكُ

الْاَبْصَارَ وَلَا تُدْرِكُهُ الْاَبْصَارُ

وَهُوَ اللَّطِيفُ الْخَبِيرُ اَللّٰهُمَّ اِنِّي

اَصْبَحْتُ مِنْكَ فِي نِعْمَةٍ وَخَيْرٍ

وَبَرَكَةٍ وَعَافِيَةٍ فَصَلِّ عَلَىٰ مُحَمَّدٍ

وَاٰلِهِ وَاَتْمِمْ عَلَيَّ نِعْمَتَكَ وَخَيْرَكَ

وَبَرَكَاتِكَ وَعَافِيَتَكَ بِنَجَاةٍ

مِنَ النَّارِ وَارْزُقْنِي شُكْرَكَ وَ

الدَّائِمِ سُبْحَانَ الدَّائِمِ الْقَائِمِ
سُبْحَانَ رَبِّيَ الْعَظِيمِ سُبْحَانَ رَبِّيَ
الْأَعْلَى سُبْحَانَ الْحَيِّ الْقَيُّومِ
سُبْحَانَ الْعَلِيِّ الْأَعْلَى سُبْحَانَهُ
وَتَعَالَى سُبُّوحٌ قُدُّوسٌ رَبُّنَا
وَرَبُّ الْمَلَائِكَةِ وَالرُّوحِ سُبْحَانَ
الدَّائِمِ غَيْرِ الْغَافِلِ سُبْحَانَ الْعَالِمِ
بِغَيْرِ تَعْلِيمٍ سُبْحَانَ خَالِقِ مَا يُرَى

وَاَرضيكَ وَجَميع خلقِكَ بِاَنَّكَ
اَنتَ اللهُ لَا اِلٰهَ اِلَّا اَنتَ وَحدَكَ
لَا شَرِيكَ لَكَ وَاَنَّ مُحَمَّدًا صَلَوٰاتُكَ
عَلَيهِ وَاٰلِهِ عَبدُكَ وَرَسُولُكَ
وَاَنَّكَ عَلىٰ كُلِّ شَيءٍ قَدِيرٌ تُحيِي وَ
تُمِيتُ وَتُحيِي وَاَشهَدُ اَنَّ الجَنَّةَ
حَقٌّ وَاَنَّ النَّارَ حَقٌّ وَالنُّشُورَ
حَقٌّ وَالسَّاعَةَ اٰتِيَةٌ لَا رَيبَ

عَافِيَتِكَ وَفَضْلِكَ وَكَرَامَتِكَ
اَبَدًا مَا اَبْقَيْتَنِي اَللّٰهُمَّ بِنُورِكَ
اهْتَدَيْتُ وَبِفَضْلِكَ اسْتَغْنَيْتُ
وَبِنِعْمَتِكَ اَصْبَحْتُ وَاَمْسَيْتُ
اَللّٰهُمَّ اِنِّي اُشْهِدُكَ وَكَفٰى بِكَ
شَهِيدًا وَاُشْهِدُ مَلٰئِكَتَكَ وَ
اَنْبِيَائَكَ وَرُسُلَكَ وَحَمَلَةَ
عَرْشِكَ وَسُكَّانَ سَمٰوَاتِكَ

وَنُجَبَآؤُكَ الَّذِينَ انْتَجَبْتَهُمْ لِدِينِكَ

وَاخْتَصَصْتَهُمْ مِنْ خَلْقِكَ وَاصْطَفَيْتَهُمْ

عَلَى عِبَادِكَ وَجَعَلْتَهُمْ حُجَّةً

عَلَى الْعَالَمِينَ صَلَوَاتُكَ عَلَيْهِمْ

وَرَحْمَةُ اللّٰهِ وَبَرَكَاتُهُ اَللّٰهُمَّ

اكْتُبْ لِي هٰذِهِ الشَّهَادَةَ عِنْدَكَ

حَتَّى تُلَقِّنِيهَا وَاَنْتَ عَنِّي رَاضٍ

اِنَّكَ عَلَى مَا تَشَآءُ قَدِيرٌ اَللّٰهُمَّ

فِيهَا وَاَنَّ اللّٰهَ يَبْعَثُ مَنْ فِي الْقُبُورِ
وَاَشْهَدُ اَنَّ عَلِيَّ بْنَ اَبِي طَالِبٍ
اَمِيرُ الْمُؤْمِنِينَ حَقًّا حَقًّا وَاَنَّ
الْاَئِمَّةَ مِنْ وُلْدِهِ الْاَئِمَّةُ الْهُدَاةُ
الْهُدَاةُ الْمَهْدِيُّونَ غَيْرُ الضَّآلِّينَ
وَلَا الْمُضِلِّينَ وَاَنَّهُمْ اَوْلِيَاؤُكَ
الْمُصْطَفُونَ وَحِزْبُكَ الْغَالِبُونَ
وَصِفْوَتُكَ وَخِيَرَتُكَ مِنْ خَلْقِكَ

وَبَعْدِى وَاَمَامِى وَفَوْقِى وَ

تَحْتِى وَاِذَا مِتُّ وَبَقِيتُ فَرْدًا

وَحِيدًا ثُمَّ فَنِيتُ وَلَكَ الْحَمْدُ

اِذَا نُشِرْتُ وَبُعِثْتُ يَا مَوْلَاىَ

اَللّٰهُمَّ لَكَ الْحَمْدُ وَالشُّكْرُ بِجَمِيعِ

مَحَامِدِكَ كُلِّهَا عَلٰى جَمِيعِ نَعْمَائِكَ

كُلِّهَا حَتّٰى يَنْتَهِىَ الْحَمْدُ اِلٰى مَا

تُحِبُّ رَبَّنَا وَتَرْضٰى اَللّٰهُمَّ لَكَ

لَكَ الْحَمْدُ حَمْدًا يَصْعَدُ اَوَّلُهُ وَلَا
يَنْفَدُ اٰخِرُهُ اَللّٰهُمَّ لَكَ الْحَمْدُ
حَمْدًا تَضَعُ لَكَ السَّمَآءُ كَنَفَيْهَا
وَتُسَبِّحُ لَكَ الْاَرْضُ وَمَنْ عَلَيْهَا
اَللّٰهُمَّ لَكَ الْحَمْدُ حَمْدًا سَرْمَدًا
اَبَدًا لَا انْقِطَاعَ لَهُ وَلَا نَفَادَ
وَلَكَ يَنْبَغِيْ وَاِلَيْكَ يَنْتَهِيْ
فِيَّ وَعَلَيَّ وَلَدَيَّ وَمَعِيْ وَقَبْلِيْ

وَلَكَ الْحَمْدُ عَلَى حِلْمِكَ بَعْدَ عِلْمِكَ
وَلَكَ الْحَمْدُ عَلَى عَفْوِكَ بَعْدَ
قُدْرَتِكَ وَلَكَ الْحَمْدُ بَاعِثَ
الْحَمْدِ وَلَكَ الْحَمْدُ وَارِثَ الْحَمْدِ
وَلَكَ الْحَمْدُ بَدِيعَ الْحَمْدِ وَلَكَ
الْحَمْدُ مُنْتَهَى الْحَمْدِ وَلَكَ الْحَمْدُ
مُبْتَدِعَ الْحَمْدِ وَلَكَ الْحَمْدُ مُشْتَرِيَ
الْحَمْدِ وَلَكَ الْحَمْدُ وَلِيَّ الْحَمْدِ

الحمد على كلّ اكلةٍ وشربةٍ
وبطشةٍ وقبضةٍ وبسطةٍ وفي
كلّ موضع شعرةٍ اللهمّ لك الحمد
حمدًا خالدًا مع خلودك ولك
الحمد حمدًا لا منتهى له دون
علمك ولك الحمد حمدًا لا امد
له دون مشيّتك ولك الحمد
حمدًا لا اجر لقائله الّا رضاك

السَّيِّئَاتِ حَسَنَاتٍ وَجَاعِلَ

الْحَسَنَاتِ دَرَجَاتٍ اَللّٰهُمَّ لَكَ

الْحَمْدُ غَافِرَ الذَّنْبِ وَقَابِلَ التَّوْبِ

شَدِيدَ الْعِقَابِ ذَا الطَّوْلِ لَا اِلٰهَ

اِلَّا اَنْتَ اِلَيْكَ الْمَصِيرُ اَللّٰهُمَّ لَكَ

الْحَمْدُ فِي اللَّيْلِ اِذَا يَغْشٰى وَلَكَ

الْحَمْدُ فِي النَّهَارِ اِذَا تَجَلّٰى وَلَكَ

الْحَمْدُ فِي الْاٰخِرَةِ وَالْاُولٰى وَلَكَ

ولك الحمد مالك الحمد ولك
الحمد قديم الحمد ولك الحمد صادق
الوعد وفي العهد عزيز الجند
قائم المجد ولك الحمد رفيع الدرجات
مجيب الدعوات منزل الايات من
فوق سبع سموات عظيم البركات
مخرج النور من الظلمات ومخرج
من في الظلمات الى النور ومبدل

الحمد عدد ما احاط به علمك

ولك الحمد عدد الجن والانس

والهوام والطير والبهائم و

السباع حمدا كثيرا طيبا مباركا

فيه كما تحب ربنا وترضى

وكما ينبغي لكرم وجهك وعز

جلالك بعدله ان لا اله الا الله

وحده لا شريك له له الملك

اَلْحَمْدُ عَدَدَ كُلِّ نَجْمٍ وَمَلَكٍ فِي السَّمَاءِ

وَلَكَ الْحَمْدُ عَدَدَ الثَّرَىٰ وَالْحَصَىٰ

وَالنَّوَىٰ وَلَكَ الْحَمْدُ عَدَدَ مَا فِي

جَوْفِ الْاَرْضِ وَلَكَ الْحَمْدُ عَدَدَ اَوْ

زَانِ الْمِيَاهِ وَالْبِحَارِ وَلَكَ الْحَمْدُ

عَدَدَ اَوْرَاقِ الْاَشْجَارِ وَلَكَ الْحَمْدُ

عَدَدَ مَا عَلَىٰ وَجْهِ الْاَرْضِ وَلَكَ

الْحَمْدُ عَدَدَ مَا اَحْصَىٰ كِتَابُكَ وَلَكَ

الشَّفيعِ ابْنِ الشَّفيعِ المَقْتُولِ
بِالسَّمِّ النَّقيعِ الْمَدْفُونِ بِاَرْضِ
البَقيعِ العالِمِ بِالفَرايِضِ وَ
السُّنَنِ صاحِبِ الجُودِ والمِنَنِ
كاشِفِ الضُّرِّ وَالبَلْوىٰ
وَالمِحَنِ اَلَّذي عَجَزَ عَنْ عَدِّ
مَناقِبِهِ لِسانُ اللَّسِنِ الاَمينِ
بِالْحَقِّ الْمُؤْتَمَنِ اَبي مُحَمَّدٍ الْحَسَنِ
صَلَواتُ اللهِ وَسَلامُهُ عَلَيْهِ
الصَّلوٰةُ وَالسَّلامُ عَلَيْكَ يا
اَبا مُحَمَّدٍ يا حَسَنَ بْنَ عَلِيٍّ اَيُّهَا
المُجْتَبىٰ يَابْنَ رَسُولِ اللهِ دايِرٌ

وَلَهُ الْحَمْدُ وَهُوَ اللَّطِيفُ الْخَبِيرُ

دہ مرتبہ لَا اِلٰهَ اِلَّا اللّٰهُ وَحْدَهُ

لَاشَرِيكَ لَهُ لَهُ الْمُلْكُ وَلَهُ

الْحَمْدُ يُحْيِي وَيُمِيتُ وَيُمِيتُ وَ

يُحْيِي وَهُوَ حَيٌّ لَا يَمُوتُ بِيَدِهِ

الْخَيْرُ وَهُوَ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ

دہ مرتبہ اَسْتَغْفِرُ اللّٰهَ الَّذِي

لَا اِلٰهَ اِلَّا هُوَ الْحَيُّ الْقَيُّومُ

الْمَدْفُونِ بِاَرْضِ كَرْبَلاءَ بِسِبْطِ
رَسُولِ الثَّقَلَيْنِ وَنُورِ الْعَيْنَيْنِ
مَوْلانَا وَمَوْلَى الْكَوْنَيْنِ الْاِمامِ
بِالْحَقِّ اَبِى عَبْدِ اللّٰهِ الْحُسَيْنِ
صَلَوٰاتُ اللّٰهِ وَسَلامُهُ عَلَيْهِ
اَلصَّلوٰةُ وَالسَّلامُ عَلَيْكَ يَا
اَبَا عَبْدِ اللّٰهِ يَا حُسَيْنَ بْنَ
عَلِىٍّ اَيُّهَا الشَّهِيدُ يَابْنَ رَسُولِ
اللّٰهِ يَابْنَ اَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ يَا نُورَ
اللّٰهِ يَا حُجَّةَ اللّٰهِ عَلَى خَلْقِهِ
يَا سَيِّدَنَا وَمَوْلانَا اِنَّا تَوَجَّهْنَا
وَاسْتَشْفَعْنَا وَتَوَسَّلْنَا بِكَ

اميرِ المؤمنينَ يا نورَ اللهِ يا حجةَ
اللهِ على خلقهِ يا سيّدنا و
مولانا انّا توجّهنا واستشفعنا
وتوسّلنا بكَ الى اللهِ وقدّمناكَ
بينَ يدي حاجاتنا فِي الدنيا
والآخرة يا وجيهاً عِندَ اللهِ
اشفعْ لنا عِندَ اللهِ اللّهمّ
صلِّ على السيّدِ الزاهدِ الامامِ
الراكعِ الساجدِ ولِيِّ الملكِ
الماجدِ وقاتلِ الكافرِ الجاحدِ
زينِ المنابرِ والمساجدِ صاحبِ
المحنةِ والكربِ والبلاءِ

الْعَابِدِينَ اَبِي مُحَمَّدٍ عَلِيِّ ابْنِ
الْحُسَيْنِ صَلَوَاتُ اللّٰهِ وَسَلَامُهُ
عَلَيْهِ الصَّلٰوةُ وَالسَّلَامُ
عَلَيْكَ يَا اَبَا مُحَمَّدٍ يَا عَلِيَّ ابْنَ
الْحُسَيْنِ يَا زَيْنَ الْعَابِدِينَ
اَيُّهَا السَّجَّادُ يَا بْنَ رَسُولِ
اللّٰهِ يَا بْنَ اَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ يَا
حُجَّةَ اللّٰهِ يَا حُجَّةَ اللّٰهِ عَلٰى
خَلْقِهِ يَا سَيِّدَنَا وَمَوْلَانَا
اِنَّا تَوَجَّهْنَا وَاسْتَشْفَعْنَا
بِكَ اِلَى اللّٰهِ وَقَدَّمْنَاكَ بَيْنَ
يَدَيْ حَاجَاتِنَا فِي الدُّنْيَا

الى الله وقدمناك بين يدى
حاجاتنا فى الدنيا والاخرة
يا وجيها عند الله اشفع لنا
عند الله اللهم صل على ا
الائمة وسراج الامة وكاشف
الغمة ومحيى السنة وسنى الهمة
ورفيع الرتبة وانيس الكربة
وصاحب الندبة المدفون بارض
طيبة المبرء من كل شين عين
الانسان وانسان العين شمس
نهار المستغفرين وقمر ليلة
المتهجدين الامام بالحق زين

وسلامه عليه الصلوة و
السلام عليك يا ابا جعفر
يا محمد ابن على ايها الباقر
يا ابن رسول الله يا ابن امير
المؤمنين يا نور الله يا حجة الله
على خلقه يا سيدنا ومولانا
انا توجهنا واستشفعنا
وتوسلنا بك الى الله
وقدمناك بين يدى
حاجاتنا فى الدنيا والآخرة
يا وجيها عند الله اشفع

وَالاٰخِرَۃِ یا وَجِیهاً عِنْدَ اللهِ
اِشْفَعْ لَنا عِنْدَ اللهِ اَللّٰهُمَّ
صَلِّ عَلیٰ قَمَرِ الاَقْمارِ وَنُورِ
الاَنْوارِ وَقائِدِ الاَخْیارِ وَ
سَیِّدِ الاَبْرارِ اَلطُّهْرِ الطّاهِرِ
وَالنَّجْمِ الزّاهِرِ وَالْبَدْرِ الْباهِرِ
وَالْبَحْرِ الذّاخِرِ وَالدُّرِّ الْفاخِرِ
السَّیِّدِ الْوَجِیهِ الاِمامِ النَّبِیهِ
الْمَدْفُونِ عِنْدَ جَدِّهِ وَاَبِیهِ
الْحَبْرِ الْمَلِیِّ عِنْدَ الْعَدُوِّ وَالْوَلِیِّ
الاِمامِ بِالْحَقِّ الاَزَلِیِّ اَبِی جَعْفَرٍ
مُحَمَّدِ ابْنِ عَلِیٍّ صَلَواتُ اللهِ

وسلامه عليه الصلوة و
السلام عليك يا أبا عبد الله
يا جعفر ابن محمد أيها
الصادق يا بن رسول الله
يا بن أمير المؤمنين يا نور
الله يا حجة الله على خلقه
يا سيدنا ومولانا انا توجهنا
واستشفعنا وتوسلنا بك
الى الله وقدمناك بين يدي
حاجاتنا في الدنيا والآخرة
يا وجيها عند الله اشفع لنا

نا عند الله اللهم صل
على السيد الصادق الصديق
العالم الوثيق الحليم الشفيق
ساقي شيعته من الرحيق
ومبلغ اعدائه الى الحريق
الهادي الى الطريق صاحب
الشرف الرفيع والحسب
المنيع والفضل الجميع المدفون
بارض البقيع المؤيد الممجد
الامام بالحق ابي عبد الله
جعفر ابن محمد صلوات الله

يا موسى بن جعفر ايّها الكاظم
يا بن رسول الله يا بن امير
المؤمنين يا نور الله يا حجّة
الله على خلقه يا سيّدنا
ومولانا انّا توجّهنا واستشفعنا
وتوسّلنا بك الى الله وقدّمناك
بين يدى حاجاتنا فى الدّنيا
والاخرة يا وجيهاً عند الله
اشفع لنا عند الله اللّهمّ
صلّ على السّيّد المظلوم
والامام المعصوم والشّهيد
المسموم والغريب المغموم

عِنْدَ اللهِ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلَى
السَّيِّدِ الْكَرِيمِ وَالْإِمَامِ الْحَلِيمِ
وَسَمِيِّ الْكَلِيمِ وَالصَّابِرِ
الْكَاظِمِ صَاحِبِ الْعَسْكَرِ
وَقَائِدِ الْجَيْشِ الْمَدْفُونِ بِمَقَابِرِ
قُرَيْشٍ صَاحِبِ الشَّرَفِ الْأَنْوَرِ
وَالْمَجْدِ الْأَطْهَرِ وَالْجَبِينِ الْأَزْهَرِ
الْإِمَامِ بِالْحَقِّ أَبِي إِبْرَاهِيمَ
مُوسَى ابْنِ جَعْفَرٍ صَلَوَاتُ اللهِ
وَسَلَامُهُ عَلَيْهِ اَلصَّلٰوةُ
وَالسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا أَبَا إِبْرَاهِيمَ

يا موسى

يا نورَ اللهِ يا حجّةَ اللهِ على
خلقهِ يا سيّدَنا ومولانا
انّا توجّهنا واستشفعنا
وتوسّلنا بكَ الى اللهِ وقدّمناكَ
بينَ يدَي حاجاتِنا في الدّنيا
والآخرة يا وجيهاً عندَ اللهِ
اشفع لنا عندَ اللهِ اللّهمّ
صلّ على السيّدِ العالِمِ العاملِ
الفاضلِ الباذلِ الكاملِ
العاملِ العادلِ الاجوَدِ
الجوادِ العارفِ باسرارِ المبدءِ
والمعادِ ولكلِّ قومٍ هادٍ منّا ص

٦٦

وَالقَتِيلِ المَحرُومِ عالِمِ عِلمِ المَكنُونِ
بَدرِ النُّجُومِ وَشَمسِ الشُّمُوسِ
وَانِيسِ النُّفُوسِ المَدفُونِ بِارضِ
طُوسٍ صاحِبِ الجُودِ وَالسَّخا
نُورِ حَدِيقَةِ المُصطَفىٰ وَنُورِ
حَدَقَةِ المُرتَضىٰ المُجتَبىٰ المُرتَجىٰ
الاِمامِ بِالحَقِّ اَبِي الحَسَنِ عَلِيِّ
ابنِ مُوسَى الرِّضا صَلَواتُ اللهِ
وَسَلامُهُ عَلَيهِ اَلصَّلوٰةُ وَالسَّلامُ
عَلَيكَ يا اَبا الحَسَنِ الثّانِي
يا عَلِيَّ ابنَ مُوسىٰ اَيُّهَا الرِّضا
يَا ابنَ رَسُولِ اللهِ يَا ابنَ اَمِيرِ المُؤمِنِينَ

وَتَوَسَّلْنا بِكَ اِلَى اللهِ وَقَدَّمْناكَ
بَيْنَ يَدَىْ حاجاتِنا فِى الدُّنْيا
وَالْاخِرَةِ يا وَجيهاً عِنْدَ اللهِ
اِشْفَعْ لَنا عِنْدَ اللهِ اَللّٰهُمَّ
صَلِّ عَلَى الْاِمامَيْنِ الْهُمامَيْنِ
التّامَّيْنِ السَّيِّدَيْنِ السَّنَدَيْنِ
الْعالِمَيْنِ الْعامِلَيْنِ الْاَوْرَعَيْنِ
الْاَطْهَرَيْنِ الْفاضِلَيْنِ الْكامِلَيْنِ
الْباذِلَيْنِ الْعادِلَيْنِ النُّورَيْنِ
النَّيِّرَيْنِ الشَّمْسَيْنِ الْقَمَرَيْنِ
الْكَوْكَبَيْنِ وارِثَىِ الْمَشْعَرَيْنِ
وَاَهْلِ الْحَرَمَيْنِ كَهْفَىِ التُّقى

المحبين يوم ينادِ المنادِ المعروف
بالسّدادِ الموصوف بالارشاد
المدفون بارض بغداد السيّد
العربي والنور المحمّدي الملقب
بالتقى الامام بالحق ابي جعفر
محمّد بن علي صلوات الله وسلامه
عليه الصلوة والسلام عليك
يا اباجعفر يا محمد بن علي ايها التقي
الجواد يابن رسول الله يابن امير
المؤمنين يا نور الله يا حجة
الله على خلقه يا سيّدنا و
مولانا انا توجهنا واستشفعنا

اللهِ یا ابنَ امیرِ المؤمنینَ یا نورَ
اللهِ یا حجّتیِ اللهِ علی الخلقِ
اجمعینَ یا سیّدینا و مولینا
انّا توجّهنا واستشفعنا
و توسّلنا بکما الی اللهِ و
قدّمناکما بین یدی حاجاتنا
فی الدّنیا والآخرة یا وجیهین
عند اللهِ اشفعا لنا عند الله
اللّهمّ صلّ علی صاحبِ
الدّعوة النبویّة والصّولة
الحیدریّة والعصمة الفاطمیّة
والحلم الحسنیّة والشّجاعة

غوث الورى بدر الدجى
طودي النهى علمي الهدى
المدفونين بسر من راى كا شفي
البلوى والمحن صاحبي الجود
والمنن الامامين بالحق
ابي الحسن علي ابن محمد
وابي محمد الحسن صلوات الله
وسلامه عليهما الصلوة والسلم
عليكما يا ابا الحسن الثالث
يا علي ابن محمد ايها النقي الهادي
ويا ابا محمد يا حسن ابن علي ايها
الزكي العسكري يا بني رسول

مُحَمَّدِ ابْنِ الْحَسَنِ صاحِبِ الْعَصْرِ
وَ الزَّمانِ صَلَواتُ اللهِ وَ
سَلامُهُ عَلَيْهِ وَعَلَيْهِمْ
اَجْمَعِيْنَ اَلصَّلوٰةُ وَالسَّلامُ
عَلَيْكَ يا وَصِيَّ الْحَسَنِ وَ
الْخَلَفَ الصّالِحَ يا اِمامَ
زَمانِنا اَيُّهَا الْقائِمُ
الْمُنْتَظَرُ الْمَهْدِيُّ يَابْنَ
رَسُولِ اللهِ يَابْنَ اَميرِ الْمُؤْمِنينَ
يا نُورَ اللهِ يا حُجَّةَ اللهِ
عَلىٰ خَلْقِهِ يا سَيِّدَنا وَمَولينا
اِنّا تَوَجَّهْنا وَاسْتَشْفَعْنا

الحسينية والعبادة السجادية
والمآثر الباقرية والآثار
الجعفرية والعلوم الكاظمية
والحجج الرضوية والجود التقوية
والنقاوة النقوية والهيبة
العسكرية القائم بامر الله
المقسط لدين الله والذاب
عن حرم الله قاطع البرهان
وخليفة الرحمن ومظهر
الايمان وسيد الانس
والجان امام السر والعلن
الامام بالحق ابي القاسم

اللهِ وَبِحُبِّكُمْ وَبِقُرْبِكُمْ

ارجوا نجاةً مِنَ اللهِ فَكُونُوا

عِنْدَ اللهِ رجائي يا ساداتي

يا أولياء اللهِ صَلّى اللهُ عَلَيْهِمْ

اجْمَعِينَ وَلَعَنَ اللهُ عَلى

أعدائِهِمْ مِنَ الأوَّلِينَ

وَالآخرين امين رَبَّ العالمين

اللّهُمَّ إنَّ هؤُلاءِ أئِمَّتُنا

وَسادَتُنا وَكُبَرآئُنا وَشُفَعاؤُنا

بِهِمْ نَتَوَلّى وَمِنْ أعدائِهِمْ

نَتَبَرَّءُ فِي الدُّنْيا وَالآخِرَةِ

اَللّهُمَّ والِ مَنْ والاهُمْ وَعادِ

وَتَوَسَّلْنا بِكَ إِلَى اللهِ وَ
قَدَّمْناكَ بَيْنَ يَدَيْ حاجاتِنا
فِي الدُّنْيا وَالاخِرَةِ يا وَجِيهاً
عِنْدَ اللهِ اِشْفَعْ لَنا عِنْدَ اللهِ
يا سادَتِي وَيا مَوالِيَّ إِنِّي
تَوَجَّهْتُ بِكُمْ فَإِنَّكُمْ أَئِمَّتِي
وَعُدَّتِي لِيَوْمِ فَقْرِي وَحاجَتِي
إِلَى اللهِ وَتَوَسَّلْتُ بِكُمْ إِلَى
اللهِ وَاسْتَشْفَعْتُ بِكُمْ إِلَى
اللهِ فَاشْفَعُوا لِي عِنْدَ اللهِ
وَاسْتَنْقِذُونِي مِنْ ذُنُوبِي
عِنْدَ اللهِ فَإِنَّكُمْ وَسِيلَتِي إِلَى

والحمد لله رب العالمين

اختتام دوازده امام

اللهم صل على محمد وآل محمد
وفرج عنا بهم كل غم واكشف
عنا بهم كل هم وافض لنا
بهم كل حاجة من حوائج الدنيا
والآخرة اللهم صل على محمد
وآل محمد واعذنا بهم من شر
ما خلقت اللهم صل على محمد
وآل محمد واحفظ بهم عزتنا وحرمتنا
بحرمتها واستر بهم عورتنا
واكفنا بهم بغي من بغى علينا
وانصرنا بهم على من عادانا واعذنا
بهم من شر الشيطان الرجيم

مَنْ عَادَاهُمْ وَانْصُرْ مَنْ نَصَرَهُمْ
وَاخْذُلْ مَنْ خَذَلَهُمْ وَالْعَنْ
عَلىٰ مَنْ ظَلَمَهُمْ وَانْصُرْ شِيعَتَهُمْ
وَاَهْلِكْ عَدُوَّهُمْ مِنَ الْجِنِّ
وَالْاِنْسِ مِنَ الْاَوَّلِينَ وَالْاٰخِرِينَ
اِلىٰ يَوْمِ الدِّينِ اَللّٰهُمَّ زِدْنَا
مَحَبَّتَهُمْ وَارْزُقْنَا شَفَاعَتَهُمْ
وَاحْشُرْنَا مَعَهُمْ وَفِي زُمْرَتِهِمْ
وَتَحْتَ لِوَائِهِمْ بِفَضْلِكَ
وَرَحْمَتِكَ يَا اَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ
وَصَلَّى اللّٰهُ عَلىٰ مُحَمَّدٍ وَاٰلِهِ
الْمَعْصُومِينَ الطَّيِّبِينَ الطَّاهِرِينَ

اجمعین وسلم تسلیما کثیرا کثیرا

واز جمله دعاهای عظیم

الشأن جلیل القدر که برای

دفع شر دشمنان و هلاک ایشان

از ائمه طاهرین علیهم السلام

منقولست و جمعی از مؤمنان

در شدائد بعظیم مدارا و مت

بان نموده اند از آن شدت

خلاص شده اند دعای جوشن

صغیر است که از حضرت امام

موسی کاظم علیه السلام مرویست

دعای جوشن صغیر وان اینست

وَمِن جَوْرِ السُّلْطَانِ العَنِيدِ

اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلىٰ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ
وَاجْعَلْنَا بِهِمْ فِي سِتْرِكَ وَفِي
حِفْظِكَ وَفِي كَنَفِكَ وَحِرْزِكَ
وَفِي اَمَانِكَ عَزَّ جَارُكَ وَجَلَّ
ثَنَاؤُكَ وَلَا اِلٰهَ غَيْرُكَ تَوَكَّلْتُ
عَلَى الْحَيِّ الَّذِي لَا يَمُوتُ وَالْحَمْدُ
لِلّٰهِ الَّذِي لَمْ يَتَّخِذْ وَلَدًا وَلَمْ
يَكُنْ لَهُ شَرِيكٌ فِي الْمُلْكِ
وَلَمْ يَكُنْ لَهُ وَلِيٌّ مِنَ الذُّلِّ وَ
كَبِّرْهُ تَكْبِيرًا وَحَسْبُنَا اللّٰهُ
وَحْدَهُ وَالصَّلٰوةُ وَالسَّلَامُ عَلىٰ
خَيْرِ خَلْقِهِ مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَعِتْرَتِهِ

اِلَيَّ فِيمَا لَمْ اَعْمَلْ فِيهِ فِكْرِي فِي
الْاِرْصَادِ لَهُمْ بِمِثْلِهِ فَاَيَّدْتَنِي
بِقُوَّتِكَ وَشَدَدْتَ اَزْرِي
بِنَصْرِكَ وَفَلَلْتَ شَبَاحَدِّهِ وَ
خَذَلْتَهُ بَعْدَ جَمْعِ عَدِيدِهِ
وَحَشْدِهِ وَاَعْلَيْتَ كَعْبِي عَلَيْهِ
وَوَجَّهْتَ مَا سَدَّدَ اِلَيَّ مِنْ
مَكَائِدِهِ اِلَيْهِ وَرَدَدْتَهُ فِي نَحْرِهِ
وَلَمْ يَشْفِ غَلِيلَهُ وَلَمْ يَبْرُدْ
حَرَارَاتِ غَيْظِهِ وَقَدْ عَضَّ عَلَى
اَنَامِلِهِ وَاَدْبَرَ مُوَلِّيًا قَدْ اَخْفَقَتْ
سَرَايَاهُ فَلَكَ الْحَمْدُ يَا رَبِّ مِنْ

الهي كم من عدوٍ انتضى علىّ
سيف عداوته وشحذ لي ظبة
مديته وارهف شبا حده
وداف لي قواتل سمومه وسدّد
الىّ صوائب سهامه ولم تنم عني
عين حراسته واضمر ان يسومني
المكروه ويجرعني زعاف مرارته
فنظرت الى ضعفي عن احتمال
الفوادح وعجزي عن ملمات
الجوائح وقصوري عن الانتصار
ممن قصدني بمحاربته ووحدتي
في كثير من ناواني وارصادهم

دغل سريرته وقبح ما انطوى
عليه لشريكه في ملكته
واصبح مجلبا الى بغيه
اركسته الام راسه واتيت
بنيانه من اساسه فصرعته
في زبيته واردبته في مهوى
حفيرته وجعلت خده
طبقا لتراب رجله وشغلته
في بدنه ورميته بحجره
وخنقته بوتره وركبته
بمشاقصه وكببته لمنخره
ورددت كيده في نحره ووبقته

مقتدر لا یغلب وذی اناة
لا یعجل صل علی محمد وآل محمد
واجعلنی لانعمک من الشاکرین
ولآلائک من الذاکرین
الهی وکم من باغ بغانی
بمکائده ونصب لی اشراک
مصائده ووکل بی تفقد
رعایته واضبأ الی اضباء
السبع لطریدته انتظارا
لانتهاز فرصته وهو یظهر
لی بشاشة الملق ویبسط لی
وجها غیر طلق فلما رایت

وَلاٰ لاٰئنك مِنَ الذّاكِرِينَ

اِلٰهِي وَكَمْ مِنْ حاسِدٍ

شَرِقَ بِحَسْرَةٍ وعَدُوٍّ مُمْتَلِئٍ

بِحَسَدٍ وَشَجى بِغَيْظِهِ وَسَلَقَنِي

بِحَدِّ لِسانِهِ وَوَخَزَلى بِفُنُونِ

عَيْبِهِ وَجَعَلَ عِرْضِي غَرَضًا

لِمَرامِيهِ وَقَلَّدَنِي خِلالاً لَمْ

تَزَلْ فِيهِ فَنادَيْتُكَ يارَبِّ

مُسْتَجِيرًا بِكَ واثِقًا بِسُرْعَةِ

اِجابَتِكَ مُتَوَكِّلاً عَلى مالَمْ

اَزَلْ اَعْرِفُهُ مِنْ حُسْنِ دِفاعِكَ

عالِمًا اَنَّهُ لَنْ يُضْطَهَدَ مَنْ اَوى

بِنَدامَتِهِ وَفِتنَتِهِ بِحَسرَتِهِ
فَاستَخذَلَ وَاستَخذا وَتَضاءَلَ
بَعدَ نَخوَتِهِ وَانقَمَعَ بَعدَ
استِطالَتِهِ ذَليلاً مَأسوراً
في رِبَقِ حَبائِلِهِ الَّتي كانَ يُؤَمِّلُ
أَن يَراني فيها يَومَ سَطوَتِهِ
وَقَد كِدتُ يا رَبِّ لَولا رَحمَتُكَ
يَحِلُّ بي ما حَلَّ بِساحَتِهِ
فَلَكَ الحَمدُ يا رَبِّ مِن مُقتَدِرٍ
لا يُغلَبُ وَذي أَناةٍ لا يَعجَلُ
صَلِّ عَلى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَاجعَلني
لِأَنعُمِكَ مِنَ الشّاكِرينَ

وَنَاشِئَةِ رَحْمَةٍ نَشَرْتَهَا وَجُنَّةِ
عَافِيَةٍ أَلْبَسْتَهَا وَغَوَامِرِ كُرُبَاتٍ
كَشَفْتَهَا وَأُمُورٍ جَارِيَةٍ قَدَّرْتَهَا
لَمْ تُعْجِزْكَ إِذْ طَلَبْتَهَا وَلَمْ تَمْتَنِعْ
عَلَيْكَ إِذْ أَرَدْتَهَا فَلَكَ الْحَمْدُ
يَا رَبِّ مِنْ مُقْتَدِرٍ لَا يُغْلَبُ
وَذِي أَنَاةٍ لَا يَعْجَلُ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ
وَآلِ مُحَمَّدٍ وَاجْعَلْنِي لِأَنْعُمِكَ مِنَ
الشَّاكِرِينَ وَلِآلَائِكَ مِنَ
الذَّاكِرِينَ إِلٰهِي وَكَمْ مِنْ ظَنٍّ
حَسَنٍ حَقَّقْتَ وَمِنْ عُدْمِ إِمْلَاقٍ
جَبَرْتَ وَمِنْ مَسْكَنَةٍ فَادِحَةٍ حَوَّلْتَ

الى ظل كنفك وان لا تقرع
الفوادح من لجا الى معقل
الانتصار بك تحصنتني من
باسه بقدرتك فلك الحمد
يا رب من مقتدر لا يغلب
وذي اناة لا يعجل صل على
محمد وال محمد واجعلني
لانعمك من الشاكرين ولالائك
من الذاكرين الهي وكم من
سحائب مكروه جلبتها وسماء
نعمة امطرتها وجداول كرامة
اجريتها واعين احداث طمستها

وَفاشِيَةِ رَحْمَةٍ نَشَرْتَها وَجُنَّةِ

عافِيَةٍ أَلْبَسْتَها وَغَوامِرِ كُرُباتٍ

كَشَفْتَها وَأُمُورٍ جارِيَةٍ قَدَّرْتَها

لَمْ تُعْجِزْكَ إِذْ طَلَبْتَها وَلَمْ تَمْتَنِعْ

عَلَيْكَ إِذْ أَرَدْتَها فَلَكَ الْحَمْدُ

يا رَبِّ مِنْ مُقْتَدِرٍ لا يُغْلَبُ

وَذِي أَناةٍ لا يَعْجَلُ صَلِّ عَلى مُحَمَّدٍ

وَآلِ مُحَمَّدٍ وَاجْعَلْنِي لِأَنْعُمِكَ مِنَ

الشّاكِرِينَ وَلِآلائِكَ مِنَ

الذّاكِرِينَ إِلهِي وَكَمْ مِنْ ظَنٍّ

حَسَنٍ حَقَّقْتَ وَمِنْ عَدَمِ إِمْلاقٍ

جَبَرْتَ وَمِنْ مَسْكَنَةٍ فادِحَةٍ حَوَّلْتَ

إلى ظل كنفك وأن لا تقرع
الفوادح من لجأ إلى معقل
الانتصار بك تحصنني من
بأسه بقدرتك فلك الحمد
يا رب من مقتدر لا يغلب
وذي أناة لا يعجل صل على
محمد وآل محمد واجعلني
لأنعمك من الشاكرين ولآلائك
من الذاكرين إلهي وكم من
سحائب مكروه جليتها وسماء
نعمة أمطرتها وجداول كرامة
أجريتها وأعين أحداث طمستها

عن وعيدك وطاعة لعدوي
وعدوك لم يمنعك يا الهي
وناصري اخلالي بالشكر
عن اتمام احسانك ولا
حجزني ذلك عن ارتكاب
مساخطك اللهم وهذا
مقام عبد ذليل ضعيف
اعترف لك بالتوحيد واقر
على نفسه بالتقصير في اداء
حقك وشهد لك بسبوغ
نعمتك عليه وجميل عادتك
عنده واحسانك اليه فهب لي

وَمِن صَرعَةٍ مُهلِكَةٍ انعَشتَ
وَمِن مَشَقَّةٍ ارَحتَ لا تُسئَل
يا سَيِّدِى عَمّا تَفعَل وَهُم
يُسئَلُونَ وَلا يَنقُصُكَ ما
انفَقتَ وَلَقَد سُئِلتَ فَاَعطَيتَ
وَلَم تُسئَل فَابتَدَاتَ وَاستُمِيحَ
بابُ فَضلِكَ فَما اَكدَيتَ
اَبَيتَ اِلّا اِنعاماً وَامتِناناً
وَاِلّا تَطَوُّلاً يا رَبِّ وَاِحساناً
وَاَبَيتُ يا رَبِّ اِلّا انتِهاكَ
حُرُماتِكَ وَاجتِراءً عَلى مَعاصِيكَ
وَتَعَدِّياً لِحُدُودِكَ وَغَفلَةً

إلهي وكم من عبد أمسى
وأصبح في كرب الموت وحشرجة
الصدر والنظر إلى ما
تقشعر منه الجلود وتفزع
إليه القلوب وأنا في عافية
من ذلك كله فلك الحمد
يا رب من مقتدر لا يغلب
وذي أناة لا يعجل صل
على محمد وآل محمد واجعلني
لأنعمك من الشاكرين
ولآلائك من الذاكرين
إلهي وكم من عبد امسى وأصبح

بالفقر وسددني من فضلك
لما اريده سبباً الى رحمتك
واتخذه سلّماً اعرج فيه
الى مرضاتك وآمن به من
سخطك بعزّتك وطولك
وبحقّ نبيّك محمّد والائمّة
صلوات الله عليه وعليهم
اجمعين فلك الحمد يا ربّ من
مقتدرٍ لا يُغلب وذي اناةٍ
لا يعجل صلّ على محمّدٍ وآل محمّدٍ
واجعلني لأنعمك من الشاكرين
ولآلائك من الذاكرين

مُستَهدَاً مُشفِقاً وَحِيداً وَجِلاً

هارِباً طَرِيداً شَرِيداً اَوْ

مُنحَجِزاً في مَضِيقٍ اَوْ مَخبارَةٍ

مِنَ المَخابي قَدْ ضاقَتْ عَلَيهِ

الاَرضُ بِرُحبِها لايَجِدُ حِيلَةً

وَلامَنجاً وَلامَاوىً وَلامَهرَباً

وَاَنا في اَمنٍ وَاَمانٍ وَطُمَانِينَةٍ

وَعافِيَةٍ مِن ذلِكَ كُلِّهِ فَلَكَ

الحَمدُ يا رَبِّ مِن مُقتَدِرٍ لا

يُغلَبُ وَذي اَناةٍ لا يَعجَلُ

صَلِّ عَلى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ

وَاجعَلني لِاَنعُمِكَ مِنَ الشّاكِرِينَ

سقيما موجعا مدنفا في انين
وعويل يتقلب في غمه ولا يجد
محيصا ولا يسيغ طعاما
ولا يستعذب شرابا وانا
في صحة من البدن وسلامة
من العيش كل ذلك منك
فلك الحمد يا رب من مقتدر
لا يغلب وذي اناة لا يعجل
صل على محمد وال محمد واجعلني
لانعمك من الشاكرين ولالائك
من الذاكرين الهي وكم من
عبد امسى واصبح خائفا مرعوبا

مشفقا

أناةٍ لا يعجل صلّ على محمدٍ و
آل محمدٍ واجعلني لأنعمك
من الشاكرين و لآلائك
من الذاكرين . الهي وسيدي
وكم من عبدٍ امسى واصبح
يقاسي الحرب ومباشرة
القتال بنفسه وقد غشيته
الاعداء من كل جانب
بالسيوف وآلة الحرب يتقعقع
في الحديد مبلغ مجهوده و
لا يعرف حيلة ولا يهتدي
سبيلاً ولا يجد مهرباً قد

وَلا لاَشُكْرِكَ مِنَ الذَّاكِرِينَ

اِلٰهِي وَسَيِّدِي وَكَمْ مِنْ عَبْدٍ
اَمْسٰى وَاَصْبَحَ مَغْلُولًا مُكَبَّلًا
بِالْحَدِيدِ بِاَيْدِي الْعُدَاةِ
وَالْكُفَّارِ مِنْ بَيْنِهِمْ لَا يَرْحَمُونَهُ
فَقِيدًا مِنْ اَهْلِهِ وَوَلَدِهِ
مُنْقَطِعًا عَنْ اِخْوَانِهِ وَبَلَدِهِ
يَتَوَقَّعُ فِي كُلِّ سَاعَةٍ بِاَيَّةِ
قِتْلَةٍ يُقْتَلُ بِهٖ وَبِاَيِّ مُثْلَةٍ
يُمَثَّلُ بِهٖ وَاَنَا فِي عَافِيَةٍ مِنْ
ذٰلِكَ كُلِّهِ فَلَكَ الْحَمْدُ يَا رَبِّ
مِنْ مُقْتَدِرٍ لَا يُغْلَبُ وَذِي

عبدٍ امسى واصبح في ظلمات
البحار وعواصف الرياح
والاهوال والامواج يتوقع
الغرق والهلاك لا يقدر
على حيلة او مبتلى بصاعقة
او هدم او غرق او شرق
او حرق او خسف او مسخ او
قذف وانا في عافية من
ذلك كله فلك الحمد يا رب
من مقتدر لا يغلب وذي
اناة لا يعجل صل على محمد
وال محمد واجعلني لانعمك

اُدْنِفَ بِالْجِراحاتِ وَمُتَشَحِّطٍ
بِدَمِهِ تَحْتَ السَّنابِكِ وَالْأَرْجُلِ
يَتَمَنّى شَرْبَةً مِنْ ماءٍ اَوْ حَبَّةً
مِنْ مالِهِ اَوْ نَظْرَةً اِلى اَهْلِهِ
وَوُلْدِهِ وَلا يَقْدِرُ عَلَيْها
وَاَنَا فى عافِيَةٍ مِنْ ذلِكَ
كُلِّهِ فَلَكَ الْحَمْدُ يا رَبِّ مِنْ
مُقْتَدِرٍ لا يُغْلَبُ وَذى اَناةٍ
لا يَعْجَلُ صَلِّ عَلى مُحَمَّدٍ وَآلِ
مُحَمَّدٍ وَاجْعَلْنى لِاَنْعُمِكَ
مِنَ الشّاكِرينَ وَلِآلائِكَ
مِنَ الذّاكِرينَ اِلهى وَكَمْ مِنْ

عبد

مقتدرٍ لا يغلب وذي اناة
لا يعجل صل على محمد وال
محمد واجعلني لانعمك
من الشاكرين ولالائك
من الذاكرين الهي وكم من
عبد امسى واصبح فقيرا
عائلاً عاريا مملقا مخفقا
مهجورا خائفا جائعا
ظمآناً ينتظر من يعود عليه
بفضل او عبد وجيه هو
اوجه مني عندك واشد
عبادة لك مغلولا مقهورا

من الشاربين ولا آمن
من الذاكرين الهموم
من عبد امسى واصبح مفرا
شاغصا عن اهله وولده
متحيرا في المغاوز تائها
مع الوحوش والبهائم والهوام
وحيدا فريدا لا يعرف حيلة
ولا يهتدي سبيلا او مديا
ببرد او حر او جوع او عري
او غيره من الشدائد مما انا
منه خلو في عافية من ذلك
كله فلك الحمد يا رب من

الذاكرين يا مولاي وسيدي
وكم من عبد امسى واصبح
طريدا شريدا حيرانا متحيرا
جائعا خائفا خاسرا في
الصحاري والبراري قد
احرقه الحر واذنفه البرد
وهو في ضر من العيش و
ضنك من الحيوة وذلة
من المقام ينظر الى نفسه
حسرة لا يقدر لها على ضر
ولا نفع وانا خلو من ذلك
كله بجودك وكرمك فلا

قد حمل ثقلاً من تعب العناء
وشدة العبودية وكلفة
الرق وثقل الضريبة
او مبتلى ببلاء شديد لا
قبل له به الا بمنك عليه
وانا المخدوم المنعم المعافى
المكرم في عافية مما
هو فيه فلك الحمد يا رب
من مقتدر لا يغلب وذي
اناة لا يعجل صل على محمد وآل
محمد واجعلني لانعمك من
الشاكرين ولآلائك من

لا يعرف شيئا من لذة

الطعام ولا من لذة الشراب

ينظر الى نفسه حسرة

لا يستطيع لها ضرا ولا نفعا

وانا خلو من ذلك كله بجودك

وكرمك فلا اله الا انت

سبحانك من مقتدر لا

يغلب وذى اناة لا يعجل

صل على محمد وآل محمد

واجعلني لانعمك من الشاكرين

ولآلائك من الذاكرين

وارحمني برحمتك يا ارحم

إِلٰهَ إِلَّا أَنْتَ سُبْحَانَكَ مِنْ
مُقْتَدِرٍ لَا يُغْلَبُ وَذِي
أَنَاةٍ لَا يَعْجَلُ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ
وَآلِ مُحَمَّدٍ وَاجْعَلْنِي لِأَنْعُمِكَ
مِنَ الشَّاكِرِينَ وَلِآلَائِكَ
مِنَ الذَّاكِرِينَ وَارْحَمْنِي
بِرَحْمَتِكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ
مَوْلَايَ وَسَيِّدِي وَكَمْ مِنْ
عَبْدٍ أَمْسَى وَأَصْبَحَ عَلِيلًا
مَرِيضًا سَقِيمًا مُدْنِفًا عَلَى
فُرُشِ الْعِلَّةِ وَفِي لِبَاسِهَا
يَتَقَلَّبُ يَمِينًا وَشِمَالًا

مِن ذلِكَ كُلِّهِ بِجُودِكَ وَ
كَرَمِكَ فَلا اِلٰهَ اِلّا اَنتَ
سُبحانَكَ مِن مُقتَدِرٍ لا
يُغلَبُ وَذِي اَناةٍ لا يَعجَلُ
صَلِّ عَلى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ
وَاجعَلنِي لَكَ مِنَ العابِدِينَ
وَلِنَعمائِكَ مِنَ الشّاكِرِينَ
وَارحَمنِي بِرَحمَتِكَ يا اَرحَمَ الرّاحِمِينَ
مَولاىَ وَسَيِّدِي وَكَم مِن
عَبدٍ اَمسىٰ وَاَصبَحَ فِي مَضائِقِ
المَحبُوسِ وَالسُّجُونِ وَكَربِها
وَكُربَتِها وَذُلِّها وَحَدِيدِها

الرّاحمين مولاى وسيدى
وكم من عبدٍ امسى واصبح
قد دنا يومه من حتفه
وقد احدق به ملك الموت
فى اعوانه يعالج سكرات
الموت وحياصنه تدور عيناه
يمينا وشمالا لانبظر الى
احبائه واودائه واخلائه
واصدقائه قد منع من الكلام
وحجب عن الخطاب ينظر
الى نفسه حسرة فلا يستطيع
لها ضرا ولا نفعا وانا خلو

وَاجْعَلْنِي لَكَ مِنَ الْعَابِدِينَ
وَلِنَعْمَائِكَ مِنَ الشَّاكِرِينَ
وَارْحَمْنِي بِرَحْمَتِكَ يَا أَرْحَمَ
الرَّاحِمِينَ ۞ مَوْلَايَ وَسَيِّدِي
وَكَمْ مِنْ عَبْدٍ أَمْسَى وَأَصْبَحَ
قَدِ اسْتَحْكَمَ عَلَيْهِ الْقَضَاءُ
وَأَحْدَقَ بِهِ الْبَلَاءُ فَارَقَ
أَوِدَّاءَهُ وَأَحِبَّاءَهُ وَأَخِلَّاءَهُ
وَأَمْسَى حَقِيرًا أَسِيرًا ذَلِيلًا
فِي أَيْدِي الْكُفَّارِ وَالْأَعْدَاءِ
يَتَدَاوَلُونَهُ يَمِينًا وَشِمَالًا
قَدْ حُبِسَ فِي الْمَطَامِيرِ وَثُقِّلَ

يَدًا وَلَا أَعوانُها وَزِبانِيَتِهِ
فَلا يَدْرى اَىَّ حالٍ يَفْعَلُ
بِهِ وَاَىَّ مُثْلَةٍ تُمَثِّلُ بِهِ
غَيْرُهُ مِنْ ضُرٍّ مِنَ الْعَيْشِ وَضَنْكٍ
مِنَ الْحَيوةِ يَنْظُرُ اِلى نَفْسِهِ
حَسْرَةً لا يَسْتَطيعُ لَها
ضَرًّا وَلا نَفْعًا وَاَنَا خِلْوٌ
مِنْ ذلِكَ كُلِّهِ بِجُودِكَ
وَكَرَمِكَ فَلا اِلهَ اِلَّا اَنْتَ
سُبْحانَكَ مِنْ مُقْتَدِرٍ لا
يُغْلَبُ وَذى اَناةٍ لا يَعْجَلُ
صَلِّ عَلى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ

الرّاحمين مولاى وسيدى
وكم من عبدٍ امسى واصبح
قد اشتاق الى الدنيا
للرغبة فيها الى ان خاطر
بنفسه وماله حرصا منه
عليها وقد ركب الفلك
وكسرت به فهو فى آفاق
البحار وظلمها ينظر الى نفسه
حسرة لا يقدر لها على ضرٍ
ولا نفع وانا خلو من ذلك
ذلك كله بجودك وكرمك
فلا اله الا انت سبحانك

بالحديد لا يرى شيئا من
ضياء الدنيا ولا من روحها
ينظر الى نفسه حسرة لا
يستطيع لها ضرا ولا نفعا
وانا خلو من ذلك كله
بجودك وكرمك فلا اله الا
انت سبحانك من مقتدر
لا يغلب وذي اناة لا يعجل
صل على محمد وال محمد
واجعلني لك من العابدين
ولنعمائك من الشاكرين
وارحمني برحمتك يا ارحم

الراحمين

وَالسِّهَامُ وَجُدِّلَ صَرِيعاً
وَقَدْ شَرِبَتِ الْأَرْضُ مِنْ دَمِهِ
وَاَكَلَتِ السِّبَاعُ وَالطَّيْرُ
مِنْ لَحْمِهِ وَاَنَا خِلْوٌ مِنْ ذٰلِكَ
كُلِّهِ بِجُودِكَ وَكَرَمِكَ لَا
بِاسْتِحْقَاقٍ مِنِّي يَا لَا اِلٰهَ اِلَّا
اَنْتَ سُبْحَانَكَ مِنْ مُقْتَدِرٍ
لَا يُغْلَبُ وَذِي اَنَاةٍ لَا يَعْجَلُ
صَلِّ عَلَىٰ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ
وَاجْعَلْنِي لِنَعْمَائِكَ مِنَ
الشَّاكِرِينَ وَلِآلَائِكَ مِنَ
الذَّاكِرِينَ وَارْحَمْنِي بِرَحْمَتِكَ

مِن مُقتَدِرٍ لا يُغلَبُ وذي
اَناةٍ لا يَعجَلُ صَلِّ على مُحَمَّدٍ
وآلِ مُحَمَّدٍ واجعَلني لَكَ مِنَ
العابِدينَ ولِنَعمائِكَ مِنَ
الشّاكِرينَ ولِآلائِكَ مِنَ
الذّاكِرينَ وارحَمني
بِرَحمَتِكَ يا اَرحَمَ الرّاحِمينَ
سَيِّدي ومَولايَ وكَم مِن
عَبدٍ اَمسى واَصبَحَ قَدِ استَمَرَّ
عَلَيهِ القَضاءُ واَحدَقَ بِهِ
البَلاءُ والكُفّارُ والاَعداءُ
واَخَذَتهُ الرِّماحُ والسُّيوفُ

اللّيل فاظلم وعلى النّهار
فاستنار ان تصلّى على محمّد
وال محمّد وان تقضى لى
جميع حوآئجى وتغفرلى ذنوبى
ذنوبى كلّها صغيرها
وكبيرها وتوسّع علىّ من
الرّزق ما تبلّغنى به شرف
الدّنيا والآخرة يا ارحم
الرّاحمين مولاى بك
استغيث فصلّ على محمّد
وال محمّد واغثنى و بك
استجرت فصلّ على محمّد واله

يا ارحم الراحمين وعزتك
يا كريم لاطلبن مما لديك
ولالحن عليك ولالجان
اليك ولامدن يدى
نحوك مع جرمها اليك فبمن
اعوذ يا رب وبمن الوذ لا
احد لى الا انت افردتنى
وانت معولى وعليك متكلى
اسالك باسمك الذى
وضعته على السماء فاستقلت
وعلى الارض فاستقرت
وعلى الجبال فرست وعلى

مِنَ الذَّاكِرِينَ وَارْحَمْنِي

بِرَحْمَتِكَ يَا اَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ

پس سجده كن وبكوود سجده

سَجَدَ وَجْهِيَ الْفَانِي لِوَجْهِكَ

الدَّائِمِ الْبَاقِي سَجَدَ وَجْهِيَ

الذَّلِيلُ لِوَجْهِكَ الْعَزِيزِ

الْجَلِيلِ سَجَدَ وَجْهِيَ الْفَقِيرُ

لِوَجْهِكَ الْغَنِيِّ الْكَبِيرِ

سَجَدَ وَجْهِي وَسَمْعِي وَبَصَرِي

وَشَعْرِي وَدَمِي وَجِلْدِي

وَعَظْمِي وَمَا اَقَلَّتِ الْاَرْضُ

مِنِّي لِلّٰهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ

فاميرني واغنني بطاعتك
عن طاعة عبادك وبمسئلتك
عن مسئلة خلقك وانقلني
من ذل الفقر الى عز الغنا
ومن ذل المعاصي الى عز
الطاعة فقد فضلتني على
كثير من خلقك جودا منك
وكرما لا باستحقاق
مني الهي فلك الحمد على
ذلك كله صل على محمد
وال محمد واجعلني لنعمائك
من الشاكرين ولالائك

عِبادِكَ وَطُغاةِ عُداتِكَ

وَشَرِّ جَمیعِ خَلْقِكَ بِرَحْمَتِكَ

یا اَرْحَمَ الرّاحِمینَ اِنَّكَ

عَلی كُلِّ شَیْءٍ قَدیرٌ وَصَلَّی

اللهُ عَلی مُحَمَّدٍ وَآلِهِ

دُعای جوشن كبیر

بِسْمِ اللهِ الرَّحْمنِ الرَّحیمِ

اَللّهُمَّ اِنّی اَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ

الْحُسْنی یا اَللهُ یا رَحْمنُ یا رَحیمُ

یا كَریمُ یا مُقیمُ یا عَظیمُ

اللهم عذ على جهلي بحلمك
وعلى فقري بغناك وعلى
ذلي بعزك وعلى ضعفي
بقوتك وعلى خوفي بامنك
وعلى ذنوبي وخطاياي
بعفوك ورحمتك يا رحمن
يا رحيم اللهم اني ادرء
بك في نحر فلان ابن فلان
واعوذ بك من شره
فاكفنيه بما كفيت به
انبيائك واوليائك
وصالحي عبادك من فرعنهم

يا خير الغافرين يا خير

ای بهترین آمرزندگان ای بهترین

الفاتحين يا خير الناصرين

گشایندگان ای بهترین یاری دهندگان

يا خير الحاكمين يا خير

ای بهترین حکم کنندگان ای بهترین

الرازقين يا خير الوارثين

روزی دهندگان ای بهترین باقی ماندگان

يا خير الحامدين يا خير

ای بهترین حمد گویندگان ای بهترین

الذاكرين يا خير المنزلين

یاد کنندگان ای بهترین نازل کنندگان

يا خير المحسنين ٤ يا من له

ای بهترین احسان کنندگان ای آنکه مر او راست

العزة والجمال يا من له

عزت و جمال ای آنکه مر او راست

یا قدیم یا علیم یا حلیم یا حکیم

ای بی ابتدا ای دانا ای بردبار ای درستکار

۲ یا سید السادات یا مجیب

ای مهتر از هر مهتری ای اجابت کننده

الدعوات یا رافع الدرجات

دعاها ای رفعت دهنده مرتبه‌ها

یا ولی الحسنات یا غافر

ای صاحب احسان کننده خوبیها ای آمرزنده

الخطیئات یا معطی المسائل

گناهان ای بخشنده هر چه از او طلب کنند

یا قابل التوبات یا سامع

ای قبول کننده توبه‌ها ای اجابت کننده

الاصوات یا عالم الخفیات

دعاها ای دانا پنهانها

یا دافع البلیات ۳ یا خیر

ای دفع کننده بلاها ای بهترین

هو عنده ام الکتاب ٥

نزد اوست اصل کتابها

اللهم انی اسئلک

خداوندا بدرستیکه من سؤال میکنم ترا

باسمک یا حنان یا منان

بنام تو ای مهربان ای بخشنده

یا دیان یا برهان یا سلطان

ای جزا دهنده ای دلیل ای پادشاه

یا رضوان یا غفران یا سبحان

ای خشنود کننده ای آمرزنده ای منزه

یا مستعان یا ذا المن

ای یاری خواسته شده ای خداوند انعام

والبیان ٤ یا من تواضع

و ظاهر کننده هر چیز ای خداوندی که پست است از او

کل شیء لعظمته یا من

هر چیزی از برای عظمت او ای خداوندی

الْقُدْرَةُ وَالْكَمَالُ يَا مَنْ لَهُ

قدرت و تمامی است ای آنکه مراوراست

الْمُلْكُ وَالْجَلَالُ يَا مَنْ هُوَ

پادشاهی و بزرگی ای آنکه او است

الْكَبِيرُ الْمُتَعَالُ يَا مُنْشِئَ

بزرگ و بلند مرتبه ای پدید آرنده

السَّحَابِ الثِّقَالِ يَا مَنْ هُوَ

ابرهای سنگین و دراز باران ای خداوندی که او است

شَدِيدُ الْمِحَالِ يَا مَنْ هُوَ

که بد آتش کامل است ای آنکه او است

سَرِيعُ الْحِسَابِ يَا مَنْ هُوَ

که زود حساب کننده ای آنکه او است

شَدِيدُ الْعِقَابِ يَا مَنْ هُوَ

سخت عقوبت ای آنکه او است

عِنْدَهُ حُسْنُ الثَّوَابِ يَا مَنْ

نزد او نیکو ثوابها ای آنکه

بإذنه يا من يسبح الرعد

بقدرتی ای خداوند رعد تسبیح ایدر اوگیلکینه بحمده

بحمده يا من لا يعتدي على

ای خداوند که ظلم ایلمز مملکتی

أهل مملكته يا غافر

اهلنه که ای بغیشلیجی

الخطايا يا كاشف البلايا

گناهلری ای دفع ایدیجی بلالری

يا منتهى الرجايا يا مجزل

ای منتهای امیدلر ای چوق ویریجی

العطايا يا واهب الهدايا

بخششلری ای بخشنده نعمتلری

يا رازق البرايا يا قاضي

ای روزی ویریجی خلایقه ای حکم ایدیجی

المنايا يا سامع الشكايا

اجللری ای ایشیدیجی شکایتلری

اسْتَسْلَمَ كُلُّ شَيْءٍ لِقُدْرَتِهِ

که منقاد است هر چیز از قدرت او

يَا مَنْ ذَلَّ كُلُّ شَيْءٍ لِعِزَّتِهِ

ای خداوندی که ذلیل است هر چیز برای عزت او

يَا مَنْ خَضَعَ كُلُّ شَيْءٍ لِهَيْبَتِهِ

ای خداوندی که خضوع کننده است هر چیز برای هیبت او

يَا مَنِ انْقَادَ كُلُّ شَيْءٍ مِنْ

ای خداوندی که منقاد است هر چیز از

خَشْيَتِهِ يَا مَنْ تَشَقَّقَتْ

ترس او ای خداوندی که بشکافند

الْجِبَالُ مِنْ مَخَافَتِهِ يَا مَنْ

کوهها از ترس او ای خداوندی

قَامَتِ السَّمٰوَاتُ بِأَمْرِهِ

برپا است آسمانها بفرمان او

يَا مَنِ اسْتَقَرَّتِ الْأَرَضُونَ

ای خداوندی که قرار گرفته است زمین ها

والسخاء یا ذا الآلاء والنعماء

در جود و سخا ای خداوند نعمتهای ظاهر و باطن

۹ اللهم انی اسألک

خداوندا بدرستیکه من از تو سؤال میکنم

باسمک یا مانع یا دافع

بنام تو ای مانع از امر ناشایست ای دور کننده

یا رافع یا صانع یا نافع

ای بلند کننده ای آفریدگار ای نفع رساننده

یا سامع یا جامع یا شفیع

ای اجابت کننده ای جمع کننده ای شفاعت کننده

یا واسع یا موسع ۱۰ یا صانع

ای بخشنده ای فراخ کننده روزی ای آفریننده

کل مصنوع یا خالق کل

هر مخلوق ای پیدا کننده هر

مخلوق یا رازق کل مرزوق

آفریده ای روزی دهنده هر روزی خوار

يا باعِثَ البَرايا يا مُطلِقَ
ای زنده کننده آفریدگان ای رها کننده
الاُسارى يا ذَا الحَمدِ
اسیران ای خداوند ستایش
وَالثَّناءِ يا ذَا الفَخرِ وَالبَهاءِ
و ستایش ای خداوند فخر و بها
يا ذَا المَجدِ وَالسَّناءِ يا ذَا
ای خداوند بزرگی و رفعت ای خداوند
العَهدِ وَالوَفاءِ يا ذَا العَفوِ
عهد و وفا ای خداوند بخشش
وَالرِّضاءِ يا ذَا المَنِّ وَالعَطاءِ
و خشنودی ای خداوند منت و بخشش
يا ذَا الفَصلِ وَالقَضاءِ يا ذَا
ای خداوندی که حکم میکنی در میان خلایق ای خداوند
العِزِّ وَالبَقاءِ يا ذَا الجُودِ
عزت و دوام ای خداوند بخشش

وَحشَتي يا صاحِبي عِندَ غُربَتي

وحشتها ای مصاحب من در غربتها

يا وَليّي عِندَ نِعمَتي يا غِياثي

ای خداوند من در وقت نعمتها ای فریادرس من

عِندَ كُربَتي يا دَليلي عِندَ

نزد سختی اندوهها ای رهنمای من در وقت

حَيرَتي يا غِنائي عِندَ

حیرت من ای توانگر من در وقت

اِفتِقاري يا مَلجائي عِندَ

بیچیزی ای پناه من نزد

اِضطِراري يا مُعيني عِندَ

اضطرار من ای یاری کننده من در وقت

مَفزَعي يا عَلّامَ الغُيوبِ

ترس من ای داننده نهانها

يا غَفّارَ الذُّنوبِ يا سَتّا

ای آمرزنده گناهان ای پوشنده

يا مالك كل مملوك يا كاشف

ای پادشاه هر بنده ای دفع کننده

كل مكروب يا فارج كل

جاها از هر غم زده ای دفع کننده غمهای

مهموم يا راحم كل مرحوم

مغموم ای رحم کننده هر کس رحمت

يا ناصر كل مخذول يا ساتر

ای یاری کننده هر کس ... ای پوشنده

كل معيوب يا ملجأ كل

هر معیوب ای پناه هر

مطرود ۱۱ يا عدتي عند

رانده از درها ای اعتماد من نزد

شدتي يا رجائي عند

سختیها ای امیدگاه من نزد

مصيبتي يا مونسي عند

مصیبتها ای مونس من نزد

وحشتی

يا مُذِلُّ يا مُنيلُ يا مُقيلُ

ای ذلت دهنده ای انعام کننده ای توبه پذیرنده لغزش بنده

يا مُحيلُ ١٤ يا دَليلَ المُتَحَيِّرينَ

ای حیله ورز ای راهنمای گمگشتگان ای

يا غِياثَ المُسْتَغيثينَ

فریادرس بیچارگان

يا صَريخَ المُسْتَصْرِخينَ يا

ای اجابت کننده دعای بیچارگان ای

جارَ المُسْتَجيرينَ يا أمانَ

پناه پناه خواهان ای ایمنی

الخائِفينَ يا عَونَ المُؤمِنينَ

ترسندگان ای یاور مؤمنان

يا راحِمَ المَساكينِ يا مَلجَأَ

ای رحم کننده درویشان ای پناه

العاصينَ يا غافِرَ المُذنِبينَ

گنهکاران ای آمرزنده گناهکاران

العیوب یا کاشف الکروب

عیبها ای بردارنده غمها

یا مقلب القلوب یا طبیب

ای گرداننده دلها ای [illegible]

القلوب یا منور القلوب

دلها ای روشن کننده دلها

یا انیس القلوب یا مفرج

ای مونس دلهای عاشقان ای [illegible]

الهموم یا منفس الغموم ۱۳

غمها ای زایل کننده غمها

اللهم انی اسالک باسمک

خداوندا بدرستیکه من طلب میکنم از تو بنام تو

یا جلیل یا جمیل یا وکیل

ای بزرگوار ای نیکوکار ای حفظ کننده

یا کفیل یا دلیل یا قبیل

ای کفیل ای راهنما ای ضامن

الرّأفة والمستعان يا ذا

مهربانی و یاری خواسته شده ای خداوند

العفو والغفران ۱۰ يا من هو

بخشش بندگان و آمرزش ای خدا آنکه اوست

ربّ كلّ شيء يا من هو الٰه

پروردگار هر چیز ای آنکه اوست خداوند

كلّ شيء يا من هو خالق كلّ

هر چیز ای آنکه اوست آفریننده هر

شيء يا من هو صانع كلّ شيء

چیز ای آنکه اوست آفریننده هر چیز

يا من هو قبل كلّ شيء يا من

ای آنکه پیش است از هر چیز ای آنکه

هو بعد كلّ شيء يا من هو

اوست بعد از هر چیز ای آنکه اوست

فوق كلّ شيء يا من هو عالم

بالای هر چیز ای آنکه اوست دانا

يا مجيب دعوة المضطرين

اى اجابت كننده دعاهاى مضطران

١٥ يا ذا الجود والاحسان

اى صاحب بخشش و احسان

يا ذا الفضل والامتنان

اى صاحب فضل و انعام

يا ذا الامن والامان يا ذا

اى صاحب امن و امان اى صاحب

القدس والسبحان يا ذا

صفت تو منزه است از هر نقص اى صاحب

الحكمة والبيان يا ذا الرحمة

دانش و روشن كردار اى صاحب رحمت

والرضوان يا ذا الحجة والبرهان

و رضوان اى خداوند هر حجت و برهان

يا ذا العظمة والسلطان يا ذا

اى خداوند عظمت و پادشاهى اى خداوند

فى سلطانه قديم يا من هو

در پادشاهلغنده همیشه‌ده‌در ای اول که اودر

فى جلاله عظيم يا من هو

ا عظمت و بزرکلرنده اعظمدر ای اول که اودر

على عباده رحيم يا من هو

بنده‌لرینه مهربان ای اول که اودر

بكل شىء عليم يا من هو بمن

همه شیئه دانا ای اولکی ایت که

عصاه حليم يا من هو بمن رجاه

[illegible] ای اول که اودر [illegible]

كريم يا من هو فى صنعه

[illegible] ای اول که اودر [illegible]

حكيم يا من هو فى حكمته

[illegible] ای اول که اودر [illegible]

لطيف يا من هو فى لطفه

[illegible] ای [illegible] لطف [illegible]

بِكُلِّ شَيْءٍ يَا مَنْ هُوَ قَادِرٌ عَلَى

بهر چیز ای آنکه اوست قادر بر

كُلِّ شَيْءٍ يَا مَنْ هُوَ يَبْقَى وَيَفْنَى

هر چیز ای آنکه اوست باقی و فانی می‌شود هر چیز

كُلُّ شَيْءٍ ١٧ اَللّٰهُمَّ اِنِّي اَسْئَلُكَ

فانی می‌شود خداوندا بدرستیکه من سؤال میکنم از تو

بِاسْمِكَ يَا مُؤْمِنُ يَا مُهَيْمِنُ

بنام تو ای ایمن دهنده ای نگاهبان هر چیز

يَا مُكَوِّنُ يَا مُلَقِّنُ يَا مُبَيِّنُ

ای ایجاد کننده ای تلقین کننده ای ظاهر کننده

يَا مُهَوِّنُ يَا مُمَكِّنُ يَا مُزَيِّنُ

ای سهل کننده ای قدرت دهنده ای زینت دهنده

يَا مُعْلِنُ يَا مُقَسِّمُ ١٨ يَا مَنْ هُوَ

ای آشکار کننده ای قسمت کننده ای آنکه اوست

فِي مُلْكِهِ مُقِيمٌ يَا مَنْ هُوَ

در پادشاهی خود پاینده ای آنکه اوست

اليقين يا الرحمة يا صاحب

كل نجوى يا منتهى كل شكوى

٢٣ يا ذا النعمة السابقة

يا ذا الرحمة الواسعة يا ذا

المنة السابقة يا ذا

الحكمة البالغة يا ذا القدرة

الكاملة يا ذا الحجة القاطعة

يا ذا الكرامة الظاهرة يا ذا

اَسْئَلُكَ بِاسْمِكَ يَا عَلِيُّ يَا وَفِيُّ
سؤال میکنم از تو بنام تو ای بلند مرتبه ای وفا کننده
يَا غَنِيُّ يَا مَلِيُّ يَا حَفِيُّ يَا رَضِيُّ
ای بی نیاز ای توانگر ای مهربان ای خوشنود
يَا زَكِيُّ يَا بَدِيُّ يَا قَوِيُّ يَا وَلِيُّ
ای پاکیزه ای اول ای توانا ای خداوند
۲۲ يَا مَنْ اَظْهَرَ الْجَمِيلَ يَا مَنْ
ای آنکه ظاهر ساخت نیکی بندگان را ای آنکه
سَتَرَ الْقَبِيحَ يَا مَنْ لَمْ يُؤَاخِذْ
می پوشاند قبایح بندگان را ای آنکه مؤاخذه نکرد
بِالْجَرِيرَةِ يَا مَنْ لَمْ يَهْتِكِ السِّتْرَ
به گناهان ای آنکه ندرید پرده بندگان را
يَا عَظِيمَ الْعَفْوِ يَا حَسَنَ التَّجَاوُزِ
ای بزرگ بخشنده گناهان ای نیکو درگذرنده
يَا وَاسِعَ الْمَغْفِرَةِ يَا بَاسِطَ
ای فراخ آمرزش ای گستراننده بخشنده

يا شديد النقمات ٢٥ اللهم

ای خداوندی که عذاب سخت است خداوندا

انی اسئلك باسمك يا مصور

بدرستیکه من سؤال میکنم ترا بنام تو ای صورت دهنده

يا مقدر يا مدبر يا مطهر

ای تقدیر کننده ای تدبیر کننده ای پاک کننده

يا منور يا ميسر يا مبشر يا منذر

ای روشن کننده ای آسان کننده ای بشارت دهنده ای بیم کننده

يا مقدم يا مؤخر ٢٦ يا رب

ای تقدیم کننده ای تاخیر کننده ای پروردگار

البيت الحرام يا رب الشهر

خانه حرم ای پروردگار ماههای

الحرام يا رب البلد الحرام

حرام ای خداوند شهر حرم

يا رب الركن والمقام يا رب

ای خداوند رکن حجر الاسود و مقام ابراهیم ای پروردگار

العزة الدائمة یا ذا القوة

همیشه غالب به   ای خداوند که قوت

المتینة یا ذا العظمة المنیعة

محکم است   ای خداوند عظمت و بزرگی که زوال نیست

یا بدیع السموات یا جاعل

ای پدید آورنده آسمانها   ای مقرر کننده

الظلمات یا راحم العبرات

تاریکیها   ای بخشاینده آب دیده داران

یا مقیل العثرات یا ساتر

ای توبه دهنده لغزشکاران   ای پوشاننده

العورات یا محیی الاموات

عیبهای خلایق   ای زنده کننده مردگان

یا منزل الآیات یا مضعف

ای فرستنده آیات   ای مضاعف کننده

الحسنات یا ماحی السیئات

حسنات مؤمنان   ای محو کننده گناهان

الخالقین یا اسرع الحاسبین

[illegible]

یا اسمع السامعین یا ابصر

[illegible]

الناظرین یا اشفع الشافعین

[illegible]

یا اکرم الاکرمین یا عماد

[illegible]

من لا عماد له یا سند من لا

[illegible]

سند له یا ذخر من لا ذخر

[illegible]

له یا حرز من لا حرز له یا غیاث

[illegible]

من لا غیاث له یا فخر من لا

[illegible]

المشعر الحرام یا ربّ المسجد

مشعر محرم ای پروردگار مسجد

الحرام یا ربّ الحلّ والحرام

محرم ای پروردگار حلال و حرام

یا ربّ النور والظلام یا ربّ

ای پروردگار روشنی و تاریکی ای پروردگار

التحیّة والسلام یا ربّ

درود و سلام ای پروردگار توانا

القدرة فی الأنام ع یا احکم

و قادر بر همه خلق ای حکم کننده تر

الحاکمین یا اعدل العادلین

از همه حکم کنندگان ای عادل تر از همه عادلان

یا اصدق الصادقین یا

ای راستگوتر از همه راستگویان ای

اطهر الطاهرین یا احسن

پاکیزه تر از همه پاکیزگان ای نیکوتر

مَن اسْتَرْحَمَهُ يا غافِرَ مَن اسْتَغْفَرَهُ

که طلب بخشش کند از او ای آمرزنده کسی که طلب آمرزش کند

يا ناصِرَ مَن اسْتَنْصَرَهُ يا حافِظَ

ای یاری دهنده کسی که طلب یاری کند ای حفظ کننده

مَن اسْتَحْفَظَهُ يا مُكْرِمَ مَن

هر که طلب حفظ کند از او ای اکرام کننده هر که

اسْتَكْرَمَهُ يا مُرْشِدَ مَن

طلب اکرام کند از او ای راه نماینده کسی

اسْتَرْشَدَهُ يا صَريخَ مَن اسْتَصْرَخَهُ

طلب کند راه را ای فریادرس هر که طلب فریاد از او رسد

يا مُعينَ مَن اسْتَعانَهُ يا

ای یاری کننده هر که طلب یاری کند از او ای

مُغيثَ مَن اسْتَغاثَهُ ٣٠١

فریادرس ... داد خواه آن

يا عَزيزاً لا يُضامُ يا لَطيفاً

ای غالبی که ... ای مهربانی که ...

فخر له یا عز من لا عز له یا
ای عزت ویرنده ...
معین من لا معین له یا انیس
یاری ایدن ...
من لا انیس له یا امان من
...
لا امان له اللهم انی
...
اسألك یا عاصم یا قائم یا دائم
...
یا راحم یا سالم یا حاکم یا عالم
...
یا قاسم یا قابض یا باسط
...
یا عاصم من استعصمه یا راحم
...

يا راشِدُ يا باعِثُ يا وارِثُ

ای راه نماینده گمراهان ای زنده کننده مردگان ای باقی بعد از همه

يا ضارُّ يا نافِعُ ٢٣ يا أعظَمَ

ای ضرر رساننده ای نفع رساننده ای بزرگوارتر

مِن كُلِّ عَظيمٍ يا أكرَمَ مِن كُلِّ

از همه بزرگ ای کریمتر از هر

كَريمٍ يا أرحَمَ مِن كُلِّ رَحيمٍ

کریمی ای مهربانتر از هر مهربانی

يا أعلَمَ مِن كُلِّ عَليمٍ يا أحكَمَ

ای داناتر از هر دانایی ای درستکارتر

مِن كُلِّ حَكيمٍ يا أقدَمَ مِن كُلِّ

از هر درستکاری ای قدیمتر از هر

قَديمٍ يا أكبَرَ مِن كُلِّ كَبيرٍ

قدیمی ای بزرگتر از هر بزرگی

يا ألطَفَ مِن كُلِّ لَطيفٍ يا

ای مهربانتر از همه مهربانها ای

لا یُرامُ یا قَیُّوماً لا یَنامُ یا دا‌ئماً
قصد سوء او کرده نشود ای نگاهدارنده که خواب نبرد او را ای دائم
لا یَفُوتُ یا حَیّاً لا یَمُوتُ
بی زوال ای زنده که او را مرگ نیست
یا مَلِکاً لا یَزُولُ یا باقِیاً لا
ای پادشاهی که همیشه بود نیست زوال ای باقی که او را
یَفْنی یا عالِماً لا یَجْهَلُ
فنا نیست ای دانائی که او را جهل نیست
یا صَمَداً لا یُطْعَمُ یا قَوِیّاً لا
ای صمدی که او را خورش نیست ای قوی که او را
یَضْعُفُ ۳۲ اَللّهُمَّ اِنّی اَسْئَلُکَ
ضعف نیست خداوندا بدرستی که من سؤال میکنم ترا
بِاسْمِکَ یا اَحَدُ یا واحِدُ
ای یگانه بی نظیر ای واحد من جمیع الوجوه
یا شاهِدُ یا ماجِدُ یا حامِدُ
ای گواه ای عالی مطلق ای بزرگوار ای ستایش کننده

وَفِيٌّ يا مَنْ هُوَ فِي وَفائِهِ

وفا کننده ای آنکه توانا با برنا لطف دهد

قَوِيٌّ يا مَنْ هُوَ فِي قُوَّتِهِ عَلِيٌّ

ای آنکه قدرت اوازان بالا رفت

يا مَنْ هُوَ فِي عُلُوِّهِ قَرِيبٌ

ای آنکه با آنکه با نهایت بلند مرتبه نزدیکست

يا مَنْ هُوَ فِي قُرْبِهِ لَطِيفٌ يا مَنْ

ای آنکه با نهایت نزدیکی محجوب از بعید ای آنکه

هُوَ فِي لُطْفِهِ شَرِيفٌ يا مَنْ هُوَ

با نهایت تجمل بزرگوار ای آنکه با نهایت

فِي شَرَفِهِ عَزِيزٌ يا مَنْ هُوَ فِي

شرف اوازان عزیز است ای آنکه با نهایت عزت

عِزِّهِ عَظِيمٌ يا مَنْ هُوَ فِي عَظَمَتِهِ

در نهایت بزرگوار ای آنکه در نهایت عظمت

مَجِيدٌ يا مَنْ هُوَ فِي مَجْدِهِ حَمِيدٌ

نهایت بزرگوار ای آنکه با نهایت مجد همه ستایش کرده اند

یا اجلّ من کلّ جلیل یا اعزّ
ای بزرگتر از هر بزرگ ای عزیزتر از
کلّ عزیز ۳۴ یا کریم الصّفح یا عظیم
هر عزیز ای بخشنده عفو نمودن ای بسیار بزرگ
المنّ یا کثیر الخیر یا قدیم
عطا ای بسیار خوبی کننده ای همیشه
الفضل یا دائم اللّطف
بفضل و احسان ای همیشه بلطف و انعام
یا لطیف الصّنع یا منفّس
ای خداوندی که افعال تو از روی لطف است ای رفع کننده
الکرب یا کاشف الضّرّ یا
غمها و سختیها ای دور کننده بلاها ای
مالک الملک یا قاضی
مالک پادشاهی ای حکم کننده
الحقّ ۳۵ یا من هو فی عهده
بحق ای خداوندی که او وفا کننده بعهد خود

يا مَنْ كُلُّ شَيءٍ خائِفٌ مِنْهُ

ای آنکه هر چیزی ترسانست ازو

يا مَنْ كُلُّ شَيءٍ قائِمٌ بِهِ يا مَنْ

ای آنکه هر چیزی زنده بگاه و حیاتش از وست ای آنکه

كُلُّ شَيءٍ صائِرٌ اِلَيْهِ يا مَنْ كُلُّ

هر چیزی بازگشتش بسوی اوست ای آنکه هر

شَيءٍ يُسَبِّحُ بِحَمْدِهِ يا مَنْ كُلُّ شَيءٍ

چیزی تسبیح و ستایش او میکند ای آنکه هر چیزی

هالِكٌ اِلّا وَجْهَهُ ٣٨ يا مَنْ

نیست گردد مگر ذات مقدسش ای آنکه

لا مَفَرَّ اِلّا اِلَيْهِ يا مَنْ لا مَفْزَعَ

گریزگاه نیست مگر بسوی او ای آنکه پناهی نیست

اِلّا اِلَيْهِ يا مَنْ لا مَقْصَدَ

مگر بسوی او ای آنکه قصد کرده نشود

اِلّا اِلَيْهِ يا مَنْ لا مَنْجى مِنْهُ

مگر بسوی او ای آنکه مخلص نیابد بنده

٣٦ اَللّٰهُمَّ اِنّي اَسْاَلُكَ بِاسْمِكَ

خداوندا درخواست میکنم از تو بنام تو

یا كافي یا شافي یا وافي یا مُعافي

ای کفایت کننده ای شفا دهنده ای وفا کننده ای عافیت دهنده

یا هادي یا داعي یا قاضي

ای راه نماینده ای خواننده ای حکم کننده

یا راضي یا عالي یا باقي ٣٧ یا مَن

ای خشنود ای بلند مرتبه ای باقی ای آنکه

كُلُّ شَيْءٍ خاضِعٌ لَهُ یا مَن كُلُّ

هر چیزی نزد او با خضوع است ای آنکه هر

شَيْءٍ خاشِعٌ لَهُ یا مَن كُلُّ شَيْءٍ

چیزی نزد او با خشوع است ای آنکه هر چیزی

كائِنٌ لَهُ یا مَن كُلُّ شَيْءٍ مَوجودٌ

موجود است از جهت او ای آنکه هر چیزی موجود است

بِهِ یا مَن كُلُّ شَيْءٍ مُنيبٌ اِلَيهِ

بوجود او ای آنکه هر چیزی بازگشتش بسوی اوست

الْمَسْؤُلِيْنَ يَا خَيْرَ الْمَقْصُودِيْنَ

ای بهترین سؤال کرده‌شدگان ای بهترین مقصودان

يَا خَيْرَ الْمَذْكُورِيْنَ يَا خَيْرَ الْمَشْكُورِيْنَ

ای بهترین کسی که یاد کرده شده ای بهترین کسی که شکر کرده شده

يَا خَيْرَ الْمَحْبُوبِيْنَ يَا خَيْرَ الْمَدْعُوِّيْنَ

ای بهترین کسی که او را دوست دارند ای بهترین کسی که خوانده شده

يَا خَيْرَ الْمُسْتَأْنِسِيْنَ ٤٠ اَللّٰهُمَّ

ای بهترین کسی که با او انس میگیرند خداوندا

اِنِّيْ اَسْئَلُكَ بِاسْمِكَ يَا

بدرستیکه من سؤال میکنم ترا بنام تو ای

غَافِرُ يَا سَاتِرُ يَا قَادِرُ يَا قَاهِرُ

آمرزنده ای پوشاننده ای توانا ای غلبه‌کننده

يَا فَاطِرُ يَا كَاسِرُ يَا جَابِرُ يَا ذَاكِرُ

ای آفریننده ای شکننده ای شکسته‌بندی کننده ای یادکننده

يَا نَاظِرُ يَا نَاصِرُ ٤١ يَا مَنْ خَلَقَ

ای نظرکننده ای یاری‌کننده ای خداوندی که

اِلّا اِلَیْهِ یا مَنْ لا یُرْغَبُ اِلّا

مگر بسوی او   ای آنکه رغبت نمی‌توان کرد

اِلَیْهِ یا مَنْ لا حَوْلَ وَلا قُوَّةَ

بسوی او   ای آنکه حول و قوت نیست

اِلّا بِهِ یا مَنْ لا یُسْتَعانُ اِلّا

مگر باو   ای آنکه یاری نمی‌توان خواست مگر

بِهِ یا مَنْ لا یُتَوَکَّلُ اِلّا عَلَیْهِ

باو   ای آنکه توکل نمی‌توان کرد مگر باو

یا مَنْ لا یُرْجی اِلّا هُوَ یا مَنْ لا

ای آنکه امید نمی‌توان داشت مگر باو   ای آنکه

یُعْبَدُ اِلّا اِیّاهُ ۳۹ یا خَیْرَ

عبادت نمی‌توان کرد مگر او را   ای بهترین کسی که از او

الْمَرْهُوبینَ یا خَیْرَ الْمَرْغُوبینَ

ترسیده   ای بهترین کسی که رغبت بسوی او کرده

یا خَیْرَ الْمَطْلُوبینَ یا خَیْرَ

ای بهترین مطلوبان   ای بهترین

سبيله يا من في الآفاق آياته

راه او بسوی او ای آنکه در همه آفاق وجه ظاهرست

يا من في الآيات برهانه

ای آنکه در همه نشانها برهان او ظاهرست

يا من في الممات قدرته

ای آنکه در میرانیدن خلایق قدرت او

يا من في القبور عبرته يا من في

ای آنکه در قبرستانها عبرت پدید کرده ای آنکه در

القيامة ملكه يا من في الحساب

قیامت پادشاهی او ظاهرست ای آنکه در حساب کردن خلایق

هيبته يا من في الميزان

ظاهر شود هیبت او ای آنکه در ترازوی اعمال ظاهر شود

قضاؤه يا من في الجنة ثوابه

حکم او ای آنکه در بهشت است ثواب او

يا من في النار عقابه ٤٣ يا من

ای آنکه در دوزخ است عقوبت او ای آنکه

فَسَوّٰى يَا مَنْ قَدَّرَ فَهَدٰى

بجوى كرد است اى آنكه اندازه كرد هر چيزى را پس راه نمود

يَا مَنْ يَكْشِفُ الْبَلْوٰى يَا مَنْ

اى آنكه برطرف ميكند بلاها را اى آنكه

يَسْمَعُ النَّجْوٰى يَا مَنْ يُنْقِذُ

ميشنود رازها را اى آنكه خلاص ميكند

الْغَرْقٰى يَا مَنْ يُنْجِي الْهَلْكٰى يَا مَنْ

غرقان را اى آنكه نجات ميدهد هلاكان را اى آنكه

يَشْفِي الْمَرْضٰى يَا مَنْ اَضْحَكَ وَ

شفا ميدهد بيماران را اى آنكه ميخنداند و

اَبْكٰى يَا مَنْ اَمَاتَ وَاَحْيٰى

ميگرياند اى آنكه ميميراند و زنده ميكند

يَا مَنْ خَلَقَ الزَّوْجَيْنِ الذَّكَرَ

اى آنكه آفريده است صنفها را از نر و

وَالْاُنْثٰى ١٢٢ يَا مَنْ فِي الْبَرِّ وَالْبَحْرِ

ماده اى آنكه در خشكى و دريا است

إِلَيْهِ يَسْكُنُ الْمُوقِنُونَ يَا مَنْ

باو قرار میگیرند صاحبان یقین ای آنکه

عَلَيْهِ يَتَوَكَّلُ الْمُتَوَكِّلُونَ

براو توکل میکنند توکل کنندگان

اَللّٰهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ

خداوندا بدرستیکه من سؤال میکنم از تو بنام تو

يَا حَبِيبُ يَا طَبِيبُ يَا قَرِيبُ

ای دوست ای دوا کننده ای نزدیک

يَا رَقِيبُ يَا حَسِيبُ يَا مَهِيبُ يَا مُثِيبُ

ای مطلع بر همه ای کفایت کننده ای دارای هیبت

يَا مُنِيبُ يَا مُجِيبُ يَا خَبِيرُ

ای قبول کننده ای اجابت کننده ای مطلع بر اسرار

يَا بَصِيرُ ٢٥ يَا أَقْرَبَ مِنْ كُلِّ

ای بینا ای نزدیکتر از هر

قَرِيبٍ يَا أَحَبَّ مِنْ كُلِّ حَبِيبٍ

نزدیک ای دوست تر از هر دوست

إِلَيْهِ يَهْرُبُ الْخَائِفُونَ

بسوی او میگریزند ترسندگان

يَا مَنْ إِلَيْهِ يَفْزَعُ الْمُذْنِبُونَ

ای آنکه بسوی او پناه میبرند گناهکاران

يَا مَنْ إِلَيْهِ يَقْصِدُ الْمُنِيبُونَ

ای آنکه بسوی او میروند توبه کاران

يَا مَنْ إِلَيْهِ يَرْغَبُ الزَّاهِدُونَ

ای آنکه بسوی او رغبت میکنند زاهدان محب دنیا

يَا مَنْ إِلَيْهِ يَلْجَأُ الْمُتَحَيِّرُونَ

ای که بسوی او پناه میبرند کی حیرانند

يَا مَنْ بِهِ يَسْتَأْنِسُ الْمُرِيدُونَ

ای آنکه باو انس میگیرند طالبان او

يَا مَنْ بِهِ يَفْتَخِرُ الْمُحِبُّونَ يَا مَنْ فِي

ای آنکه بمحبت او افتخار میکنند دوستان ای آنکه در

عَفْوِهِ يَطْمَعُ الْخَاطِئُونَ يَا مَنْ

بخشش او طمع میکنند خطاکاران ای آنکه

غَيرَ مَخلُوقٍ يا مالِكاً غَيرَ

آنکه کسی او را نیافریده است ای مالک غیر

مَملُوكٍ يا قاهِراً غَيرَ مَقهُورٍ

مملوک ای غلبه کننده غیر غلبه کرده شده

يا رافِعاً غَيرَ مَرفُوعٍ يا حافِظاً

ای بلند مرتبه کننده غیر بلند مرتبه کرده ای حفظ کننده

غَيرَ مَحفُوظٍ يا ناصِراً غَيرَ مَنصُورٍ مَحفُوظٍ

غیر ای یاری دهنده غیر یاری کرده

يا شاهِداً غَيرَ غائِبٍ يا قَرِيباً

ای حاضر و غایب نیست ای نزدیک

غَيرَ بَعِيدٍ يا نُورَ النُّورِ يا

دور نیست ای روشنی دهنده هر روشنی

مُنَوِّرَ النُّورِ يا خالِقَ النُّورِ

روشنی دهنده هر روشنی ای آفریننده هر روشنی

يا مُدَبِّرَ النُّورِ يا مُقَدِّرَ النُّورِ

ای تدبیر کننده هر روشنی ای اندازه کننده

يا ابصر من كل بصير يا اخبر
ای بیناتر از هر بیننده ای داناتر
من كل خبير يا اشرف من
از هر دانا ای بزرگوارتر از
كل شريف يا ارفع من كل
هر بزرگوار ای بلندتر از هر
رفيع يا اقوى من كل قوى
بلند مرتبه ای قوی تر از هر صاحب قوت
يا اغنى من كل غنى يا اجود من
ای غنی تر از هر مالدار ای بخشنده تر از
كل جواد يا ارءف من كل رؤف
هر بخشنده ای مهربان تر از هر مهربان
٤٠ يا غالبا غير مغلوب يا
ای غالب که کسی او را مغلوب نکند ای
صانعا غير مصنوع يا خالقا
صانع غیر مصنوع ای آفریننده

فَضْلٌ يا مَنْ عَذابُهُ عَدْلٌ

از فضلش ای آنکه عذاب او محض عدالت

يا مَنْ ذِكْرُهُ حُلْوٌ يا مَنْ فَضْلُهُ

ای آنکه یاد او شیرین است ای آنکه فضل او

عَميمٌ ٢٩ اَللّٰهُمَّ اِنّي اَسْاَلُكَ

فراگیر است همه را خداوندا بدرستیکه من مسئلت میکنم ترا

بِاسْمِكَ يا مُسَهِّلُ يا مُفَصِّلُ

بنام تو ای آسان کننده ای جدا کننده

يا مُبَدِّلُ يا مُذَلِّلُ يا مُنْزِلُ

ای تبدیل کننده ای ذلیل کننده ای فرود آورنده

يا مُنَوِّلُ يا مُفْضِلُ يا مُجْزِلُ

ای عطا کننده ای تفضل کننده ای بسیار دهنده

يا مُمْهِلُ يا مُجْمِلُ ٣٠ يا مَنْ

ای مهلت دهنده ای جمال کننده ای آنکه

يَرىٰ وَلا يُرىٰ يا مَنْ يَخْلُقُ

می بیند همه را و دیده نمیشود ای آنکه میآفریند

يا نورَ كلِّ نورٍ يا نوراً قبلَ كلِّ
ای نور همه نورها ای نوری پیش از هر
نورٍ يا نوراً بعدَ كلِّ نورٍ يا نوراً
نوری ای نوری بعد از هر نوری ای نوری
فوقَ كلِّ نورٍ يا نوراً ليسَ كمثلِهِ
ورای همه نورها ای نوری که نیست مثل او
نورٌ ٤٨ يا من عطاؤُهُ شريفٌ
نوری ای آنکه عطای او شریف است
يا من فعلُهُ لطيفٌ يا من
ای آنکه هرچه بکند از روی لطف بکند ای آنکه
لطفُهُ مقيمٌ يا من احسانُهُ
لطف او همیشه است ای آنکه احسان او
قديمٌ يا من قولُهُ حقٌّ يا من
همیشه است ای آنکه هرچه گفته است راست است ای آنکه
وعدُهُ صدقٌ يا من عفوُهُ
وعده او راست است ای آنکه عفو او

أَحَدًا ه يَا نِعْمَ الْحَسِيبُ يَا نِعْمَ

مكس   اى بهترين كفايت كننده گان اى بهترين

الطَّبِيبُ يَا نِعْمَ الرَّقِيبُ يَا نِعْمَ

داننده گان   اى بهترين محافظت كننده گان اى بهترين

الْقَرِيبُ يَا نِعْمَ الْمُجِيبُ يَا نِعْمَ

نزديكان   اى بهترين اجابت كننده گان اى بهترين

الْحَبِيبُ يَا نِعْمَ الْكَفِيلُ يَا نِعْمَ

دوستان   اى بهترين ضامنان   اى بهترين

الْوَكِيلُ يَا نِعْمَ الْمَوْلَى يَا نِعْمَ

حفظ كننده گان اى بهترين خداوندان اى بهترين

النَّصِيرُ ه ه يَا سُرُورَ الْعَارِفِينَ

يارى دهنده گان   اى خوشى شناسنده گان

يَا مُنَى الْمُحِبِّينَ يَا أَنِيسَ الْمُرِيدِينَ

اى آرزوى دوستداران اى مونس طالبان

يَا حَبِيبَ التَّوَّابِينَ يَا رَازِقَ

اى حبيب   توبه كننده گان   اى روزى دهنده

وَلَا يُخْلَقُ يَا مَنْ يَهْدِي وَلَا

کسی او را نیافریده ای آنکه هدایت میکند و هدایت کرده

يُهْدَى يَا مَنْ يُحْيِي وَلَا يُحْيَى

نمیشود ای آنکه زنده میکند و کسی او را زنده نمیکند

يَا مَنْ يَسْأَلُ وَلَا يُسْأَلُ يَا مَنْ

ای آنکه همه کس ازو سؤال میکنند و سؤال کرده نمیشود ای آنکه

يُطْعِمُ وَلَا يُطْعَمُ يَا مَنْ يُجِيرُ

خورش میدهد و خورش داده نمیشود ای آنکه همه کس را پناه میدهد

وَلَا يُجَارُ عَلَيْهِ يَا مَنْ يَقْضِي

و کسی او را پناه نمیدهد ای آنکه حکم میکند

وَلَا يُقْضَى عَلَيْهِ يَا مَنْ يَحْكُمُ

و کسی حکم نمیکند بر او ای آنکه فرمان میدهد

وَلَا يُحْكَمُ عَلَيْهِ يَا مَنْ لَمْ يَلِدْ

و کسی بر او فرمان نمیدهد ای آنکه نزائیده

وَلَمْ يُولَدْ وَلَمْ يَكُنْ لَهُ كُفُوًا

و زائیده نشده و نیست برای او همتا

يا حبيبنا يا طبيبنا ٥٢ يا رب

ای حبیب ، ای شفا دهنده ، ای پرورده

النبيين والابرار يا رب

پیغمبران و نیکوکاران ای پروردگار

الصديقين والاخيار

راست گویان و اخیار

يا رب الجنة والنار يا رب

ای پروردگار بهشت و دوزخ ای پروردگار

الصغار والكبار يا رب

کوچک و بزرگ ای پروردگار

الحبوب والثمار يا رب

دانها و میوها ای پروردگار

الانهار والاشجار يا رب

نهرها و درختان ای پروردگار

الصحاري والقفار يا رب

صحراها و بیابانها ای پرورده

المقلين يا رجاء المذنبين

نیازمندان ای امید گناهکاران

يا قرة عين العابدين يا

ای روشنی چشم عابدان ای

منفس عن المكروبين يا مفرج

واگشاینده از اندوهگینان ای فرج دهنده

عن المغمومين يا اله الاولين

از غمناکان ای خداوند پیشینیان

والآخرين ٥٢ اللهم اني اسألك

و پسینیان خداوندا بدرستیکه من میخواهم

باسمك يا ربنا يا الهنا يا

بنام تو ای پروردگار ما ای خداوند ما ای

سيدنا يا مولينا يا ناصرنا

مهتر ما ای دوست ما ای یاور ما

يا حافظنا يا دليلنا يا معيننا

ای حافظ ما ای راهنمای ما ای یاری دهنده ما

تُدْرِكُ الأَفْهَامُ جَلَالَهُ

درک نمی توانند کرد فهمها عظمت وبزرگی اورا

يَا مَنْ لَا تَنَالُهُ الأَوْهَامُ

ای آنکه نرسند عقلها بکنه ذات

كُنْهَهُ يَا مَنِ العَظَمَةُ وَالكِبْرِيَاءُ

مقدس او ای آنکه عظمت وبزرگواری مخصوص ذات

رِدَاءُهُ يَا مَنْ لَا تَرُدُّ العِبَادُ

مقدس اوست ای آنکه منع نمی توانند کرد بندگان

قَضَاءَهُ يَا مَنْ لَا مُلْكَ

قضا وحکم اورا ای آنکه نیست پادشاهی

إِلَّا مُلْكُهُ يَا مَنْ لَا عَطَاءَ

مگر پادشاهی او ای آنکه نیست بخشش

إِلَّا عَطَاؤُهُ يَا مَنْ لَهُ المَثَلُ

مگر بخشش او ای آنکه مراوراست داستان

الأَعْلَى يَا مَنْ لَهُ الصِّفَاتُ

بالاتر ای آنکه مراوراست صفات

اَلْبَرارِی وَالْبِحارِ یا رَبَّ اللَّیْلِ
خشکیها و دریاها ای پروردگار شب
وَالنَّهارِ یا رَبَّ الْاِعْلانِ
و روز ای پروردگار آشکار
وَالْاِسْرارِ یا مَنْ نَفَذَ فی
و نهان ای آنکه حکم او روانست در
کُلِّ شَیْءٍ اَمْرُهُ یا مَنْ لَحِقَ بِکُلِّ
هر چیز ای آنکه احاطه کرده است بهر
شَیْءٍ عِلْمُهُ یا مَنْ بَلَغَتْ اِلی کُلِّ
چیز علم او ای آنکه رسیده است بهر چیز
شَیْءٍ قُدْرَتُهُ یا مَنْ لا تُحْصِی
توانایی او ای آنکه نمیتوانند احصا کنند
الْعِبادُ نِعَمَهُ یا مَنْ لا تَبْلُغُ
بندگان نعمتهای او را ای آنکه نمیرسند
الْخَلائِقُ شُکْرَهُ یا مَنْ لا
خلایق به حق شکر نعمتهای او ای آنکه

العلی ٥٢ اللهم انی اسالك

بلند خداوندا به درستیکه سؤال میکنم ترا

باسمك یا عفو یا غفور

بنام تو ای بخشنده ای آمرزنده

یا صبور یا شکور یا رؤف

ای بسیار صبر کننده ای شکر کننده ای رحم کننده

یا عطوف یا مسئول یا ودود

ای مهربان ای سؤال کرده شده ای دوست

یا سبوح یا قدوس ٥٣ یا من

ای منزه از هر عیب ای پاک از هر نقص ای آنکه

فی السماء عظمته یا من فی

ظاهر است در بلندی آسمانها عظمت او ای آنکه ظاهر است

الارض آیاته یا من فی کل شیء

در زمین است آیات او ای آنکه در هر چیز

دلائله یا من فی البحار عجائبه

دلیلهای او است ای آنکه در دریاها است عجائب او

العلیا یا من له الآخرة

بلند مرتبه ای آنکه مرا آخرت

والاولی یا من له الجنة

و دنیا و بهره و اذ بالاست ای آنکه مر او راست بهشتها

المأوی یا من له الآیات

که جایگاه هر بازگشت ای آنکه مر او راست آیات

الکبری یا من له الأسماء

عظیم ای آنکه مر او راست نامهای

الحسنی یا من له الحکم

که بهترین نامهاست ای آنکه مر او راست فرمان

والقضاء یا من له الهواء

و قضا و قدر ای آنکه مر او راست هوا

والفضاء یا من له العرش

و ملک هوا ای آنکه مر او راست عرش

والثری یا من له السموات

و زمین ای آنکه مر او راست آسمانها

لَهُ يا مُجِيبُ مَنْ لا مُجِيبَ لَهُ

مر او را ای اجابت کننده کسی که نیست اجابت کننده

يا شَفِيقَ مَنْ لا شَفِيقَ لَهُ

ای مهربان کسی که نیست مشفق مر او را

يا رَفِيقَ مَنْ لا رَفِيقَ لَهُ يا مُغِيثَ

ای رفیق کسی که نیست رفیق مر او را ای فریادرس

مَنْ لا مُغِيثَ لَهُ يا دَلِيلَ مَنْ

کسی که نیست فریادرس مر او را ای راهنمای کسی که

لا دَلِيلَ لَهُ يا اَنِيسَ مَنْ لا اَنِيسَ

نیست راهنما مر او را ای مونس کسی که نیست مونس

لَهُ يا راحِمَ مَنْ لا راحِمَ لَهُ يا صاحِبَ

مر او را ای مهربان کسی که نیست مهربان مر او را ای صاحب

مَنْ لا صاحِبَ لَهُ يا كافِيَ

کسی که نیست صاحب مر او را ای کفایت کننده

مَنِ اسْتَكْفاهُ يا هادِيَ مَنِ

هر که طلب کفایت کند ای راه نماینده کسی که

يا من في الجبال خزائنه يا من

ای آنکه در کوهست خزینهای او ای آنکه

يبدؤا الخلق ثم يعيده

ابتدا کند در خلق پس عود میفرماید خلق را در حشر

يا من اليه يرجع الامر كله

ای آنکه بازگشت هر چیز بسوی اوست

يا من اظهر في كل شيء لطفه

ای آنکه ظاهر هست لطف خود در هر چیز

يا من احسن كل شيء خلقه

ای آنکه نیکو کرده است آفرینش هر چیز را

يا من تصرف في الخلائق قدرته

ای آنکه تصرف کرده است در جمیع مخلوقات قدرت او

٥٩ يا حبيب من لا حبيب

ای دوست کسیکه نیست دوستی

له يا طبيب من لا طبيب

مر او را ای شفا دهنده کسی که نیست شفا دهنده

یا صادق یا فالق یا فارق

ای راست گو ای شکافنده ای جدا کننده حق از باطل

یا فاتق یا راتق یا سابق یا

ای جدا کننده اشیا از یکدیگر ای چسپ کننده ای پیش از همه ای

سامق ٤٢ یا من یقلب

بلند مرتبه ای آنکه میگرداند

اللیل والنهار یا من جعل

شب و روز را ای آنکه میگرداند آفریده است

الظلمات والانوار یا من

تاریکیها و روشنیها را ای آنکه

جعل الظل والحرور یا من

آفریده است سایه و حرارت آفتاب را ای آنکه

سخر الشمس والقمر یا من قدر

در فرمان آورده آفتاب و ماه را ای آنکه مقدر کرده است

الخیر والشر یا من خلق الموت

خوبی و بدی را ای آنکه آفریده است مرگ

استهداه يا كالئ من استكلاه

طلب هدایت کند از او ای حفظ کننده کسی را که طلب حفظ کند از او

يا راعي من استرعاه يا شافي

ای رعایت کننده کسی که طلب رعایت کند از او ای شفا دهنده

من استشفاه يا قاضي من

کسی که طلب شفا کند از او ای حکم کننده کسی که

استقضاه يا مغني من استغناه

طلب حکم کند از او ای بی نیاز کننده کسی که طلب بی نیازی کند از او

يا موفي من استوفاه يا مقوي

ای تمام کننده حق کسی که طلب تمام حق کند از او ای قوت دهنده

من استقواه يا ولي من استولاه

کسی که طلب قوت کند از او ای دوست کسی که طلب دوستی کند از او

ع اللهم اني اسألك باسمك

خداوندا بدرستیکه من سؤال میکنم ترا بنام تو

يا خالق يا رازق يا ناطق

ای آفریدگار ای روزی دهنده ای گوینده

الخائفین یا من یملک حوائج

ترسندگان را ای آنکه ربت دارد حاجات

السائلین یا من یقبل عذر

بخواهندگان ای آنکه قبول میکند عذر

التائبین یا من لا یصلح عمل

توبه کاران را ای آنکه اصلاح نمیکند عمل

المفسدین یا من لا یضیع

افسادکنندگان را ای آنکه ضایع نمیکند

اجر المحسنین یا من لا یبعد

مزد نیکوکاران را ای آنکه دور نیست

عن قلوب العارفین یا اجود

از دلهای شناسندگان را ای کریمتر

الاجودین ٤٣ یا دائم البقاء

از هر کریم ای آنکه همیشه بقا

یا سامع الدعاء یا واسع

ای شنونده دعا ای فراخ

وَالْحَيوةَ يَا مَنْ لَهُ الْخَلْقُ وَالْاَمْرُ

و زندگانی را ای آنکه مر او راست عالم و حساب

يَا مَنْ لَمْ يَتَّخِذْ صَاحِبَةً وَلَا

ای آنکه نگرفته است زنی و نه

وَلَدًا يَا مَنْ لَهُ شَرِيكٌ فِي

(لیس ۲ / ست)

فرزند ای آنکه نیست مر او را شریک در

الْمُلْكِ يَا مَنْ لَمْ يَكُنْ لَهُ وَلِيٌّ

پادشاهی ای آنکه نبوده است مر او را کسیکه

مِنَ الذُّلِّ يَا مَنْ يَعْلَمُ مُرَادَ

نگاه دارد او را از ذلت ای آنکه میداند مراد

الْمُرِيدِينَ يَا مَنْ يَعْلَمُ ضَمِيرَ

خواهندگان را ای آنکه میداند آنچه در خاطر

الصَّامِتِينَ يَا مَنْ يَسْمَعُ اَنِينَ

خاموشان ای آنکه میشنود ناله

الْوَاهِنِينَ يَا مَنْ يَرَى بُكَاءَ

بیچارگان ای آنکه می‌بیند گریه

يَا مَنْ خَلَقَنِي وَسَوَّانِي يَا مَنْ

ای آنکه آفرید مرا و درست گردانید ای آنکه

رَزَقَنِي وَرَبَّانِي يَا مَنْ اَطْعَمَنِي

روزی داد و تربیت فرمود مرا ای آنکه طعام

وَسَقَانِي يَا مَنْ قَرَّبَنِي وَاَدْنَانِي

و شراب داد مرا ای آنکه مرا قرب داد و نزدیک گردانید

يَا مَنْ عَصَمَنِي وَكَفَانِي يَا مَنْ حَفِظَنِي

ای آنکه حفظ کرد مرا از بدیها و نگاه داشت مرا ای آنکه

وَكَلَأَنِي يَا مَنْ اَعَزَّنِي وَاَغْنَانِي

و نگاه داشت مرا ای آنکه مرا عزیز و غنی کرد

يَا مَنْ وَفَّقَنِي وَهَدَانِي يَا مَنْ

ای آنکه توفیق داد و هدایت فرمود ای آنکه

آنَسَنِي وَآوَانِي يَا مَنْ اَمَاتَنِي

انس داد و جا داد ای آنکه مرا میراند

وَاَحْيَانِي يَا مَنْ يُحِقُّ الْحَقَّ

و زنده کرد ای آنکه حق را ثابت کند

الْعَطَاءِ یَا غَافِرَ الْخَطَاءِ یَا بَدِیعَ

بخشش ای آمرزندهٔ گناهان ای پدید آرنده

السَّمَاءِ یَا حَسَنَ الْبَلَاءِ یَا جَمِیلَ

آسمانها ای خداوند آزمایش نیکو ای نیکو

الثَّنَاءِ یَا قَدِیمَ السَّنَاءِ یَا

ستایش ای قدیم روشنی ای

کَثِیرَ الْوَفَاءِ یَا شَرِیفَ الْجَزَاءِ

بسیار وفا ای بزرگ جزا دهنده

عه اَللّٰهُمَّ اِنِّی اَسْئَلُکَ بِاسْمِکَ

خداوندا من میخواهم از تو بنام تو

یَا سَتَّارُ یَا غَفَّارُ یَا قَهَّارُ

ای پوشنده ای آمرزنده ای قهر کننده

یَا جَبَّارُ یَا صَبَّارُ یَا بَارُّ یَا مُخْتَارُ

ای زور کننده ای بسیار صبر ای نیکوکار ای برگزیده

یَا فَتَّاحُ یَا نَفَّاحُ یَا مُرْتَاحُ

ای گشاینده ای دم کننده ای راحت دهنده

مطویات بیمینه یا من یرسل
در قبضه قدرت اوست ای آنکه میفرستد
الریاح بشرا بین یدی
بادها را بشارت دهنده پیش از
رحمته ٦١ یا من جعل الارض
رحمت او ای آنکه گردانید زمین را
مهادا یا من جعل الجبال
نشیمن خلایق ای آنکه گردانید کوهها را
اوتادا یا من جعل الشمس
میخهای زمین ای آنکه گردانید آفتاب را
سراجا یا من جعل اللیل یا من جعل القمر نورا
چراغ روز ای آنکه گردانید شب را
لباسا یا من جعل النهار
پوشش خلایق ای آنکه گردانید روز را
معاشا یا من جعل النوم
مدد معیشت ای آنکه گردانید خواب

بِكَلِماتِهِ يا مَنْ يَقْبَلُ التَّوبَةَ

ای اوله قبول ایدبنه توبه‌ی   بعضنه حق

عَنْ عِبادِهِ يا مَنْ يَحُولُ بَيْنَ

از بنده وسس   ای اوله نفع بیت بیانی

الْمَرْءِ وَقَلْبِهِ يا مَنْ لا تَنْفَعُ

ای اوله نفع بنده   دل   مرد

الشَّفاعَةُ اِلّا بِاِذْنِهِ يا مَنْ هُوَ

شفاعت زواد   مگر فرمان او   ای آنکه او

اَعْلَمُ بِمَنْ ضَلَّ عَنْ سَبِيلِهِ

داناتر است بهر که گمراه است   از راه او

يا مَنْ لا مُعَقِّبَ لِحُكْمِهِ يا مَنْ

ای آنکه نیست تعقیب کننده حکم او را   ای آنکه

لا رادَّ لِقَضائِهِ يا مَنْ انْقادَ

نیست رد کننده قضای او را   ای آنکه مطیع است

كُلُّ شَيْءٍ لِاَمْرِهِ يا مَنْ السَّمواتُ

هر چیز   مر فرمان او   ای آنکه آسمانها

مطو

حيّ يا حيّ الذي لا يشاركه

زنده ای زنده‌ای که مشارکت نیست او را

حيّ يا حيّ الذي لا يحتاج

زنده ای زنده‌ای که نیست محتاج

الى حيّ يا حيّ الذي يميت كلّ

بسوی زنده ای زنده‌ای که می‌میراند هر

حيّ يا حيّ الذي يرزق كلّ حيّ

زنده را ای زنده‌ای که روزی میدهد هر زنده را

يا حيّا لم يرث الحيوة من حيّ

ای زنده‌ای که میراث نبرده است زندگی را از زنده

يا حيّ الذي يحيي الموتى يا حيّ

ای زنده‌ای که زنده میکند مردگان را ای زنده

يا قيوم لا تأخذه سنة ولا

ای واجب الوجود هیچ نمی‌رسد او را نعاس و نه خواب

نوم ابدا يا من له ذكر لا ينسى

ای آنکه مر او را که یاد او هست

سُبَاتًا يَا مَنْ جَعَلَ السَّمَاءَ بِنَاءً

يَا مَنْ جَعَلَ الْأَشْيَاءَ أَزْوَاجًا

يَا مَنْ جَعَلَ النَّارَ مِرْصَادًا

اَللّٰهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ

يَا سَمِيعُ يَا شَفِيعُ يَا رَفِيعُ يَا مَنِيعُ

يَا سَرِيعُ يَا بَدِيعُ يَا كَبِيرُ يَا قَدِيرُ

يَا خَبِيرُ يَا مُجِيرُ ٧٠ يَا حَيًّا قَبْلَ

كُلِّ حَيٍّ يَا حَيُّ الَّذِي لَيْسَ كَمِثْلِهِ

يا مالك يوم الدين يا غاية

ای مالک روز جزا ای نهایت مراد

الطالبين يا ظهر اللاجين

طالبان ای پشت و پناه کسانکه التجا دارند

يا مدرك الهاربين يا من

ای دریابنده گریزندگان ای آنکه

يحب الصابرين يا من يحب

دوست میدارد صابران را ای آنکه دوست میدارد

التوابين يا من يحب المتطهرين

توبه کاران را ای آنکه دوست میدارد پاکیزگان را

يا من يحب المحسنين يا من هو

ای آنکه دوست میدارد نیکوکاران را ای آنکه او

اعلم بالمهتدين ٢٣ اللهم

داناتر است به هدایت یافتگان خداوندا

انى اسئلك باسمك يا شفيق

بدرستیکه من سؤال میکنم ترا بنام تو ای مهربان

يَا مَنْ لَهُ نُورٌ لَا يُطْفَى يَا مَنْ لَهُ

ای آنکه مر او را نوریست که خاموش نشود ای آنکه مر او را

نِعَمٌ لَا تُعَدُّ يَا مَنْ لَهُ مُلْكٌ

نعمتهای بسیارست ای آنکه مر او راست پادشاهی

لَا يَزُولُ يَا مَنْ لَهُ ثَنَاءٌ لَا يُحْصَى

که از زوال نیست ای آنکه مر او را مدح چندانست که نتوان شمرد

يَا مَنْ لَهُ جَلَالٌ لَا يُكَيَّفُ يَا مَنْ

ای آنکه مر او را بزرگواریست که چگونگی ندارد ای آنکه

لَهُ كَمَالٌ لَا يُدْرَكُ يَا مَنْ لَهُ

مر او را کمالیست که عقول بدو نرسید ای آنکه مر او را

قَضَاءٌ لَا يُرَدُّ يَا مَنْ لَهُ صِفَاتٌ

قضائیست که رد نتوان کرد ای آنکه مر او را صفتهاست چند

لَا تُبَدَّلُ يَا مَنْ لَهُ نُعُوتٌ

که بدل نشود ای آنکه مر او را اوصاف چندست

لَا تُغَيَّرُ ١٢ يَا رَبَّ الْعَالَمِينَ

که بدل نشود ای پروردگار عالمیان

بلا وزير يا من هو عزيز بلا

بی وزیر ای آنکه او عزیزیست که هرگز

ذل يا من هو غني بلا فقر

خوار نشود ای آنکه اوست توانگری که هرگز فقیر نشود

يا من هو ملك بلا عزل يا من

ای آنکه اوست پادشاهی که معزول نشود ای آنکه

هو موصوف بلا شبيه ۷

اوست وصف کنند اورا بی‌شبه

يا من هو ذكره شرف للذاكرين

ای آنکه ذکر او شرفست مر ذاکران را

يا من شكره فوز للشاكرين

ای آنکه شکر او مطلوب رسیدن شاکرانست

يا من حمده عز للحامدين

ای آنکه حمد او سبب عزت حمدکنندگانست

يا من طاعته نجاة للمطيعين

ای آنکه طاعت او سبب نجات مطیعانست

يا رفيق يا حفيظ يا محيط يا

ای رفیق ای حفظ کننده ای عالم بحقایق

مقيت يا مغيث يا معز

ای قوت دهنده ای فریادرس ای عزت دهنده

يا مذل يا مبدئ يا معيد

ای ذلیل کننده ای از اول آفریننده ای زنده کننده

٧٤ يا من هو احد بلا ضد

ای خداوندی که یگانه است که او را ضدی نیست

يا من هو فرد بلا ند يا من هو

ای آنکه او یگانه است شبیه و نظیر نیست ای آنکه او

صمد بلا عيب يا من هو

صمد است بدون عیب ای آنکه او

وتر بلا كيف يا من هو قاض

یگانه است بی چگونه ای آنکه حکم کننده است

بلا حيف يا من هو رب

بی ظلم و جور ای آنکه او است پروردگار

جلّ یا من لا اله غیره یا

عزت او ای آنکه نیست خداوندی جز او ای آنکه

جلّ ثناؤه یا من تقدست

بزرگست مدح او ای آنکه منزه است نامهای او

اسماؤه یا من یدوم بقاؤه

نامهای او ای آنکه همیشه است خود بقای او

یا من العظمة بهاؤه یا من

ای آنکه عظمت و بزرگواری حسن اوست ای آنکه

الکبریاء رداؤه یا من لا

عظمت موضع اوست ای آنکه نمی‌توان شمرد

الاؤه یا من لا تعد نعماؤه

نعمتهای او ای آنکه نیست شمار در نعمتهای او

اللهم انی اسالک

بار خدایا بدرستیکه من طلب میکنم ترا

باسمک یا معین یا امین

بنام تو ای یاری رسنده ای ایمن از زوال

يا من بابه مفتوح للطالبين

ای آنکه در او گشاده است از جهة طالبان

يا من سبيله واضح للمنيبين

ای آنکه راه او روشن است بر توبه کاران

يا من آياته برهان للناظرين

ای آنکه دلایل او دلیل است بر نگرندگان

يا من آياته تذكرة للمتقين

ای آنکه دلایل او دلیل پند است بر پرهیزکاران

يا من رزقه عموم للطائعين

ای آنکه روزی او فراگرفته است اطاعت کنندگان را

والعاصين يا من رحمته

و عاصیان را ای آنکه رحمت او

قريب من المحسنين يا من

نزدیک است به نیکوکاران ای آنکه

تبارك اسمه يا من تعالى

نام او بزرگ است ای آنکه بلند است

يُرِيدُ يَا مَنْ هُوَ قَرِيبٌ غَيْرُ بَعِيدٍ

ميخواهد اى آنكه اوست نزديك دور نيست

يَا مَنْ هُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدٌ

اى آنكه او بر همه چيز گواه است

يَا مَنْ هُوَ لَيْسَ بِظَلَّامٍ لِلْعَبِيدِ

اى آنكه او نيست ظلم كننده بر بندگان

٧٦ يَا مَنْ لَا شَرِيكَ لَهُ وَلَا

اى آنكه نيست شريك براى او و نه

وَزِيرَ يَا مَنْ لَا شَبِيهَ لَهُ وَلَا

وزير اى آنكه نيست مانند براى او و نه

وَزِيرَ يَا مَنْ لَا شَبِيهَ لَهُ وَلَا

اى آنكه نيست مانند براى او و نه

نَظِيرَ يَا خَالِقَ الشَّمْسِ وَالْقَمَرِ

نظير اى آفريننده آفتاب و ماه

الْمُنِيرِ يَا مُغْنِيَ الْبَائِسِ الْفَقِيرِ

روشن كننده اى غنى كننده فقير محتاج

يا مُبِينُ يا مَتِينُ يا مَكِينُ يا

رَشِيدُ يا حَمِيدُ يا مَجِيدُ

يا شَدِيدُ يا شَهِيدُ يا ذا

اَلعَرشِ المَجِيدِ يا ذا القَولِ السَّدِيدِ

يا ذا الفِعلِ الرَّشِيدِ يا ذا

اَلبَطشِ الشَّدِيدِ يا ذا الوَعدِ

وَالوَعِيدِ يا مَن هُوَ الوَلِيُّ

الحَمِيدُ يا مَن هُوَ فَعّالٌ لِما

وَالنِّسَمِ يا ذَا الْبَأْسِ وَالنِّقَمِ

وخلایق ای صاحب عذاب وانتقام

يا مُلْهِمَ الْعَرَبِ وَالْعَجَمِ

ای الهام کننده عرب وعجم

يا كاشِفَ الضُّرِّ وَالْأَلَمِ يا عالِمَ

ای دور کننده ضرر والم ای دانای

السِّرِّ وَالْهِمَمِ يا رَبَّ الْبَيْتِ

نهانها وحاجتها ای پروردگار کعبه

وَالْحَرَمِ يا مَنْ خَلَقَ الْأَشْياءَ

وحرم ای آنکه پدید آورد چیزهارا

مِنَ الْعَدَمِ ٨٠ اَللّهُمَّ إِنِّي

از عدم خداوندا بدرستیکه من

أَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ يا فاعِلُ

سؤال میکنم ترا بنام تو ای فاعل

يا جاعِلُ يا قابِلُ يا كامِلُ

ای قرار دهنده ای قبول کننده ای تمام نقص

يا رازق الطفل الصغير يا راحم

ای روزی دهنده طفل خرد ای رحم کننده

الشيخ الكبير يا جابر العظم

شیخ پیر ای درست کننده استخوان

الكسير يا عصمة الخائف

شکسته ای نگاه دارنده ترسان

المستجير يا من هو بعباده خبير

که پناه آورنده ای آنکه او است مطلع بر بندگان خود

بصير يا من هو على كل شيء

ای آنکه او بر همه چیز

قدير ٨ يا ذا الجود والنعم

توانا ای صاحب بخشش و نعمتها

يا ذا الفضل والكرم يا خالق

ای صاحب فضل و کرم ای آفریدگار

اللوح والقلم يا بارئ الذر

لوح و قلم ای آفریننده ذرات

والبشر

عَلا في دُنُوِّهِ ٨٣ يا مَنْ يَخْلُقُ

در نزدیکی بلند است ای آنکه می آفریند

ما يَشاءُ يا مَنْ يَفْعَلُ ما يَشاءُ

آنچه را که بخواهد ای آنکه میکند آنچه را میخواهد

يا مَنْ يَهْدي مَنْ يَشاءُ يا مَنْ

ای آنکه هدایت میکند آنرا که میخواهد ای آنکه

يُضِلُّ مَنْ يَشاءُ يا مَنْ يُعَذِّبُ

اضلال میکند آنرا که میخواهد ای آنکه عذاب میکند

مَنْ يَشاءُ يا مَنْ يَغْفِرُ لِمَنْ يَشاءُ

آنرا که میخواهد ای آنکه می آمرزد آنرا که میخواهد

يا مَنْ يُعِزُّ مَنْ يَشاءُ يا مَنْ يُذِلُّ

ای آنکه عزت میکند آنرا که میخواهد ای آنکه خوار میکند

مَنْ يَشاءُ يا مَنْ يُصَوِّرُ فِي الأرْحامِ

آنرا که میخواهد ای آنکه صورت میبندد در رحمها

ما يَشاءُ يا مَنْ يَخْتَصُّ بِرَحْمَتِهِ

آنرا که میخواهد ای آنکه مخصوص میسازد برحمت خود

يا فاضِلُ يا فاصِلُ يا عادِلُ

ای فضل ای جداکننده ای عادل

يا غالِبُ يا طالِبُ يا واهِبُ

ای بر همه چیز غالب ای طلب کننده ای بخشنده

٨٢ يا مَنْ اَنْعَمَ بِطَوْلِهِ يا مَنْ

ای آنکه انعام فرموده است بسبب عطای خود ای آنکه

اَكْرَمَ بِجُودِهِ يا مَنْ جادَ بِلُطْفِهِ

کرم نموده است بکرم خود ای آنکه بخشش کرده است بلطف خود

يا مَنْ تَعَزَّزَ بِقُدْرَتِهِ يا مَنْ

ای آنکه عزت دارد بقدرت خود ای آنکه

قَدَّرَ بِحِكْمَتِهِ يا مَنْ حَكَمَ بِتَدْبيرِهِ

مقدر ساخته هر چیز را بقدرت خود ای آنکه حکم کرده است بتدبیر خود

يا مَنْ دَبَّرَ بِعِلْمِهِ يا مَنْ تَجاوَزَ

ای آنکه تدبیر کرده است بعلم خود ای آنکه درگذشته است

بِحِلْمِهِ يا مَنْ دَنا في عُلُوِّهِ يا مَنْ

ببردباری از خلایق ای آنکه نزدیکست با بلندی ای آنکه

مَدَداً يا مَنْ اَحاطَ بِكُلِّ شَيْءٍ عِلْماً

مدد ای آنکه احاطه کرده است بهر چیز علم او

يا مَنْ اَحْصى كُلَّ شَيْءٍ عَدَداً ٨٥

ای آنکه شمرده هر چیز را شماره

اَللّٰهُمَّ اِنّي اَسْئَلُكَ بِاسْمِكَ

خدایا بدرستیکه من سؤال میکنم ترا بنام تو

يا اَوَّلُ يا آخِرُ يا ظاهِرُ يا باطِنُ

ای اول ای آخر ای ظاهر ای باطن

يا بَرُّ يا حَقُّ يا فَرْدُ يا وِتْرُ يا صَمَدُ

ای نیکوکار ای درست ای تنها ای یگانه ای بی نیاز

يا سَرْمَدُ ٨٦ يا خَيْرَ مَعْرُوفٍ

ای همیشه ای بهترین شناخته کرده

عُرِفَ يا اَفْضَلَ مَعْبُودٍ عُبِدَ

شناخته اند ای بهترین معبود که عبادت کرده اند

يا اَجَلَّ مَشْكُورٍ شُكِرَ يا اَعَزَّ

ای بزرگتر شکر کرده که شکر داده بدگفته ای ارجمند ترین

مَنْ يَشَاءُ ٤٠ يَا مَنْ لَمْ يَتَّخِذْ

هر که را میخواهد ای آنکه نگرفته هرگز

صَاحِبَةً وَلَا وَلَدًا يَا مَنْ جَعَلَ

زنی و نه فرزندی ای آنکه گردانید

لِكُلِّ شَيْءٍ قَدْرًا يَا مَنْ لَا يُشْرِكُ

برای هر چیزی اندازه ای آنکه کسی در حکم خود شریک

فِي حُكْمِهِ أَحَدًا يَا مَنْ جَعَلَ

[illegible] احدی را ای آنکه گردانید

الْمَلٰئِكَةَ رُسُلًا يَا مَنْ جَعَلَ

فرشتگان را که پیغام آورنده ای آنکه گردانید

فِي السَّمَاءِ بُرُوجًا يَا مَنْ جَعَلَ

در آسمانها برجهای دوازده گانه ای آنکه گردانید

الْأَرْضَ قَرَارًا يَا مَنْ خَلَقَ مِنَ

زمین را قرارگاه خلق ای آنکه از آب خلق

الْمَاءِ بَشَرًا يَا مَنْ جَعَلَ لِكُلِّ شَيْءٍ

آدمی ای آنکه گردانید برای هر چیز

يا انيس الذاكرين يا مفزع

ای مونس ذکر کنندگان ای پناه

الملهوفين يا منجي الصادقين

مظلومان ای نجات دهنده راستان

يا اقدر القادرين يا اعلم

ای قویترین توانایان ای داناترین

العالمين يا اله الخلق اجمعين

دانایان ای خداوند همه خلایق

٨٨ يا من علا فقهر يا من ملك

ای آنکه بلند مرتبه است و غالب ای آنکه پادشاه است

فقدر يا من بطن فخبر يا من

که بر همه قادر است ای آنکه پنهان است و آگاه است ای آنکه

عبد فشكر يا من عصي فغفر

عبادت کرده شد ای آنکه عصیان ورزیده شد و آمرزید

يا من لا تحويه الفكر يا من لا

ای آنکه فکرها او را نرسند ای آنکه

مَذْكُورٍ ذُكِرَ يَا اَعْلىٰ

مذکوری که ذکر او کرده‌اند ای بلندترین

مَحْمُودٍ حُمِدَ يَا اَقْدَمَ مَوْجُودٍ

محمودی که ذکر او گفته‌اند ای قدیم‌ترین موجودی

طُلِبَ يَا اَرْفَعَ مَوْصُوفٍ وُصِفَ

طلب کننده ای بلندترین موصوفی که وصف کرده او را

يَا اَكْبَرَ مَقْصُودٍ قُصِدَ يَا اَكْرَمَ

ای بزرگتر مقصودی که هر کس [illegible] ای گرامی‌ترین

مَسْئُولٍ سُئِلَ يَا اَشْرَفَ مَحْبُوبٍ

مسئولی که از او سؤال کرده‌اند ای بزرگوارترین حبیبی که دانسته

عُلِمَ ٦١ يَا حَبِيبَ الْبَاكِينَ يَا

[illegible] ای محبوب گریه‌کنندگان ای

سَيِّدَ الْمُتَوَكِّلِينَ يَا هَادِيَ

[illegible] توکل‌کنندگان ای راه‌نماینده

الْمُضِلِّينَ يَا وَلِيَّ الْمُؤْمِنِينَ

گمراهان ای صاحب [illegible] مؤمنان

الغیب الا هو یا من لا یصرف

غیب را مگر او ای آنکه دفع میکند بلا را

السوء الا هو یا من لا یخلق

بلا را مگر او ای آنکه نمی آفریند

الخلق الا هو یا من لا یغفر

خلق را مگر او ای آنکه نمی آمرزد

الذنب الا هو یا من لا یتم النعمة

گناهان را مگر او ای آنکه تمام نمیکند نعمت را

الا هو یا من لا یدبر الامر الا

مگر او ای آنکه تدبیر کارها نکند مگر

هو یا من لا ینزل الغیث الا

او ای آنکه نمی فرستد باران را مگر

هو یا من لا یبسط الرزق الا هو

او ای آنکه پهن نمیکند روزی را مگر او

یا من لا یحیی الموتی الا هو

ای آنکه زنده نمیکند مردگان را مگر او

یا من هو مقلب القلوب

بتحبیر الفکر یا من لا یدرکه

تحبیر فکرها او ای آنکه ادراک نکند او را دیده

بصر یا من لا یخفی علیه اثر

چشم ای آنکه پنهان نیست بر او هیچ اثر

یا رازق البشر یا مقدر کل

ای روزی دهنده آدمیان ای تقدیر کننده هر

قدر ۸۹ اللهم انی اسألک

مقدار خداوندا بدرستیکه من سؤال میکنم ترا

باسمک یا حافظ یا بارئ

بنام تو ای حفظ کننده ای آفریننده

یا ذارئ یا باذخ یا فارج

ای خلق کننده ای بزرگوار ای فرج دهنده

یا فاتح یا کاشف یا ضامن

ای گشاینده ای رفع کننده بلا ای ضامن روزیها

یا آمر یا ناهی ۹۰ یا من لا یعلم

ای امر کننده ای نهی کننده ای آنکه نمیداند

الغیب

شَيْءٌ يَا مَنْ لَا يَزِيدُ فِي مُلْكِهِ

چیزی. ای آنکه زیاد نگشت چیزی در پادشاهی

شَيْءٌ يَا مَنْ لَا يَخْفَى عَلَيْهِ شَيْءٌ

ای آنکه پوشیده نیست بر او چیزی

يَا مَنْ لَا يَنْقُصُ مِنْ خَزَائِنِهِ شَيْءٌ

ای آنکه کم نمی شود از خزینهای چیزی

يَا مَنْ لَيْسَ كَمِثْلِهِ شَيْءٌ يَا مَنْ

ای آنکه نیست مانند او چیزی ای آنکه

لَا يَعْزُبُ عَنْ عِلْمِهِ شَيْءٌ يَا مَنْ هُوَ

پوشیده نیست از علم او چیزی ای آنکه او

خَبِيرٌ بِكُلِّ شَيْءٍ يَا مَنْ وَسِعَتْ

آگاهست بهر چیزی ای آنکه فراخست

رَحْمَتُهُ كُلَّ شَيْءٍ اَللّٰهُمَّ إِنِّي

رحمت او همه چیزرا خداوندا بدرستیکه

اَسْئَلُكَ بِاسْمِكَ يَا مُكَرِّمُ

سؤال میکنم بنام تو ای گرامی کننده

يَا مُعِينَ الضُّعَفَاءِ يَا صَاحِبَ

ای یاور بیچارگان ای همدم

الْغُرَبَاءِ يَا نَاصِرَ الْأَوْلِيَاءِ يَا

غریبان ای یاور دوستان ای

قَاهِرَ الْأَعْدَاءِ يَا رَافِعَ السَّمَاءِ

مقهور کننده دشمنان ای بلند کننده آسمانها

يَا أَنِيسَ الْأَصْفِيَاءِ يَا حَبِيبَ

ای مونس برگزیدگان ای دوست

الْأَتْقِيَاءِ يَا كَنْزَ الْفُقَرَاءِ

پرهیزکاران ای گنج بی‌چیزان

يَا إِلَٰهَ الْأَغْنِيَاءِ يَا أَكْرَمَ الْكُرَمَاءِ

ای خداوند بی‌نیازان ای کریم‌ترین کریمان

٩٢ يَا كَافِيًا مِنْ كُلِّ شَيْءٍ يَا قَائِمًا

ای بسنده کننده از همه ای خداوند

عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ يَا مَنْ لَا يُشْبِهُهُ

بر همه چیز تواناست ای که شبیه او نیست

چیزی

يا مكوّن كلّ شيء ومحوّله يا محيي

ای موجود کننده هر چیز و تغییر کننده آن ای زنده کننده

كلّ شيء ومميته يا خالق كلّ شيء

هر چیز و میراننده آن ای آفریننده هر چیز

ووارثه يا خير ذاكر ومذكور

و وارث آن ای بهترین ذاکران و مذکوران

يا خير شاكر ومشكور يا خير

ای بهترین شاکران و مشکوران ای بهترین

حامد ومحمود يا خير شاهد و

حامدان و محمودان ای بهترین شاهدان و

مشهود يا خير داع ومدعوّ

مشهودان ای بهترین خوانندگان و خوانده شدگان

يا خير مجيب ومجاب يا خير مونس

ای بهترین اجابت کنندگان و اجابت کرده شدگان ای بهترین مونس

وانيس يا خير صاحب وجليس

و انیس ای بهترین صاحب و جلیس

يا مُطعِمُ يا مُنعِمُ يا مُعطي يا مُغني

ای طعام دهنده ای انعام کننده ای بخشنده ای بی نیاز

يا مُقني يا مُفني يا مُحيي يا مُرضي

ای سرمایه دهنده ای میراننده ای زنده کننده ای خوشنود کننده

يا مُنجي ۹۴ يا اَوّلَ كُلِّ شَيءٍ وَآخِرَه

ای نجات دهنده ای اول هر چیز و آخر آن

يا اِلٰهَ كُلِّ شَيءٍ وَمَليكَهُ يا رَبَّ

ای خداوند هر چیز و پادشاه آن ای پروردگار

كُلِّ شَيءٍ وَصانِعَهُ يا بارِئَ كُلِّ

هر چیز و صانع او ای آفریننده هر

شَيءٍ وَخالِقَهُ يا قابِضَ كُلِّ شَيءٍ

چیز و خالق او ای گیرنده هر چیز

وَباسِطَهُ يا مُبدِئَ كُلِّ شَيءٍ

و باسط او ای ابتدا کننده هر چیز

وَمُعيدَهُ يا مُنشِئَ كُلِّ شَيءٍ وَمُقَدِّرَهُ

و اعاده کننده او ای ایجاد کننده هر چیز و تقدیر کننده او

رحيم يا من هو في حكمته عظيم

مهربانست ای آنکه اوست که در حکمت خود بزرگوار است

يا من هو في احسانه قديم يا من

ای آنکه اوست در احسان خود قدیم است ای آنکه

هو بمن اراده عليم اللهم

اوست که بآنکه خواهد دانا است خداوندا

اني اسألك باسمك يا مسبب

بدرستیکه من سؤال میکنم ترا بنام تو ای سبب سازنده

يا مرغب يا مقلب يا معقب

ای رغبت دهنده ای گرداننده ای از پی در آینده

يا مرتب يا مخوف يا محذر

ای ترتیب دهنده ای ترساننده ای ترساننده از بدی

يا مذكر يا مسخر يا مغير يا من

ای تذکر دهنده ای مسخر کننده ای تغییر دهنده ای آنکه

علمه سابق يا من وعده صادق

علم او سابق است ای آنکه وعده او راست است

يا خيرَ مقصودٍ ومطلوبٍ يا خي

يا خيرَ حبيبٍ ومحبوبٍ ٦ يا م

هو لمن دعاه مجيبٌ يا من هو

لمن اطاعه حبيبٌ يا من هو

الى من احبّه قريبٌ يا من هو

بمن استحفظه رقيبٌ يا من هو

بمن رجاه كريمٌ يا من هو بمن

عصاه حليمٌ يا من هو في عظمته

يا من لا يغلطه سؤال عن سؤال

ای آنکه غلط نمی اندازد او را سؤال از سؤال دیگر

يا من لا يحجبه شيء عن شيء

ای آنکه محجوب نمی سازد او را چیزی از چیزی

يا من لا يبرمه إلحاح الملحين

ای آنکه دلگیر نمی کند او را در سؤال مبالغه ملحین

يا من هو غاية مراد المريدين

ای آنکه اوست نهایت مقصود اراده کنندگان

يا من هو منتهى همم العارفين

ای آنکه اوست نهایت مقصود شناسندگان

يا من هو منتهى طلب الطالبين

ای آنکه اوست نهایت طلب طالبان

يا من لا يخفى عليه ذرة في

ای آنکه مخفی نیست بر او ذره از هر

العالمين ١٠٠ يا حليما لا يعجل

عالم ای بردباری که زودی نگیرد

يَا مَنْ لُطْفُهُ ظَاهِرٌ يَا مَنْ أَمْرُهُ

ای آنکه لطف او ظاهر است ای آنکه امر او

غَالِبٌ يَا مَنْ كِتَابُهُ مُحْكَمٌ يَا مَنْ

غالب است ای آنکه کتاب محکم است ای آنکه

قَضَاؤُهُ كَائِنٌ يَا مَنْ قُرْآنُهُ مَجِيدٌ

قضای او شدنیست ای آنکه قرآن او بزرگوار

يَا مَنْ مُلْكُهُ قَدِيمٌ يَا مَنْ فَضْلُهُ

ای آنکه پادشاهی او قدیم است ای آنکه فضل او

عَمِيمٌ يَا مَنْ عَرْشُهُ عَظِيمٌ ٦٩

تمام است ای آنکه عرش بزرگست

يَا مَنْ لَا يَشْغَلُهُ سَمْعٌ عَنْ سَمْعٍ

ای آنکه مشغول نمی کند او را شنیدن چیزی

يَا مَنْ لَا يَمْنَعُهُ فِعْلٌ عَنْ فِعْلٍ

ای آنکه منع نمیکند او را کاری از کاری دیگر

يَا مَنْ لَا يُلْهِيهِ قَوْلٌ عَنْ قَوْلٍ

ای آنکه غافل نمی کند او را سخنی از سخن دیگر

بسم الله الرحمن الرحيم

خدای بخشنده مهربان

سبحان الذي اسرى بعبده

پاکست آنکه برد بنده خویش را

ليلا من المسجد الحرام الى

شبی از مسجد الحرام به

المسجد الاقصا الذي باركنا

مسجد اقصی که برکت دادیم

حوله لنريه من اياتنا انه هو

گرداگرد او را تا بنمائیم او را از آیات ما بدرستیکه او

السميع البصير واتينا موسى

شنوا و بینا است و دادیم موسی را

الكتاب وجعلناه هدى لبني

کتاب و گردانیدیم آنرا راه نماینده برای بنی

اسرائيل الا تتخذوا من دوني

اسرائیل که مگیرید غیر از من

يَا جَوَاداً لَا يَبْخَلُ يَا صَادِقاً

ای بخشنده که بخل نکند ای راست گوی

لَا يُخْلِفُ يَا وَهَّاباً لَا يَمَلُّ

که خلاف نکند ای بخشنده‌ای که از بخشش ملال نگیرد

يَا قَاهِراً لَا يُغْلَبُ يَا عَظِيماً

ای قهار که مغلوب نگردد ای بزرگوار

لَا يُوصَفُ يَا عَدْلاً لَا يَحِيفُ

که وصف او نتوان کرد ای عادلی که ظلم و جور نکند

يَا غَنِيّاً لَا يَفْتَقِرُ يَا كَبِيراً لَا يَصْغُرُ

ای توانگر که محتاج نشود ای بزرگ که خرد نشود

يَا حَافِظاً لَا يَغْفُلُ سُبْحَانَكَ

ای حافظ که غافل نشود

يَا لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ الْغَوْثَ

الْغَوْثَ خَلِّصْنَا مِنَ النَّارِ يَا رَبِّ

وَكَانَ وَعْدًا مَفْعُولًا ثُمَّ رَدَدْنَا

و باشد وعده کرده شد پس بر کردانیدیم

لَكُمُ الْكَرَّةَ عَلَيْهِمْ وَأَمْدَدْنَاكُمْ

برای شما نصرت را بر ایشان و مدد کردیم شما را

بِأَمْوَالٍ وَبَنِينَ وَجَعَلْنَاكُمْ

با مالها و پسرها و کردانیدیم شما را

أَكْثَرَ نَفِيرًا إِنْ أَحْسَنْتُمْ أَحْسَنْتُمْ

بسیارتر از راه مردم در اگر خوب کردید

لِأَنْفُسِكُمْ وَإِنْ أَسَأْتُمْ فَلَهَا

برای خودهاتان و اگر بد کردید پس برای خودهاتان را

فَإِذَا جَاءَ وَعْدُ الْآخِرَةِ لِيَسُوءُوا

پس چون بیاید وعده دیگر تا بد سازند

وُجُوهَكُمْ وَلِيَدْخُلُوا الْمَسْجِدَ

رویهای شما را و تا داخل شوند در مسجد

كَمَا دَخَلُوهُ أَوَّلَ مَرَّةٍ وَلِيُتَبِّرُوا

چنانکه داخل شدند در او اول بار و تا تباه کردانند

وَكِيلًا ۝ ذُرِّيَّةَ مَنْ حَمَلْنَا مَعَ

وکیل فرزندان انه حمل کردیم با

نُوحٍ إِنَّهُ كَانَ عَبْدًا شَكُورًا ۝

نوح بدرستیکه او بود بنده شکر گذار

وَقَضَيْنَا إِلَىٰ بَنِي إِسْرَائِيلَ فِي

واعلام نمودیم به بنی اسرائیل در

الْكِتَابِ لَتُفْسِدُنَّ فِي الْأَرْضِ

کتاب که هر اینه افساد خواهند کرد در زمین

مَرَّتَيْنِ وَلَتَعْلُنَّ عُلُوًّا كَبِيرًا ۝

دو بار هر اینه سرکشی خواهند کرد البته سرکشی عظیم

فَإِذَا جَاءَ وَعْدُ أُولَاهُمَا بَعَثْنَا

پس چون بیاید وعده نخستین آن دو میفرستیم

عَلَيْكُمْ عِبَادًا لَنَا أُولِي بَأْسٍ

بر شما بنده گان مر مارا صاحبان قوت

شَدِيدٍ فَجَاسُوا خِلَالَ الدِّيَارِ

سخت پس [illegible] در میان [illegible]

اعتدنا لهم عذابا اليما
آماده کرده ایم برای ایشان عذاب دردناک
ويدع الانسان بالشر دعاءه
و در خواست میکند انسان شر را مثل درخواستش
بالخير وكان الانسان عجولا
خیر را و هست انسان شتابنده
وجعلنا الليل والنهار اٰيتين
و گردانیدیم شب و روز را دو آیت
فمحونا اٰية الليل وجعلنا
پس محو کردیم آیت شب را و گردانیدیم
اٰية النهار مبصرة لتبتغوا
آیت روز را روشن کننده تا بجویید
فضلا من ربكم ولتعلموا عدد
فضل از پروردگارتان و تا بدانید شمار
السنين والحساب وكل شيء
سالها و حساب را و هر چیز

مَا عَلَوْا تَتْبِيرًا عَسَى رَبُّكُمْ أَنْ

دوام کر غالب باشند شاید پروردگار شما که

يَرْحَمَكُمْ وَإِنْ عُدْتُمْ عُدْنَا

رحمت کند شما را و اگر عود کنید ما عود کنیم

وَجَعَلْنَا جَهَنَّمَ لِلْكَافِرِينَ

و گردانیدیم دوزخ را برای کافران

حَصِيرًا إِنَّ هَذَا الْقُرْآنَ

جای حبس بدرستیکه این قرآن

يَهْدِي لِلَّتِي هِيَ أَقْوَمُ وَيُبَشِّرُ

هدایت میکند بچیزی که راست ترست و بشارت میدهد

الْمُؤْمِنِينَ الَّذِينَ يَعْمَلُونَ

مومنان را که میکنند کارهای

الصَّالِحَاتِ أَنَّ لَهُمْ أَجْرًا كَبِيرًا

خوب را بدرستیکه مر ایشان راست اجر عظیم

وَأَنَّ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ

و بدرستیکه آنانکه ایمان نیارند بروز آخرت

وزر اخرى وما كنا معذبين

بار گناه دیگری را ونباشیم عذاب کنندگان

حتى نبعث رسولا واذا اردنا

تا آنکه بفرستیم رسولی وچون خواهیم

ان نهلك قرية امرنا مترفيها

که هلاک کنیم قریه را امر کنیم بنازنعمتان

ففسقوا فيها فحق عليها القول

پس نافرمانی میکنند دران پس ثابت میشود بران حکم

فدمرناها تدميرا وكم اهلكنا

پس هلاک گردانیدیم ازرا هلاک کردنی وبس هلاک کردیم

من القرون من بعد نوح وكفى

از قرنها از بعد نوح وبسنده است

بربك بذنوب عباده خبيرا

پروردگار تو گناهان بندگانش آگاه

بصيرا من كان يريد العاجلة

فَصَّلْنَاهُ تَفْصِيلًا وَكُلَّ إِنْسَانٍ

تفصیل دادیم تفصیلی و هر انسان

أَلْزَمْنَاهُ طَائِرَهُ فِي عُنُقِهِ

لازم گردانیدیم او را عملش در گردنش

وَنُخْرِجُ لَهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ كِتَابًا

و بیرون می آوریم برایش روز قیامت نامه

يَلْقَاهُ مَنْشُورًا اقْرَأْ كِتَابَكَ

که خواهد دید آن را گشاده بخوان نامهٔ خود

كَفَىٰ بِنَفْسِكَ الْيَوْمَ عَلَيْكَ

بس است نفست امروز بر تو

حَسِيبًا مَنِ اهْتَدَىٰ فَإِنَّمَا

حساب کننده هر که هدایت یافت پس جز این نیست

يَهْتَدِي لِنَفْسِهِ وَمَنْ ضَلَّ

که هدایت یافت برای خودش و هر که گمراه شد

فَإِنَّمَا يَضِلُّ عَلَيْهَا وَلَا تَزِرُ وَازِرَةٌ

پس جز این نیست گمراه شود بر زیان خودش و بر ندارد بردارنده

وزر

انظر كيف فضلنا بعضهم

بين چگونه افزونى داديم بعضى از ايشان را

على بعض وللآخرة اكبر درجات

بر بعضى و هر آينه آخرت عظيم‌تر است از روى درجات

واكبر تفضيلا لا تجعل مع

و عظيم‌تر از روى افزونى دادن مگردان با

الله الها آخر فتقعد مذموما

خدا اله ديگر پس بنشينى نكوهش كرده شده

مخذولا وقضى ربك الا

واگذاشته شده و حكم كرد پروردگار تو كه

تعبدوا الا اياه وبالوالدين

پرستيد مگر او را و به والدين

احسانا اما يبلغن عندك

نيكى كردن اگر برسد

الكبر احدهما او كلاهما فلا

به پيرى يكى از ايشان يا هر دوشان پس مگو

عجلنا له فيها ما نشاء لمن
تعجیل کنیم مر او را در آن آنچه خواهیم مر آنکه
نريد ثم جعلنا له جهنم
خواهیم پس میگردانیم برای او دوزخ را
يصليها مذموما مدحورا
که درآید در آن نکوهش کرده شده رانده گشته
ومن اراد الاخرة وسعى لها
و آنکه خواست آخرت را و کوشش کند
سعيها وهو مؤمن فاولئك
کوشش آن را و او مؤمنست پس آنها
كان سعيهم مشكورا كلا نمد
باشد سعی ایشان مقبول هر یک را مدد میکنیم
هؤلاء وهؤلاء من عطاء ربك
اینها را و اینها را از بخشش پروردگار تو
وما كان عطاء ربك محظورا
و نیست بخشش پروردگار تو باز داشته شده

انظر

تبذيرا إن المبذرين كانوا

باسراف بدرستیکه اسراف کنندگان باشند

إخوان الشياطين وكان

برادران شیاطین و باشد

الشيطان لربه كفورا وإما تعرضن

شیاطین مر پروردگارش را ناسپاس و اگر اعراض کنی

عنهم ابتغاء رحمة من ربك

از ایشان بطلب رحمتی از پروردگارت

ترجوها فقل لهم قولا ميسورا

که امید میداری پس بگو مر ایشان را گفتی خوش

ولا تجعل يدك مغلولة إلى

و مکن دست را بسته بگردن

عنقك ولا تبسطها كل البسط

گردنت و مکش بهمه گشادن

فتقعد ملوما محسورا إن

پس نشینی ملامت کرده شده محروم بدرستیکه

لَهُمَا أُفٍّ وَلَا تَنْهَرْهُمَا وَقُلْ لَهُمَا

مر ان دو را اف مگو و زجر مکن آن دو را و بگو مر ان دو را

قَوْلًا كَرِيمًا وَاخْفِضْ لَهُمَا جَنَاحَ

گفتنی خوب و فرود آر مر ان دو را بال

الذُّلِّ مِنَ الرَّحْمَةِ وَقُلْ رَبِّ

تواضع را از مهربانی و بگو پروردگار من

ارْحَمْهُمَا كَمَا رَبَّيَانِي صَغِيرًا

رحمت کن ان دو را همچنانکه تربیت کردند مرا که بودم خرد

رَبُّكُمْ أَعْلَمُ بِمَا فِي نُفُوسِكُمْ إِنْ

پروردگار شما داناتر است بانچه در نفسهای شماست اگر

تَكُونُوا صَالِحِينَ فَإِنَّهُ كَانَ لِلْأَوَّابِينَ

باشید نیکو کاران پس بدرستیکه او باشد مر بازگشت کنندگان

غَفُورًا وَآتِ ذَا الْقُرْبَى حَقَّهُ

آمرزنده و بده صاحب خویشی را حقش

وَالْمِسْكِينَ وَابْنَ السَّبِيلِ وَلَا تُبَذِّرْ

و مسکین را و ابن سبیل را و اسراف مکن

بِالْحَقِّ وَمَنْ قُتِلَ مَظْلُومًا فَقَدْ

بحق و کسیکه کشته شد مظلوم را بس بتحقیق

جَعَلْنَا لِوَلِيِّهِ سُلْطَانًا فَلَا يُسْرِفْ

کردانیدیم برای وارثش تسلطی پس باید اسراف نکند

فِي الْقَتْلِ إِنَّهُ كَانَ مَنْصُورًا وَلَا تَقْرَبُوا

در قتل بدرستیکه باشد یاری کرده شده و نزدیک مشوید

مَالَ الْيَتِيمِ إِلَّا بِالَّتِي هِيَ أَحْسَنُ حَتَّى

مال یتیم مگر بآنچه او نیکوتر است تا

يَبْلُغَ أَشُدَّهُ وَأَوْفُوا بِالْعَهْدِ إِنَّ

برسد بکمال قوتش و وفا کنید به پیمان بدرستیکه

الْعَهْدَ كَانَ مَسْئُولًا وَأَوْفُوا الْكَيْلَ إِذَا

پیمان باشد پرسیده شده و تمام بدهید پیمانه را چون

كِلْتُمْ وَزِنُوا بِالْقِسْطَاسِ الْمُسْتَقِيمِ

کیل کنید و وزن کنید بترازوی درست

ذَلِكَ خَيْرٌ وَأَحْسَنُ تَأْوِيلًا وَلَا تَقْفُ

این بهتر است و نیکوتر بعاقبت و پیروی مکن

رَبَّكَ يَبْسُطُ الرِّزْقَ لِمَنْ يَشَاءُ
پروردگار تو گشاده میکند روزی را برای آنکه میخواهد
وَيَقْدِرُ اِنَّهُ كَانَ بِعِبَادِهِ خَبِيرًا
و تنگ میکند بدرستیکه او باشد به بندگانش آگاه
بَصِيرًا وَلَا تَقْتُلُوا اَوْلَادَكُمْ
بینا و مکشید اولاد خود
خَشْيَةَ اِمْلَاقٍ نَحْنُ نَرْزُقُهُمْ
از بیم تنگ دستی ما روزی میدهیم ایشانرا
وَاِيَّاكُمْ اِنَّ قَتْلَهُمْ كَانَ خِطْاً
و شما را بدرستیکه کشتن ایشان باشد گناه
كَبِيرًا وَلَا تَقْرَبُوا الزِّنَى اِنَّهُ كَانَ
بزرگ و پیرامون مگردید زنا را بدرستیکه او هست
فَاحِشَةً وَسَاءَ سَبِيلًا وَلَا
کار زشت و بدست از جهة راه و
تَقْتُلُوا النَّفْسَ الَّتِي حَرَّمَ اللهُ اِلَّا
مکشید نفسی را که حرام کرده است خدا مگر

بالحق

مَدْحُورًا أَفَأَصْفَاكُمْ رَبُّكُم بِالْبَنِينَ

رانده شده آیا پس برگزید شما را پروردگار شما به پسران

وَاتَّخَذَ مِنَ الْمَلَائِكَةِ إِنَاثًا

و گرفت از ملائکه دختران

إِنَّكُمْ لَتَقُولُونَ قَوْلًا عَظِيمًا وَلَقَدْ

به درستیکه شما هر آینه میگویید گفتن بزرگ و تحقیق

صَرَّفْنَا فِي هَٰذَا الْقُرْآنِ لِيَذَّكَّرُوا

بیان کردیم مکرر در این قرآن تا پند گیرند

وَمَا يَزِيدُهُمْ إِلَّا نُفُورًا قُلْ

و نیفزاید ایشان را مگر نفرت بگو

لَوْ كَانَ مَعَهُ آلِهَةٌ كَمَا

اگر بود با او الهه همچنانکه

يَقُولُونَ إِذًا لَابْتَغَوْا إِلَىٰ

میگویند آنگاه هر آینه جستندی بسوی

ذِي الْعَرْشِ سَبِيلًا سُبْحَانَهُ

صاحب عرش راهی پاک است او

ما ليس لك به علم ان السمع والبصر

انچه نباشد مر تو را بدان علم بدرستیکه گوش و چشم و

والفؤاد كل اولئك كان عنه مسئولا

و دل همه ازینها باشد ازان پرسیده شوند

ولا تمش في الارض مرحا انك لن

و مرو در زمین نازنده بدرستیکه تو

تخرق الارض ولن تبلغ الجبال طولا

رخنه نتوانی کردن زمین و نرسی به کوهها از درازی

كل ذلك كان سيئه عند ربك

همه این باشد بد ایشان نزد پروردگار تو

مكروها ذلك مما اوحى اليك

ناخوش داشته این از آن چیزیست که وحی فرستاد بسوی تو

ربك من الحكمة ولا تجعل مع الله

پروردگار تو از حکمت و مگردان با خدا

الها اخر فتلقى في جهنم ملوما مدحورا

خدای دیگر پس انداخته شوی در دوزخ ملامت کرده رانده

وَجَعَلْنَا عَلَىٰ قُلُوبِهِمْ أَكِنَّةً أَن يَفْقَهُوهُ

وکردانیدیم بر دلهاشان پرده‌ها تا نفهمند قرآنرا

وَفِي آذَانِهِمْ وَقْرًا وَإِذَا ذَكَرْتَ رَبَّكَ

وکردانیدیم در گوشهاشان گرانی تا نشنوند و چون یاد کنی پروردگارت

فِي الْقُرْآنِ وَحْدَهُ وَلَّوْا عَلَىٰ أَدْبَارِهِمْ

در قرآن بیگانگی برگردند بر پشتهای خود

نُفُورًا نَّحْنُ أَعْلَمُ بِمَا يَسْتَمِعُونَ

گریزان ما داناتریم بآنچه گوش میدارند

بِهِ إِذْ يَسْتَمِعُونَ إِلَيْكَ وَإِذْ هُمْ

بآن هنگامی که گوش میدارند بسوی تو وهنگامی که ایشان

نَجْوَىٰ إِذْ يَقُولُ الظَّالِمُونَ إِن تَتَّبِعُونَ

راز گویانند باهم هنگامی که گویند ستمکاران پیروی میکنید

إِلَّا رَجُلًا مَّسْحُورًا انظُرْ كَيْفَ

مگر مرد جادو کرده شده را بنگر چگونه

ضَرَبُوا لَكَ الْأَمْثَالَ فَضَلُّوا فَلَا

زده اند برای تو مثلها پس گمراه شدند پس

وَتَعَالَى عَمَّا يَقُولُونَ عُلُوًّا كَبِيرًا

و برتر آمد از آنچه میگویند برتری عظیم

تُسَبِّحُ لَهُ السَّمٰوَاتُ السَّبْعُ

تسبیح دارد او را آسمانهای هفت گانه

وَالْأَرْضُ وَمَنْ فِيهِنَّ وَإِنْ

و زمین و آنکه در آنهاست و نیست

مِنْ شَيْءٍ إِلَّا يُسَبِّحُ بِحَمْدِهِ وَلٰكِنْ

هیچ چیز مگر آنکه تسبیح میکند بستایش او و لیکن

لَا تَفْقَهُونَ تَسْبِيحَهُمْ إِنَّهُ كَانَ

نمی فهمید تسبیح ایشان را بدرستیکه او هست

حَلِيمًا غَفُورًا وَإِذَا قَرَأْتَ الْقُرْآنَ جَعَلْنَا

صاحب حلم آمرزنده و چون بخوانی قرآن را میکنیم

بَيْنَكَ وَبَيْنَ الَّذِينَ لَا

میان تو و میان آنانکه

يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ حِجَابًا مَسْتُورًا

ایمان نمی آرند بآخرت پرده پوشیده

وجعلنا

فَتَسْتَجِيبُونَ بِحَمْدِهِ وَتَظُنُّونَ اِنْ

پس اجابت کنید دعوت او را در حالتی که مشغول سپاس او باشید

لَبِثْتُمْ اِلَّا قَلِيلًا ۝ وَقُلْ لِعِبَادِي

که درنگ نکرده‌اند مگر زمان کمی در قبرها در دنیا و بگو مر بندگان مرا

يَقُولُوا الَّتِي هِيَ اَحْسَنُ اِنَّ الشَّيْطَانَ يَنْزَغُ

که بگویند کلمه را که آن نیکوتر است بدرستی که شیطان تخم می‌اندازد

بَيْنَهُمْ اِنَّ الشَّيْطَانَ كَانَ لِلْاِنْسَانِ

میان آدمیان بدرستی که دیو رجیم هست مر آدمیان را

عَدُوًّا مُبِينًا ۝ رَبُّكُمْ اَعْلَمُ بِكُمْ اِنْ

دشمن آشکار پروردگار شما داناتر هست بحال شما

يَشَأْ يَرْحَمْكُمْ اَوْ اِنْ يَشَأْ يُعَذِّبْكُمْ وَمَا

اگر خواهد رحم کند شما را یا اگر خواهد عذاب کند شما را و

اَرْسَلْنَاكَ عَلَيْهِمْ وَكِيلًا ۝ وَرَبُّكَ

نفرستادیم ترا بر ایشان در حالتی که نگهبان کرده باشی آن را

اَعْلَمُ بِمَنْ فِي السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضِ

داناتر است بهر که در آسمانهاست و زمین است

يَسْتَطِيعُونَ سَبِيلًا وَقَالُوا أَئِذَا

نميتوانند شناخت راه حق را و گفتند آيا

كُنَّا عِظَامًا وَرُفَاتًا أَئِنَّا لَمَبْعُوثُونَ

هرگاه بعد باشيم استخوانها و ازهم پاشيده آيا ما البته باشيم

خَلْقًا جَدِيدًا قُلْ كُونُوا حِجَارَةً أَوْ حَدِيدًا

برانگيخته شدگان بآفرينش تازه بگو در جواب خواه باشيد سنگ يا آهن

أَوْ خَلْقًا مِمَّا يَكْبُرُ فِي صُدُورِكُمْ

يا آفريده از آنچه بزرگ مينمايد در سينهاى شما

فَسَيَقُولُونَ مَنْ يُعِيدُنَا قُلِ الَّذِي

پس زود باشد که بگويند که باز برانگيخته خواهند در روز

فَطَرَكُمْ أَوَّلَ مَرَّةٍ فَسَيُنْغِضُونَ

بديد آورد شما را نخستين بار پس زود باشد که حرکت دهند

إِلَيْكَ رُءُوسَهُمْ وَيَقُولُونَ مَتَى هُوَ

بسوى تو سرهاى خود را از روى تعجب و انکار و گويند که خواهد بود

قُلْ عَسَى أَنْ يَكُونَ قَرِيبًا يَوْمَ يَدْعُوكُمْ

اين بگو شايد که باشد نزديک روزى که بخواند شما را

إِلَّا نَحْنُ مُهْلِكُوهَا قَبْلَ يَوْمِ الْقِيٰمَةِ

مگر انکه ما هلاک کنندکان ساکنان آنهاییم پیش از روز قیامت

اَوْ مُعَذِّبُوهَا عَذَابًا شَدِيدًا كَانَ

یا عذاب کننده کان ایشانیم عذاب سختی هست

ذٰلِكَ فِي الْكِتٰبِ مَسْطُورًا

این در لوح محفوظ نوشته شده

وَمَا مَنَعَنَا اَنْ نُرْسِلَ بِالْاٰيٰتِ

و مانع نشده ما را ازاینکه بفرستیم معجزاتی که امت تو خواسته اند

إِلَّا اَنْ كَذَّبَ بِهَا الْاَوَّلُونَ وَ

مگر آنکه تکذیب کردند آن معجزات را پیشینیان

اٰتَيْنَا ثَمُودَ النَّاقَةَ مُبْصِرَةً فَظَلَمُوا

و دادیم ما قوم ثمود را ناقه حال انکه معجزه بود ظاهر پس ستم کردند

بِهَا وَمَا نُرْسِلُ بِالْاٰيٰتِ اِلَّا تَخْوِيفًا

بآن ناقه و نمی فرستیم معجزها را مگر جهت ترسانیدن از عذاب

وَاِذْ قُلْنَا لَكَ اِنَّ رَبَّكَ اَحَاطَ

و یاد کن چنین گفتیم ما تو را بدرستی که پروردگار تو فرا گرفته علم او بهمه آدمیان

وَلَقَدْ فَضَّلْنَا بَعْضَ النَّبِيِّينَ عَلَى
وبتحقیق که فزونی داده ایم بعضی را از پیمبران
بَعْضٍ وَآتَيْنَا دَاوُودَ زَبُورًا قُلِ
بر بعضی و بداد یم بداود زبور را بگو
ادْعُوا الَّذِينَ زَعَمْتُمْ مِنْ دُونِهِ فَلَا
بخوانید آنان را که گمان کردید بجز خدای
يَمْلِكُونَ كَشْفَ الضُّرِّ عَنْكُمْ وَلَا تَحْوِيلًا
ایشان را بعجز از پس قادر نیستند دفع کردن
أُولَئِكَ الَّذِينَ يَدْعُونَ يَبْتَغُونَ إِلَى
بلا از شما و گردانیدن شما را از حالی بحالی دیگر
رَبِّهِمُ الْوَسِيلَةَ أَيُّهُمْ أَقْرَبُ وَيَرْجُونَ
این گروه پیمبران که میخوانند از میان ...
رَحْمَتَهُ وَيَخَافُونَ عَذَابَهُ إِنَّ عَذَابَ
بدین حق میجویند بسوی پروردگار شان ...
رَبِّكَ كَانَ مَحْذُورًا وَإِنْ مِنْ قَرْيَةٍ
پروردگار تو هست حذر کرده شده از آن نیست هیچ دهی

الْقِيٰمَةِ لَأَحْتَنِكَنَّ ذُرِّيَّتَهُ إِلَّا

رستخیز هر آینه ریشه کن کنم البته از نژاده تو فرزندان او مگر

قَلِيلًا ۝ قَالَ اذْهَبْ فَمَنْ تَبِعَكَ

اندکی را کفت برو پس هر که پیروی کند ترا

مِنْهُمْ فَإِنَّ جَهَنَّمَ جَزَاؤُكُمْ جَزَاءً

از ایشان پس تحقیق دوزخ سزای شماست پاداشی

مَوْفُورًا ۝ وَاسْتَفْزِزْ مَنِ اسْتَطَعْتَ

تمام واز جا بجنبان هر که را توانی

مِنْهُمْ بِصَوْتِكَ وَأَجْلِبْ عَلَيْهِمْ

از ایشان باواز افسون خود وکرد آور بر ایشان

بِخَيْلِكَ وَرَجِلِكَ وَشَارِكْهُمْ

سواران خود را و پیادگان خود و شریک شو با ایشان

فِي الْأَمْوَالِ وَالْأَوْلَادِ وَعِدْهُمْ

در مالها و فرزندان ایشان و وعده ده ایشان را

وَمَا يَعِدُهُمُ الشَّيْطَانُ إِلَّا غُرُورًا

و وعده نمیدهد ایشانرا دیو رجیم مگر بفریب

بِالنَّاسِ وَمَا جَعَلْنَا الرُّؤْيَا الَّتِي
آدمیان را و نگردانیدیم ما آن خواب را
أَرَيْنَاكَ إِلَّا فِتْنَةً وَالشَّجَرَةَ
که نمودیم بتو مگر جهة آزمایش مردمان و نمودیم بتو درخت
الْمَلْعُونَةَ فِي الْقُرْآنِ وَنُخَوِّفُهُمْ فَمَا
که لعنت کرده شده در قرآن و بیم نماییم ایشان را پس
يَزِيدُهُمْ إِلَّا طُغْيَانًا كَبِيرًا وَإِذْ قُلْنَا
نیفزود ایشان را مگر گمراهی بزرگ و یاد کن چون گفتیم
لِلْمَلَائِكَةِ اسْجُدُوا لِآدَمَ فَسَجَدُوا
فرشتگان را که سجده کنید مر آدم را
إِلَّا إِبْلِيسَ قَالَ أَأَسْجُدُ لِمَنْ خَلَقْتَ
همه بجز شیطان گفت آیا سجده کنم مر کسی را که بیافریدی
طِينًا قَالَ أَرَأَيْتَكَ هَٰذَا الَّذِي
او را از گل گفت ابلیس خبر ده مرا از این آدم
كَرَّمْتَ عَلَيَّ لَئِنْ أَخَّرْتَنِ إِلَىٰ يَوْمِ
که گرامی داشتی او را بر من البته اگر باز پس داری مرا تا روز

عَلَيْكُمْ حَاصِبًا ثُمَّ لَا تَجِدُوا لَكُمْ

بر شما بارانی سنگ اندازی پس نیابید برای خود

وَكِيلًا ۝ أَمْ أَمِنْتُمْ أَنْ يُعِيدَكُمْ فِيهِ

نگهبانی بلکه آیا ایمن اید از اینکه باز گرداند شما را

در دریا

تَارَةً أُخْرَىٰ فَيُرْسِلَ عَلَيْكُمْ قَاصِفًا

بار دیگر پس فرستد بر شما شکننده کشتی

مِنَ الرِّيحِ فَيُغْرِقَكُمْ بِمَا كَفَرْتُمْ ثُمَّ لَا

از باد ها پس غرق کند شما را بسبب ناسپاسی شما پس

تَجِدُوا لَكُمْ عَلَيْنَا بِهِ تَبِيعًا ۝ وَلَقَدْ

نیابید برای خود بر ما بسبب آن باز خواهی و الله تحقیق

كَرَّمْنَا بَنِي آدَمَ وَحَمَلْنَاهُمْ فِي الْبَرِّ وَالْبَحْرِ

گرامی داشتیم ما فرزندان آدم را و سوار گردانیدیم ایشان را

در خشکی بر چهارپایان و در دریا بر کشتی

وَرَزَقْنَاهُمْ مِنَ الطَّيِّبَاتِ وَفَضَّلْنَاهُمْ

و روزی کردیم ایشان را از چیزهای پاکیزه و فزونی دادیم ایشان را

عَلَىٰ كَثِيرٍ مِمَّنْ خَلَقْنَا تَفْضِيلًا ۝ يَوْمَ

بر بسیاری از آنچه آفریده ایم فزونی دادنی روزی

إِنَّ عِبَادِي لَيْسَ لَكَ عَلَيْهِمْ سُلْطَانٌ

بدرستی که بندگان من نیست ترا بر ایشان هیچ سلطنت

وَكَفَىٰ بِرَبِّكَ وَكِيلًا ۝ رَبُّكُمُ الَّذِي

و بس است پروردگار تو نگهبان [illegible] پروردگار شما آن

يُزْجِي لَكُمُ الْفُلْكَ فِي الْبَحْرِ لِتَبْتَغُوا

خدایست که میراند برای شما کشتی را در دریا تا بجوئید

مِنْ فَضْلِهِ ۚ إِنَّهُ كَانَ بِكُمْ رَحِيمًا ۝ وَإِذَا

از فضل و کرم او بدرستی که او هست بشما مهربان و هرگاه

مَسَّكُمُ الضُّرُّ فِي الْبَحْرِ ضَلَّ مَنْ تَدْعُونَ

برسد شما را بلایه در دریا گم و محو شود از خاطر شما

إِلَّا إِيَّاهُ ۖ فَلَمَّا نَجَّاكُمْ إِلَى الْبَرِّ أَعْرَضْتُمْ

بجز او پس چون رهانید شما را و رسانید بخشکی روی گردان کردید

وَكَانَ الْإِنْسَانُ كَفُورًا ۝ أَفَأَمِنْتُمْ

و هست آدمی بسیار ناسپاس پس آیا ایمن

أَنْ يَخْسِفَ بِكُمْ جَانِبَ الْبَرِّ أَوْ يُرْسِلَ

از اینکه فرو برد شما را بکرانهٔ از خشکی یا بفرستد

تَرْكَنُ إِلَيْهِمْ شَيْـًٔا قَلِيلًا ۝ إِذًا لَّأَذَقْنَٰكَ

بسوى ايشان ميلى كم آنوقت برا بچشانيم ترا

ضِعْفَ ٱلْحَيَوٰةِ وَضِعْفَ ٱلْمَمَاتِ ثُمَّ لَا

دو چندان از عذاب مشركان در دنيا و دو چندان از

تَجِدُ لَكَ عَلَيْنَا نَصِيرًا ۝ وَإِن كَادُوا۟

نيابى براى خود بر دفع عذاب يارى و بتحقيق خواستند

لَيَسْتَفِزُّونَكَ مِنَ ٱلْأَرْضِ لِيُخْرِجُوكَ

مشركان كه حركت آورند ترا از زمين مكه تا بيرون كنند ترا

مِنْهَا وَإِذًا لَّا يَلْبَثُونَ خِلَٰفَكَ

از آن و آن هنگام درنگ نكنند پس از تو در آن سرزمين

إِلَّا قَلِيلًا ۝ سُنَّةَ مَن قَدْ أَرْسَلْنَا

مگر اندك زمانى وضع طريق كرديم براى تو مانند

قَبْلَكَ مِن رُّسُلِنَا وَلَا تَجِدُ لِسُنَّتِنَا

كه مقرر كرديم براى آنانكه فرستاديم پيش از تو از پيغمبران خود

تَحْوِيلًا ۝ أَقِمِ ٱلصَّلَوٰةَ لِدُلُوكِ ٱلشَّمْسِ

هيچ تغييرى ۝ بپا دار نماز را وقت زوال آفتاب

يَدْعُوا كُلَّ أُنَاسٍ بِإِمَامِهِمْ فَمَنْ أُوتِيَ
بخوانیم هر آدمی را بنام پیشوایان هر که داده شد
كِتَابَهُ بِيَمِينِهِ فَأُولَئِكَ يَقْرَءُونَ كِتَابَهُمْ
نامه اعمالش بدست راست او پس این گروه بخوانند نامه
وَلَا يُظْلَمُونَ فَتِيلًا وَمَنْ كَانَ فِي
وستم رسیده نباشند اندکی و کسیکه باشد در
هَذِهِ أَعْمَى فَهُوَ فِي الْآخِرَةِ أَعْمَى وَ
این سرا کور باطن پس او در قیامت کور و گمراه
أَضَلُّ سَبِيلًا وَإِنْ كَادُوا لَيَفْتِنُونَكَ
و گمراه تر است و بدرستی خواستند مشرکان
عَنِ الَّذِي أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ لِتَفْتَرِيَ
از آنچه وحی کرده ایم بسوی تو تا بر بافی
عَلَيْنَا غَيْرَهُ وَإِذًا لَاتَّخَذُوكَ خَلِيلًا
بر ما غیر آن را و آن هنگام هر آینه فرا گیرند ترا
وَلَوْلَا أَنْ ثَبَّتْنَاكَ لَقَدْ كِدْتَ
و اگر نه آن بود که ثابت قدم داشتیم ترا هر آینه

الْبَاطِلَ كَانَ زَهُوقًا ۝ وَنُنَزِّلُ مِنَ

کیش باطل هست نیست گردنده و فرو فرستیم از

الْقُرْآنِ مَا هُوَ شِفَاءٌ وَرَحْمَةٌ لِلْمُؤْمِنِينَ

قرآن آنچه آن هست شفا و رحمت است مر گروندگان

وَلَا يَزِيدُ الظَّالِمِينَ إِلَّا خَسَارًا ۝ وَ

و نمی فزاید ستمکاران را الا بجز زیان کاری و

إِذَا أَنْعَمْنَا عَلَى الْإِنْسَانِ أَعْرَضَ

هرگاه احسان کنیم ما بر آدمی رو بگرداند

وَنَأَىٰ بِجَانِبِهِ وَإِذَا مَسَّهُ الشَّرُّ

و مائل گردد از جانب خود را و چون رسد بلائی

كَانَ يَئُوسًا ۝ قُلْ كُلٌّ يَعْمَلُ عَلَىٰ شَاكِلَتِهِ

هست نومید از هر نعمتی بگو هر کسی کار کند بر وفق عادت خویش

فَرَبُّكُمْ أَعْلَمُ بِمَنْ هُوَ أَهْدَىٰ سَبِيلًا

پس پروردگار شما داناتر است بکسی که آن راه یافته تر است

وَيَسْأَلُونَكَ عَنِ الرُّوحِ قُلِ الرُّوحُ

و می پرسند ترا از حقیقت روح بگو روح میانده

إِلَىٰ غَسَقِ اللَّيْلِ وَقُرْآنَ الْفَجْرِ إِنَّ

تا هنگام تاریکی شب و نماز را صبح بدرستی که

قُرْآنَ الْفَجْرِ كَانَ مَشْهُودًا وَمِنَ

نماز صبح است شهد کرده بلان فرشتگان

اللَّيْلِ فَتَهَجَّدْ بِهِ نَافِلَةً لَكَ عَسَىٰ

شب و روز بعضی از شب بیدار باش برای قرآن

أَنْ يَبْعَثَكَ رَبُّكَ مَقَامًا مَحْمُودًا

که برساند ترا پروردگار تو بمرتبه ستوده

وَقُلْ رَبِّ أَدْخِلْنِي مُدْخَلَ صِدْقٍ

و بگو ای پروردگار من در آور مرا در هر کاری که در آوردن نیکو

وَأَخْرِجْنِي مُخْرَجَ صِدْقٍ وَاجْعَلْ لِي

و بیرون آور مرا از هر بدی بیرون آوردن راستی و گردان مرا

مِنْ لَدُنْكَ سُلْطَانًا نَصِيرًا وَقُلْ

برای من از نزد خود حجتی یاری دهنده و بگو

جَاءَ الْحَقُّ وَزَهَقَ الْبَاطِلُ إِنَّ

آمد دین درست و نیست گشت باطل بدرستی که

بَعْضُهُمْ لِبَعْضٍ ظَهِيرًا ۝ وَلَقَدْ صَرَّفْنَا

برخی از ایشان مر برخی را هم پشت ؛ و البته بتحقیق که مکرر

لِلنَّاسِ فِي هَٰذَا الْقُرْآنِ مِنْ كُلِّ مَثَلٍ

کردانیدیم برای مردمان درین قرآن از هر مثلی

فَأَبَىٰ أَكْثَرُ النَّاسِ إِلَّا كُفُورًا ۝ وَ

پس سر باز زدند بیشتر مردمان از هر چیزی مگر از انکار و سپاس

قَالُوا لَنْ نُؤْمِنَ لَكَ حَتَّىٰ تَفْجُرَ لَنَا

وگفتند نگرویم بتو تا آنکه روان کنی برای ما

مِنَ الْأَرْضِ يَنْبُوعًا ۝ أَوْ تَكُونَ لَكَ

از زمین چشمه یا باشد ترا

جَنَّةٌ مِنْ نَخِيلٍ وَعِنَبٍ فَتُفَجِّرَ الْأَنْهَارَ

بوستانی از خرما و انگور پس روان کنی جوها

خِلَالَهَا تَفْجِيرًا ۝ أَوْ تُسْقِطَ السَّمَاءَ

درمیان آن بوستان روان کردنی یا بیفکنی آسمان را

كَمَا زَعَمْتَ عَلَيْنَا كِسَفًا أَوْ تَأْتِيَ بِاللَّهِ

چنانچه دعوی کردی بر ما پاره پاره یا بیاوری خدا را

مِنْ أَمْرِ رَبِّي وَمَا أُوتِيتُم مِّنَ الْعِلْمِ

از محض فرمان پروردکارمن بی ماده وزاده نشده اید از دانش

إِلَّا قَلِيلًا ۝ وَلَئِن شِئْنَا لَنَذْهَبَنَّ

مکر اندکی والله اگر خواهیم هر اینه ببریم

بِالَّذِي أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ ثُمَّ لَا تَجِدُ

ومحو کنیم از سینها آنچه را که وحی کرده ایم بسوی تو پس نیابی

لَكَ بِهِ عَلَيْنَا وَكِيلًا ۝ إِلَّا رَحْمَةً

برای خود باز گردانیدن آن بر ما کارگذاری مگر بخشایش

مِّن رَّبِّكَ إِنَّ فَضْلَهُ كَانَ عَلَيْكَ

از نزد پروردکار تو بدرستی که فضل وکرم اوست بر تو

كَبِيرًا ۝ قُل لَّئِنِ اجْتَمَعَتِ الْإِنسُ

بزرگ بگو والله اگر گرد آیند آدمیان

وَالْجِنُّ عَلَىٰ أَن يَأْتُوا بِمِثْلِ هَٰذَا

وجنیان بر آنکه بیاورند مانند این

الْقُرْآنِ لَا يَأْتُونَ بِمِثْلِهِ وَلَوْ كَانَ

قرآن را نیاورند مانند آنرا واگرچه باشند

يَمْشُونَ مُطْمَئِنِّينَ لَنَزَّلْنَا عَلَيْهِم

که رفتند با آرام هرآینه فرستادیم بر ایشان

مِنَ السَّمَآءِ مَلَكًا رَسُولًا قُلْ كَفَىٰ

از آسمان فرشته را برسالت بگو بس است

بِاللَّهِ شَهِيدًا بَيْنِي وَبَيْنَكُمْ إِنَّهُ

خدا حجت گواهی میانه من و میانه شما بدرستی که او

كَانَ بِعِبَادِهِ خَبِيرًا بَصِيرًا وَمَن يَهْدِ

هست به بندگان خود آگاه بینا دیگر او را راه نماید

اللَّهُ فَهُوَ الْمُهْتَدِ وَمَن يُضْلِلْ فَلَن تَجِدَ

خدا پس او هست راه یافته دیگر و اگذارد او را برضلالت

لَهُمْ أَوْلِيَآءَ مِن دُونِهِ وَنَحْشُرُهُمْ يَوْمَ

برای ایشان کارگزاران که هدایت کننده ایشان را بغیر از خدا

الْقِيَامَةِ عَلَىٰ وُجُوهِهِمْ عُمْيًا وَبُكْمًا وَ

رستخیز در حالتی که کشیده شوند در زمین بر روهای ایشان کوران وگنگان

صُمًّا مَأْوَاهُمْ جَهَنَّمُ كُلَّمَا خَبَتْ زِدْنَاهُمْ

وکران آرامگاه ایشان دوزخ است هرگاه فرو میرد آتش

وَالْمَلَائِكَةِ قَبِيلًا أَوْ يَكُونَ لَكَ

وفرشتگانرا بگواهی رسالت خود یا باشد ترا

بَيْتٌ مِنْ زُخْرُفٍ أَوْ تَرْقَى فِي السَّمَاءِ

خانه از طلا یا بالا بروی باسمان

وَلَنْ نُؤْمِنَ لِرُقِيِّكَ حَتَّى تُنَزِّلَ عَلَيْنَا

وهرگز باور نداریم برشدن ترا باسمان تا آنگاه فرود آوری

كِتَابًا نَقْرَؤُهُ قُلْ سُبْحَانَ رَبِّي هَلْ

نامه مشتمل بر تصدیق تو که خوانیم ما آنرا بگو پاک پروردگار

كُنْتُ إِلَّا بَشَرًا رَسُولًا وَمَا مَنَعَ

آیا هستم مگر آدمی فرستاده شده برسالت و باز نداشت

النَّاسَ أَنْ يُؤْمِنُوا إِذْ جَاءَهُمُ الْهُدَى

مردمانرا از آنکه بگروند چون آمد ایشانرا دین راست

إِلَّا أَنْ قَالُوا أَبَعَثَ اللَّهُ بَشَرًا رَسُولًا

مگر آنکه گفتند آیا میفرستد خدا آدمی را برسالت

قُلْ لَوْ كَانَ فِي الْأَرْضِ مَلَائِكَةٌ

بگو اگر بودی در زمین فرشتگان

خَشْيَةَ الْإِنْفَاقِ وَكَانَ الْإِنْسَانُ

از ترس تمام شدن مال بسبب نفقه کردن و هست آدمی

قَتُورًا ۝ وَلَقَدْ آتَيْنَا مُوسَىٰ تِسْعَ

بغایت بخیل و البته تحقیق که دادیم موسی را نه

آيَاتٍ بَيِّنَاتٍ فَسْئَلْ بَنِي إِسْرَائِيلَ إِذْ

معجزه همه روشن پس بپرس از بنی اسرائیل چون

جَاءَهُمْ فَقَالَ لَهُ فِرْعَوْنُ إِنِّي لَأَظُنُّكَ

آمد بایشان پس گفت مر او را فرعون بدرستی که من هر آینه گمان میبرم

يَا مُوسَىٰ مَسْحُورًا ۝ قَالَ لَقَدْ عَلِمْتَ

ای موسی جادو کرده شده گفت موسی البته و تحقیق که دانسته

مَا أَنْزَلَ هٰؤُلَاءِ إِلَّا رَبُّ السَّمٰوَاتِ

نفرستاده آن معجزه ها را مگر پروردگار آسمانها

وَالْأَرْضِ بَصَائِرَ وَإِنِّي لَأَظُنُّكَ

و زمین در حالتی در سبب شناسایی است و بدرستی که من هر آینه گمان میبرم ترا

يَا فِرْعَوْنُ مَثْبُورًا ۝ فَأَرَادَ أَنْ

ای فرعون هلاک شده پس خواست فرعون که

سَعِيرًا ذٰلِكَ جَزَآؤُهُم بِأَنَّهُمْ كَفَرُوا

آتش افروخته این سزای ایشانست بسبب آنکه نگرویدند

بِآيَاتِنَا وَقَالُوا أَئِذَا كُنَّا عِظَامًا

بآیتهای ما و گفتند آیا چون باشیم ما استخوانها

وَرُفَاتًا أَئِنَّا لَمَبْعُوثُونَ خَلْقًا جَدِيدًا

وعضوهای ازهم پاشیده آیا ما البته برانگیخته شویم آفرینش تازه

أَوَلَمْ يَرَوْا أَنَّ اللَّهَ الَّذِي خَلَقَ السَّمٰوٰتِ

وآیا ندانستند که خدایی که پدید آورد آسمانها

وَالْأَرْضَ قَادِرٌ عَلَىٰ أَن يَخْلُقَ مِثْلَهُمْ

وزمین را تواناست برآنکه بیافریند مانند ایشان

وَجَعَلَ لَهُمْ أَجَلًا لَّا رَيْبَ فِيهِ فَأَبَى

ومقرر کرد برای اعاده ایشان وقتی که نیست هیچ شکی در آن پس ابا کردند

الظَّالِمُونَ إِلَّا كُفُورًا قُل لَّوْ أَنتُمْ

ستمکاران و نپسندیدند مگر انکار را بگو اگر شما

تَمْلِكُونَ خَزَائِنَ رَحْمَةِ رَبِّي إِذًا لَّأَمْسَكْتُمْ

مالک شوید خزانهای بخشش پروردگار مرا اینگاه هرآینه بخیلی ورزید

آمِنُوا بِهِ أَوْ لَا تُؤْمِنُوا إِنَّ الَّذِينَ

خواه ایمان بیاورید بآن یا ایمان نیارید نفع و ضرر بقرآن نیست

أُوتُوا الْعِلْمَ مِنْ قَبْلِهِ إِذَا يُتْلَى عَلَيْهِمْ

داده شده اند دانش را پیش از قرآن هرگاه خوانده شود بر ایشان

يَخِرُّونَ لِلْأَذْقَانِ سُجَّدًا وَيَقُولُونَ

بروافتند بر زنخها سجده کنان و گویند

سُبْحَانَ رَبِّنَا إِنْ كَانَ وَعْدُ رَبِّنَا

پاک پروردگار ما بدرستی که هست وعدهٔ پروردگار ما

لَمَفْعُولًا وَيَخِرُّونَ لِلْأَذْقَانِ يَبْكُونَ

هر آینه کرده شده و بروافتند بر زنخها بگریند

وَيَزِيدُهُمْ خُشُوعًا قُلِ ادْعُوا اللَّهَ

و بیفزاید ایشان را فروتنی بگو بخوانید خدا را بنام الله

أَوِ ادْعُوا الرَّحْمَنَ أَيًّا مَا تَدْعُوا فَلَهُ

یا بخوانید او را بنام رحمن بهر کدام نام خوانید او را پس مر اوراست

الْأَسْمَاءُ الْحُسْنَى وَلَا تَجْهَرْ بِصَلَاتِكَ

نامهای نیکو و بلند مکن قرائت نماز خود

يستفزهم من الارض فاغرقناه

بدور اندازد موسى و مؤمنان را از زمين مصر پس غرق كرديم فرعون

ومن معه جميعا وقلنا من بعده

و كسى را كه با او بودند همه و گفتيم بعد از غرق فرعون

لبنى اسرائيل اسكنوا الارض فاذا جاء

مر بنى اسرائيل را كه جاى گيريد در زمين پس چون بيايد

وعد الاخرة جئنا بكم لفيفا

وعده سراى آخرت بياوريم شما و ايشان را همه درهم آميخته

وبالحق انزلناه وبالحق نزل وما

و براستى فرو فرستاديم قرآن را و براستى فرود آمد قرآن و

ارسلناك الا مبشرا ونذيرا و

نفرستاديم ترا مگر مژده دهنده و بيم نماينده و

قرانا فرقناه لتقراه على الناس

قرآن را بيان كرديم فرستاديم آنرا تا بخوانى آنرا بر مردمان

على مكث ونزلناه تنزيلا قل

با تأنى و بتدريج فرو فرستاديم فرو فرستادنى بگو

بَأْسًا شَدِيدًا مِنْ لَدُنْهُ وَيُبَشِّرَ الْمُؤْمِنِينَ

تا بیم نماید از عذاب سختی از نزد خود و مژده دهد گروندگانرا

الَّذِينَ يَعْمَلُونَ الصَّالِحَاتِ أَنَّ لَهُمْ أَجْرًا

که کنند کارهای شایسته آنکه مر ایشانراست مزد

حَسَنًا مَاكِثِينَ فِيهِ أَبَدًا وَيُنْذِرَ

نیکو درحالتی که مقیم باشند دران همیشه و بیم کند

الَّذِينَ قَالُوا اتَّخَذَ اللَّهُ وَلَدًا مَا لَهُمْ

آنانرا که گفتند فرا گرفت خدا فرزندی نیست مر ایشانرا

بِهِ مِنْ عِلْمٍ وَلَا لِآبَائِهِمْ كَبُرَتْ كَلِمَةً

بآن گفتار هیچ دانشی و نه پدران ایشانرا بزرگ

تَخْرُجُ مِنْ أَفْوَاهِهِمْ إِنْ يَقُولُونَ إِلَّا

که بیرون می آید از دهانهای ایشان نمیگویند مگر

كَذِبًا فَلَعَلَّكَ بَاخِعٌ نَفْسَكَ عَلَىٰ

دروغی پس گویا تو هلاک کننده نفس خودی بر

آثَارِهِمْ إِنْ لَمْ يُؤْمِنُوا بِهَٰذَا الْحَدِيثِ

کردار ایشان اگر نگرویدند بدین قرآن بجهت

وَلَا تُخَافِتْ بِهَا وَابْتَغِ بَيْنَ ذَٰلِكَ

و بسیار آهسته مکن قراءت نماز خود را و بجوی میان این و آن

سَبِيلًا ‎ وَقُلِ الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي لَمْ يَتَّخِذْ

راهی و بگو سپاس مر خدا وندیرا که فرا نگرفت

وَلَدًا وَلَمْ يَكُنْ لَهُ شَرِيكٌ فِي الْمُلْكِ

فرزندی و نبوده او را هیچ شریکی در پادشاهی

وَلَمْ يَكُنْ لَهُ وَلِيٌّ مِنَ الذُّلِّ وَكَبِّرْهُ

و نبوده او را هیچ یاوری از مذلت و بزرگ

تَكْبِيرًا

بزرگ کردنی عظیم

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ

بنام خدای بخشاینده مهربان

الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي أَنْزَلَ عَلَىٰ عَبْدِهِ الْكِتَابَ

ستایش مر خدایرا ست که فرو فرستاده بر بنده خود قرآن را

وَلَمْ يَجْعَلْ لَهُ عِوَجًا ۜ قَيِّمًا لِيُنْذِرَ

و نگردانید برای او هیچ کجی گردانید راست تا بترساند

فِي الْكَهْفِ سِنِينَ عَدَدًا ۝ ثُمَّ

در غار که سنوند سالهای شمرده پس

بَعَثْنَاهُمْ لِنَعْلَمَ أَيُّ الْحِزْبَيْنِ أَحْصَى لِمَا

برانگیختیم ایشان را تا بدانیم که کدام یک از آن دو گروه در شمرده

لَبِثُوا أَمَدًا ۝ نَحْنُ نَقُصُّ عَلَيْكَ نَبَأَهُمْ

مدت درنگ ایشان را در غار ما حکایت کنیم و بخوانیم بر تو خبر ایشان

بِالْحَقِّ إِنَّهُمْ فِتْيَةٌ آمَنُوا بِرَبِّهِمْ وَ

براستی که ایشان جوانانی بودند که گرویدند به پروردگار خود و

زِدْنَاهُمْ هُدًى ۝ وَرَبَطْنَا عَلَى قُلُوبِهِمْ

فزون کردانیدیم ایشان را راه راست در دین و قوی دل گردانیدیم ایشان را

إِذْ قَامُوا فَقَالُوا رَبُّنَا رَبُّ السَّمَاوَاتِ

آن هنگام که برخاستند پس گفتند پروردگار ما پروردگار آسمانها

وَالْأَرْضِ لَنْ نَدْعُوَ مِنْ دُونِهِ إِلَهًا لَقَدْ

و زمین است هرگز نخوانیم بجز او خدا را بحقیقت

قُلْنَا إِذًا شَطَطًا ۝ هَؤُلَاءِ قَوْمُنَا

گفته باشیم آن وقت گفتاری در گذشته از حد اینها که گروه ما اند

أَسَفًا إِنَّا جَعَلْنَا مَا عَلَى الْأَرْضِ زِينَةً
غایت حزن بدرستی که ما گردانیدیم آنچه بر روی زمین است زینتی
لَهَا لِنَبْلُوَهُمْ أَيُّهُمْ أَحْسَنُ عَمَلًا وَإِنَّا
برای زمین تا بیازماییم ایشانرا که کدام یک از ایشان نیکوکارترند
لَجَاعِلُونَ مَا عَلَيْهَا صَعِيدًا جُرُزًا
هر آینه گردانندهایم آنچه بر روی زمین است خاکی ساده بیگیاه
أَمْ حَسِبْتَ أَنَّ أَصْحَابَ الْكَهْفِ وَ
آیا پنداشتی که یاران کهف و
الرَّقِيمِ كَانُوا مِنْ آيَاتِنَا عَجَبًا إِذْ أَوَى
رقیم بودند از نشانهای قدرت ما شگفت چون
الْفِتْيَةُ إِلَى الْكَهْفِ فَقَالُوا رَبَّنَا
پناه جستند آن جوانان بغار پس گفتند ای پروردگار ما
آتِنَا مِنْ لَدُنْكَ رَحْمَةً وَهَيِّئْ لَنَا مِنْ
بده ما را از نزد خود بخشایشی و ساز ده برای ما از
أَمْرِنَا رَشَدًا فَضَرَبْنَا عَلَى آذَانِهِمْ
کار ما راه راستی پس نهادیم بر گوشهای ایشان پرده

ذَاتَ الشِّمَالِ وَهُمْ فِي فَجْوَةٍ مِنْهُ

در جهت دست چپ غار و ایشان در جای وسیع اند — ز غار

ذَٰلِكَ مِنْ آيَاتِ اللَّهِ مَنْ يَهْدِ اللَّهُ

این از نشانهای قدرت خداست کسی را که راه نماید او را خدا

فَهُوَ الْمُهْتَدِ وَمَنْ يُضْلِلْ فَلَنْ تَجِدَ لَهُ

پس او راه یافته و کسیکه در ضلالت کذارد او را خدا پس نیابی

وَلِيًّا مُرْشِدًا وَتَحْسَبُهُمْ أَيْقَاظًا

هیچ کارگزاری راه رساننده و می پنداری ایشانرا بیداران

وَهُمْ رُقُودٌ وَنُقَلِّبُهُمْ ذَاتَ الْيَمِينِ

و ایشان خفتگان اند و میگردانیم ایشانرا به پهلوی راست

وَذَاتَ الشِّمَالِ وَكَلْبُهُمْ بَاسِطٌ ذِرَاعَيْهِ

و به پهلوی چپ و سگ ایشان گسترانیده دو دست خود

بِالْوَصِيدِ لَوِ اطَّلَعْتَ عَلَيْهِمْ

پیش آستانه در غار اگر دیده ور شوی بر ایشان

لَوَلَّيْتَ مِنْهُمْ فِرَارًا وَلَمُلِئْتَ مِنْهُمْ

هر اینه روگردان شوی از ایشان بجهة گریز و هر اینه پر کرده شوی از ایشان — رعب

اتَّخَذُوا مِنْ دُونِهِ آلِهَةً لَوْلَا يَأْتُونَ

فرا گرفته اند بجز از خدا این چرا نه یاورند

عَلَيْهِمْ بِسُلْطَانٍ بَيِّنٍ فَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنِ

برایشان حجتی روشن پس کیست ستمکارتر از آنکه

افْتَرَى عَلَى اللَّهِ كَذِبًا وَإِذِ اعْتَزَلْتُمُوهُمْ

بربافته بر خدا دروغ و گفتند بیکدیگر چون کناره گرفتید ازیشان

وَمَا يَعْبُدُونَ إِلَّا اللَّهَ فَأْوُوا إِلَى

و از آنچه می پرستند بجز خدا پس پناه برید

الْكَهْفِ يَنْشُرْ لَكُمْ رَبُّكُمْ مِنْ رَحْمَتِهِ

بغار تا پراکنده کند برای شما از رحمت خویش

وَيُهَيِّئْ لَكُمْ مِنْ أَمْرِكُمْ مِرْفَقًا وَتَرَى

و بسازد برای شما از کار دین و دنیای شما آنچه بان آسانی کار شما

الشَّمْسَ إِذَا طَلَعَتْ تَزَاوَرُ عَنْ كَهْفِهِمْ

آفتاب را چون برآید میل کند از غار ایشان

ذَاتَ الْيَمِينِ وَإِذَا غَرَبَتْ تَقْرِضُهُمْ

بجانب دست راست غار و چون فرو رود قطع کند ایشان را

يرجموكم او يعيدوكم في ملتهم

سنگسار کنند شما را یا برگردانند شما را بکیش خود

ولن تفلحوا اذا ابدا ۝ وكذلك

و هرگز رستگار نشوید آن هنگام هیچ وقت و همچنین

اعثرنا عليهم ليعلموا ان وعد الله

مطلع گردانیدیم شهریان را بر ایشان تا بدانند شهریان که وعدهٔ خدا بحشر

حق وان الساعة لا ريب فيها اذ

راست است و آنکه روز قیامت است نیست هیچ شکی در او وقتی که

يتنازعون بينهم امرهم فقالوا

منازعه میکردند مردم در میان خود در کار اصحاب کهف

ابنوا عليهم بنيانا ۝ ربهم اعلم

بر نهید بر ایشان بنائی پروردگار ایشان داناتر است

بهم قال الذين غلبوا على امرهم

بحال ایشان گفتند آنانکه غالب شدند بر کار ایشان

لنتخذن عليهم مسجدا سيقولون

هر آینه فرا گیریم بر ایشان مسجدی زود باشد که گویند

رُعْبًا وَكَذٰلِكَ بَعَثْنَاهُمْ لِيَتَسَاءَلُوا

از ترس و همچنین برانگیختیم از خواب ایشانرا تا بپرسند

بَيْنَهُمْ قَالَ قَائِلٌ مِنْهُمْ كَمْ لَبِثْتُمْ

در میانه خود گفت گوینده از ایشان چند مدت درنگ کرده اید در غار

قَالُوا لَبِثْنَا يَوْمًا أَوْ بَعْضَ يَوْمٍ

گفتند درنگ کرده ایم یکروز یا پاره از روز

قَالُوا رَبُّكُمْ أَعْلَمُ بِمَا لَبِثْتُمْ فَابْعَثُوا

گفتند پروردگار شما داناترست بمدتیکه درنگ کرده اید

أَحَدَكُمْ بِوَرِقِكُمْ هٰذِهِ إِلَى الْمَدِينَةِ

پس بفرستید یکی از خود را با یم و درم خود اینها

فَلْيَنْظُرْ أَيُّهَا أَزْكَىٰ طَعَامًا فَلْيَأْتِكُمْ

پس بنگرد که کدام یک از اهل شهر پاکیزه ترست طعامش پس بیارد

بِرِزْقٍ مِنْهُ وَلْيَتَلَطَّفْ وَلَا يُشْعِرَنَّ

خوردنی از ان طعام باید که تلطف و حیله در اخفای حال کند

بِكُمْ أَحَدًا ۝ إِنَّهُمْ إِنْ يَظْهَرُوا عَلَيْكُمْ

بحال شما هیچ کس را بدرستی اهل شهر اگر ظفر یابند بر شما

يَشَاءَ اللهُ وَاذْكُرْ رَبَّكَ إِذَا نَسِيتَ

گوئی اگر خواهد خدا و یاد کن مشیت پروردگار خود را هر گاه وقتی که فراموش کنی

وَقُلْ عَسَى أَنْ يَهْدِيَنِ رَبِّي لِأَقْرَبَ مِنْ

و بگوئی شاید که راه نماید مرا پروردگار من براهی نزدیکتر از

هٰذَا رَشَدًا وَلَبِثُوا فِي كَهْفِهِمْ

این خبر اصحاب کهف رشد و دلالت و درنگ نمودند ایشان غار در مغاره خود

ثَلٰثَمِائَةٍ سِنِينَ وَازْدَادُوا تِسْعًا

سیصد سال و بالیده شدند بر سیصد و نه سال دیگر

قُلِ اللهُ أَعْلَمُ بِمَا لَبِثُوا لَهُ غَيْبُ السَّمٰوٰتِ

بگو خدا داناتر است بمدت آنچه درنگ کردید خاص اوست

وَالْأَرْضِ أَبْصِرْ بِهِ وَأَسْمِعْ مَا لَهُمْ مِنْ

و زمین چه بینا است خدا و چه شنوا نیست مر اهل سموات و ارضین

دُونِهِ مِنْ وَلِيٍّ وَلَا يُشْرِكُ فِي حُكْمِهِ

بجز او هیچ یاری و شریک نگرداند در فرمان خود

أَحَدًا وَاتْلُ مَا أُوحِيَ إِلَيْكَ مِنْ

هیچکس را و بخوان آنچه وحی کرده شده بسوی تو از

ثَلٰثَةٌ رَّابِعُهُمْ كَلْبُهُمْ وَيَقُولُونَ
بعضی از اہل کتاب یاران غار سہ کس اند چہارم ایشان
خَمْسَةٌ سَادِسُهُمْ كَلْبُهُمْ رَجْمًا
پنج تن بودند ششم ایشان سگ ایشان میگفتند
بِالْغَيْبِ وَيَقُولُونَ سَبْعَةٌ وَ
گفتن بغیب و تخمین و بعضی گویند هفت تن بودند
ثَامِنُهُمْ كَلْبُهُمْ قُلْ رَّبِّيٓ أَعْلَمُ بِعِدَّتِهِمْ
و هشتم ایشان سگ ایشان بگو ای محمد پروردگار من دانا
مَا يَعْلَمُهُمْ إِلَّا قَلِيلٌ فَلَا تُمَارِ فِيهِمْ
نداند عدد ایشان را مگر جمعی کم پس جدل مکن با یہود در کار
إِلَّا مِرَآءً ظَاهِرًا وَلَا تَسْتَفْتِ فِيهِم
مگر جدالی ظاهری و فتوی مجو در باب یاران غار
مِّنْهُمْ أَحَدًا وَلَا تَقُولَنَّ لِشَا۟ىْءٍ
از یہود یکی را و مگو البتہ ہر چیز را
إِنِّي فَاعِلٌ ذٰلِكَ غَدًا إِلَّآ أَن
من کنندہ ام آن را فردا مگر آنکہ

فَلْيُؤْمِن وَمَن شَاءَ فَلْيَكْفُرْ إِنَّا
بس بگرود هر که خواهد بس بگرود بدرستی که ما
أَعْتَدْنَا لِلظَّالِمِينَ نَارًا أَحَاطَ
آماده کرده ایم برای ستمکاران آتشی را فرا گرفته
بِهِمْ سُرَادِقُهَا وَإِن يَسْتَغِيثُوا يُغَاثُوا
ایشان را سراپرده آن آتش و اگر فریاد خواهند کرد
بِمَاءٍ كَالْمُهْلِ يَشْوِي الْوُجُوهَ بِئْسَ
بآبی مانند مس گداخته بریان کند روها را بد
الشَّرَابُ وَسَاءَتْ مُرْتَفَقًا إِنَّ
آشامیدنیست آن آب و بد تکیه گاهیست آتش بدرستی که
الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ إِنَّا
آنانکه گرویدند و کردند کارهای شایسته بدرستیکه
لَا نُضِيعُ أَجْرَ مَنْ أَحْسَنَ عَمَلًا أُولَٰئِكَ
ما ضایع نگردانیم مزد کسی را که نیکو کند کار خود را ایشان
لَهُمْ جَنَّاتُ عَدْنٍ تَجْرِي مِن تَحْتِهِمُ
آماده است برای ایشان بهشتهای اقامت میرود از زیر

كِتَابِ رَبِّكَ لَا مُبَدِّلَ لِكَلِمَاتِهِ وَلَنْ

قرآن پروردگار خود نیست هیچ تغییر دهنده مر حکمهای او را

تَجِدَ مِنْ دُونِهِ مُلْتَحَدًا وَاصْبِرْ نَفْسَكَ

و هرگز نیابی بغیر او پناهی و شکیبا گردان نفس خود را

مَعَ الَّذِينَ يَدْعُونَ رَبَّهُمْ بِالْغَدٰوةِ

با مصاحبت آنانکه میخوانند پروردگار خود را بامداد

وَالْعَشِيِّ يُرِيدُونَ وَجْهَهُ وَلَا تَعْدُ

و شبانگاه میخواهند خوشنودی ذات ورا و باز مدار

عَيْنَاكَ عَنْهُمْ تُرِيدُ زِينَةَ الْحَيٰوةِ

چشم تو از ایشان حال آنکه خواهی آرایش زندگی

الدُّنْيَا وَلَا تُطِعْ مَنْ أَغْفَلْنَا قَلْبَهُ

دنیا را و فرمان مبر آن را که بیخبر کرده ایم دل او را

عَنْ ذِكْرِنَا وَاتَّبَعَ هَوَاهُ وَكَانَ أَمْرُهُ

از یاد خود و پیروی کرده خواهش نفس خود را و هست کار او

فُرُطًا وَقُلِ الْحَقُّ مِنْ رَبِّكُمْ فَمَنْ شَاءَ

درگذشته از حد صواب و بگو باز ایستاد از پروردگار شما

آتَتْ أُكُلَهَا وَلَمْ تَظْلِمْ مِنْهُ شَيْئًا

بر آورد [illegible] و کم نکرد از میوه خود هیچ چیز

وَفَجَّرْنَا خِلَالَهُمَا نَهَرًا ۝ وَكَانَ لَهُ ثَمَرٌ

و میان آنج بوستان جوید و بود مر او را مال بسیار

فَقَالَ لِصَاحِبِهِ وَهُوَ يُحَاوِرُهُ أَنَا

پس گفت مر یار خود را و حال آنکه این صاحب سخن می گفت

أَكْثَرُ مِنْكَ مَالًا وَأَعَزُّ نَفَرًا

بیشترم از تو از جهت مال و غالبترم و حشم

وَدَخَلَ جَنَّتَهُ وَهُوَ ظَالِمٌ لِنَفْسِهِ

و در آمد بوستان خود را و حال آنکه ستمکار بود مر نفس خود را

قَالَ مَا أَظُنُّ أَنْ تَبِيدَ هَٰذِهِ أَبَدًا

گفت گمان ندارم که ویران شود این بوستان هرگز

وَمَا أَظُنُّ السَّاعَةَ قَائِمَةً وَلَئِنْ رُدِدْتُ

و گمان ندارم روز قیامت را برخیزد و اگر باز گردانند

إِلَىٰ رَبِّي لَأَجِدَنَّ خَيْرًا مِنْهَا مُنْقَلَبًا

بسوی پروردگار خود هر آینه بیابم بهتر از این بوستان جای بازگشتن

الْاَنْهٰارُ يُحَلَّوْنَ فِيهٰا مِنْ اَسٰاوِرَ مِنْ
جوها زيور كنند دران بهشتها از دستورنجنها از
ذَهَبٍ وَيَلْبَسُونَ ثِيٰاباً خُضْراً مِنْ
طلا و بپوشند جامهاى سبز از
سُنْدُسٍ وَاِسْتَبْرَقٍ مُتَّكِئِينَ فِيهٰا
ديباى تنك و ديباى سطبر در حالتى تكيه كنندگان
دران بهشتها
عَلَى الْاَرٰائِكِ نِعْمَ الثَّوٰابُ وَحَسُنَتْ
بر تختهاى نيكو پاداشت است اين پاداش
مُرْتَفَقاً وَاضْرِبْ لَهُمْ مَثَلاً رَجُلَيْنِ
آن تكيهگاه وبزن براى ايشان مثلى دو مرد را
جَعَلْنٰا لِاَحَدِهِمٰا جَنَّتَيْنِ مِنْ اَعْنٰابٍ
كه پديد آورديم مر يكى را از ايشان دو بوستان از تاكها
وَحَفَفْنٰاهُمٰا بِنَخْلٍ وَجَعَلْنٰا
و در آورديم گرد آن دو بوستان خرمابنان و پديد كرديم
بَيْنَهُمٰا زَرْعاً كِلْتَا الْجَنَّتَيْنِ
ميان آن دو بوستان كشت هر دو از آن دو بوستان

عَلَيْهَا حُسْبَانًا مِنَ السَّمَاءِ فَتُصْبِحَ
بوستان تو تیرهای شهاب از آسمان که بسوزاند
صَعِيدًا زَلَقًا أَوْ يُصْبِحَ مَاؤُهَا
بوستان تا این بگردد زمین ساده یا بگردد آب بوستان
غَوْرًا فَلَنْ تَسْتَطِيعَ لَهُ طَلَبًا وَ
بزمین فرو شده پس هرگز نتوانی آن آب جستن و
أُحِيطَ بِثَمَرِهِ فَأَصْبَحَ يُقَلِّبُ كَفَّيْهِ
ناچیز کرده شد بارهای او پس بگردد که بگرداند دو کف خود را
عَلَىٰ مَا أَنْفَقَ فِيهَا وَهِيَ خَاوِيَةٌ عَلَىٰ
بر آنچه صرف کرده دران بوستان و آن بوستان افتاده بر
عُرُوشِهَا وَيَقُولُ يَا لَيْتَنِي لَمْ أُشْرِكْ
چوب بستهای تاک آن و گوید ای کاش من شریک نمیدانستم
بِرَبِّي أَحَدًا وَلَمْ تَكُنْ لَهُ فِئَةٌ يَنْصُرُونَهُ
بپروردگار خود کسی را و نباشد او را گروهی یاری دهند
مِنْ دُونِ اللَّهِ وَمَا كَانَ مُنْتَصِرًا
بغیر از خدا و نباشد مدد یافته

قَالَ لَهُ صَاحِبُهُ وَهُوَ يُحَاوِرُهُ أَكَفَرْتَ

گفت مراورا یار خود مؤمن او و حال آنکه او جواب میگفت او را آیا کافر شدی

بِالَّذِي خَلَقَكَ مِنْ تُرَابٍ ثُمَّ مِنْ نُطْفَةٍ

بآنکه بدید آورده ترا از تراب پس از قطرهٔ منی

ثُمَّ سَوَّاكَ رَجُلًا لَكِنَّا هُوَ اللَّهُ رَبِّي

پس تمام اندام گردانید ترا مردی لیکن من میدانم که خدا پروردگار منست

وَلَا أُشْرِكُ بِرَبِّي أَحَدًا وَلَوْلَا إِذْ

و شریک نمیگردانم بپروردگار خود هیچکس را و چرا چون

دَخَلْتَ جَنَّتَكَ قُلْتَ مَا شَاءَ اللَّهُ

درآمدی بوستان خود را نگفتی آنچه خواهد خدا

لَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ إِنْ تَرَنِ أَنَا أَقَلَّ

نیست توانائی مگر بعنایت خدا اگر می بینی مرا کمتر

مِنْكَ مَالًا وَوَلَدًا فَعَسَى رَبِّي

از خود بمال و فرزند پس گاه باشد که پروردگار من

أَنْ يُؤْتِيَنِ خَيْرًا مِنْ جَنَّتِكَ وَيُرْسِلَ

بدهد مرا بهتر از بوستان تو و بفرستد

وَخَيْرٌ أَمَلًا ۝ وَيَوْمَ نُسَيِّرُ الْجِبَالَ

وبهتر ند باميد داران ويادكن روزيراكه روان كنيم كوهها را

وَتَرَى الْأَرْضَ بَارِزَةً وَحَشَرْنَاهُمْ فَلَمْ

وبه بيني زمين را ظاهر ومكشوف وحشر كنيم همه خلايق را پس

نُغَادِرْ مِنْهُمْ أَحَدًا ۝ وَعُرِضُوا عَلَى

وانگذاريم از ايشان يكي را وعرض كرده شوند بر

رَبِّكَ صَفًّا لَقَدْ جِئْتُمُونَا كَمَا

پروردگار تو صف زدگان گفته شود بايشان بحقيقت آمديد بما چنانچه

خَلَقْنَاكُمْ أَوَّلَ مَرَّةٍ بَلْ زَعَمْتُمْ أَلَّنْ

آفريديم شما را نخستين بار بلكه گمان كرديد كه هرگز

نَجْعَلَ لَكُمْ مَوْعِدًا ۝ وَوُضِعَ الْكِتَابُ

نه پديد آريم براي شما وعده گاه يعني قيامت ونهاده شد نامه

فَتَرَى الْمُجْرِمِينَ مُشْفِقِينَ مِمَّا فِيهِ

پس به بيني گناه كاران را ترسندگان از آنچه در آن نامه است

وَيَقُولُونَ يَا وَيْلَتَنَا مَالِ هَٰذَا

وگويند اي واي ما چيست مر اين

هُنَالِكَ الْوَلَايَةُ لِلّٰهِ الْحَقِّ هُوَ خَيْرٌ

درین حال یاوری خاص خدایست که سزاوار حقیقت است بهتر

ثَوَابًا وَخَيْرٌ عُقْبًا وَاضْرِبْ لَهُمْ مَثَلَ

بثواب دادن بهتر است بر انجام نیک و زن حرب آنها

الْحَيٰوةِ الدُّنْيَا كَمَاءٍ اَنْزَلْنَاهُ مِنَ السَّمَاءِ

زندگانی این جهان را بآب که فرو فرستیم آنرا از آسمان

فَاخْتَلَطَ بِهٖ نَبَاتُ الْاَرْضِ فَاَصْبَحَ هَشِيمًا

پس آمیخته شد بآن روییدنیها زمین پس گردید گیاه خشک

تَذْرُوهُ الرِّيَاحُ وَكَانَ اللّٰهُ عَلٰى كُلِّ

که پراکنده گرداند آنرا بادها و هست خدا بر هر

شَيْءٍ مُقْتَدِرًا اَلْمَالُ وَالْبَنُونَ

چیزی بغایت توانا مال و فرزندان

زِينَةُ الْحَيٰوةِ الدُّنْيَا وَالْبَاقِيَاتُ

آرایش زندگانی دنیا اند و کردها که ثواب آن باینده

الصَّالِحَاتُ خَيْرٌ عِنْدَ رَبِّكَ ثَوَابًا

و شایسته اند بهتر است نزد پروردگار تو بپاداش

وَٱلْأَرْضِ وَلَا خَلْقَ أَنفُسِهِمْ وَمَا

و زمین و نه بر آفریدن نفسهای ایشان و نیستم

كُنتُ مُتَّخِذَ ٱلْمُضِلِّينَ عَضُدًا ۝ وَ

من فرا گیرنده گمراهان را یار و یاوری و یاد کن

يَوْمَ يَقُولُ نَادُوا۟ شُرَكَآءِىَ ٱلَّذِينَ

روز یرا که گوید خدا با مشرکان آواز دهید شریکان مرا

زَعَمْتُمْ فَدَعَوْهُمْ فَلَمْ يَسْتَجِيبُوا۟ لَهُمْ

که گمان بردید پس بخوانند آن شریکان را ایشان جواب نگویند

وَجَعَلْنَا بَيْنَهُم مَّوْبِقًا ۝ وَرَءَا ٱلْمُجْرِمُونَ

و بدید آوریم میان ایشان و شریکان پرده و ببینند گناهکاران

ٱلنَّارَ فَظَنُّوٓا۟ أَنَّهُم مُّوَاقِعُوهَا وَلَمْ

آتش دوزخ را پس یقین دانند که ایشان افتادگانند در آن

يَجِدُوا۟ عَنْهَا مَصْرِفًا ۝ وَلَقَدْ صَرَّفْنَا

و نیابند از آن هیچ جای گریز و به تحقیق تکرار کردانیدیم

فِى هَٰذَا ٱلْقُرْءَانِ لِلنَّاسِ مِن كُلِّ مَثَلٍ

در این قرآن از بهر مردمان از هر داستانی

الْكِتَابِ لَا يُغَادِرُ صَغِيرَةً وَلَا كَبِيرَةً

نامه را كه وانگذاشته گناه خردی ونه گناه بزرگی را

إِلَّا أَحْصَاهَا وَوَجَدُوا مَا عَمِلُوا حَاضِرًا

مگر آنکه برشمرده است آنها را و یابند هرچه کرده اند حاضر

وَلَا يَظْلِمُ رَبُّكَ أَحَدًا وَإِذْ قُلْنَا

وستم نکند پروردگار تو هیچکس را و یاد کن گفتیم

لِلْمَلَائِكَةِ اسْجُدُوا لِآدَمَ فَسَجَدُوا إِلَّا

مر فرشتگان را که سجده کنید خدا را بشکرانه خلقت آدم پس

إِبْلِيسَ كَانَ مِنَ الْجِنِّ فَفَسَقَ عَنْ أَمْرِ

بجز شیطان که بود از دیوان پس بیرون رفت از فرمان

رَبِّهِ أَفَتَتَّخِذُونَهُ وَذُرِّيَّتَهُ أَوْلِيَاءَ

پروردگارش پس آیا فرا میگیرید ای فرزندان آدم او

مِنْ دُونِي وَهُمْ لَكُمْ عَدُوٌّ بِئْسَ لِلظَّالِمِينَ

بغیر از من و حال آنکه ایشان مر شما را دشمنانند بد است ستمکاران را

بَدَلًا ۝ مَا أَشْهَدْتُهُمْ خَلْقَ السَّمَاوَاتِ

طاعت شیطان بجای طاعت خدا گواه نکردم شیطان و ذریه او

هُزُوًا ۝ وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنْ ذُكِّرَ بِآيَاتِ رَبِّهِ

ازان چیزی که بآن استهزا کنند و کیست ستمکارتر از آنکه

فَأَعْرَضَ عَنْهَا وَنَسِيَ مَا قَدَّمَتْ يَدَاهُ

پس روی گردانید از آنها و فراموش کرد آنچه پیش فرستاده

إِنَّا جَعَلْنَا عَلَىٰ قُلُوبِهِمْ أَكِنَّةً أَنْ يَفْقَهُوهُ

بدرستیکه ما بدید آوردیم بر دلهای ایشان پرده‌ها برای آنکه نخوانند

وَفِي آذَانِهِمْ وَقْرًا وَإِنْ تَدْعُهُمْ إِلَى

و بدید کردیم در گوشهای ایشان گرانی تا نشنوند و اگر بخوانی

الْهُدَىٰ فَلَنْ يَهْتَدُوا إِذًا أَبَدًا وَرَبُّكَ

براه راست پس هرگز راه راست نیابند آنگاه هیچ وقت

الْغَفُورُ ذُو الرَّحْمَةِ لَوْ يُؤَاخِذُهُمْ بِمَا

آمرزگار خداوند بخشایش اگر مواخذه کند خدا ایشان را بآنچه

كَسَبُوا لَعَجَّلَ لَهُمُ الْعَذَابَ بَلْ لَهُمْ

کسب کرده اند هرآینه بشتاب رسانیدی بایشان عذاب را لیکن

مَوْعِدٌ لَنْ يَجِدُوا مِنْ دُونِهِ مَوْئِلًا

وعده گاهی است که هرگز نیابند بغیر او پناهی

وَكَانَ الْإِنْسَانُ أَكْثَرَ شَيْءٍ جَدَلًا

و هست آدمی بیشتر از هر چیزی در خصومت

وَمَا مَنَعَ النَّاسَ أَنْ يُؤْمِنُوا إِذْ جَاءَهُمُ

و باز نداشته مردمان را از اینکه بگروند چون آمد ایشان را

الْهُدَىٰ وَيَسْتَغْفِرُوا رَبَّهُمْ إِلَّا أَنْ

رهنمای دین حق و از اینکه آمرزش خواهند از پروردگار

تَأْتِيَهُمْ سُنَّةُ الْأَوَّلِينَ أَوْ يَأْتِيَهُمُ

مگر آنکه بیاید ایشان را سنت پیشینیان یا بیاید ایشان را

الْعَذَابُ قُبُلًا وَمَا نُرْسِلُ الْمُرْسَلِينَ

عذاب را معاینه و نفرستیم پیغمبران را

إِلَّا مُبَشِّرِينَ وَمُنْذِرِينَ وَيُجَادِلُ

مگر مژده دهندگان و بیم نمایندگان و خصومت میکنند

الَّذِينَ كَفَرُوا بِالْبَاطِلِ لِيُدْحِضُوا بِهِ

آنانکه نگرویده اند بچیزی باطل تا عاجز کنند بآن دین

الْحَقَّ وَاتَّخَذُوا آيَاتِي وَمَا أُنْذِرُوا

حق و فرا گرفته معجزهای مرا و آنچه بیم کرده شده اند

قَالَ أَرَأَيْتَ إِذْ أَوَيْنَا إِلَى الصَّخْرَةِ

گفت آن جوان آیا دانستی که چون جای گرفتیم بر این سنگ بزرگ

فَإِنِّي نَسِيتُ الْحُوتَ وَمَا أَنْسَانِيهُ

پس بحقیقت که من فراموش کردم که بتو گویم و فراموش نکرد

إِلَّا الشَّيْطَانُ أَنْ أَذْكُرَهُ وَاتَّخَذَ

مگر دیو رجیم که یاد کنم آن را و فرا گرفت

سَبِيلَهُ فِي الْبَحْرِ عَجَبًا قَالَ ذَلِكَ

ماهی راه خود را در دریا راه عجب گفت موسی که این

مَا كُنَّا نَبْغِ فَارْتَدَّا عَلَى آثَارِهِمَا

آنچه ما درین سفر میجستیم پس بازگشتند از آن سو بر پی

قَصَصًا فَوَجَدَا عَبْدًا مِنْ عِبَادِنَا

در حالی که پی جوی میکردند نقش قدمهای خود را پس یافتند بنده از

آتَيْنَاهُ رَحْمَةً مِنْ عِنْدِنَا وَعَلَّمْنَاهُ

که داده بودیم او را بخشایش بسیار از نزد خود و آموختیم او را

مِنْ لَدُنَّا عِلْمًا قَالَ لَهُ مُوسَى هَلْ

از نزد خود دانش بسیار گفت مر او را موسی آیا

در کنار دریا

بندگان ما

وَتِلْكَ الْقُرَى أَهْلَكْنَاهُمْ لَمَّا ظَلَمُوا

و ساکنان آن شهرها را هلاک گردانیدیم چون ستم کردند

وَجَعَلْنَا لِمَهْلِكِهِم مَّوْعِدًا وَإِذْ

و پدید کردیم برای هلاکت ایشان وقتی معلوم و یاد کن چون

قَالَ مُوسَى لِفَتَاهُ لَا أَبْرَحُ حَتَّى أَبْلُغَ

گفت موسی با آن جوان یار خود همیشه من بروم تا برسیم

مَجْمَعَ الْبَحْرَيْنِ أَوْ أَمْضِيَ حُقُبًا فَلَمَّا

بجای فراهم آمدن دو دریا یا بروم روزگار دراز

بَلَغَا مَجْمَعَ بَيْنِهِمَا نَسِيَا حُوتَهُمَا

پس چون رسیدند بمجمع فراهم آمدن دو دریا فراموش کردند

فَاتَّخَذَ سَبِيلَهُ فِي الْبَحْرِ سَرَبًا فَلَمَّا

ماهی راه خود را در دریا راه گرفتی پس چون گذشتند

جَاوَزَا قَالَ لِفَتَاهُ آتِنَا غَدَاءَنَا

از آنجا گفت موسی با آن جوان یار خود بیار با غذای چاشت ما

لَقَدْ لَقِينَا مِن سَفَرِنَا هَٰذَا نَصَبًا

البته و بتحقیق که دیدیم ازین سفر ما تعب و رنج بسیار

فِي السَّفِينَةِ خَرَقَهَا قَالَ أَخَرَقْتَهَا

در کشتی سوراخ کرد آن کشتی را گفت موسی آیا

لِتُغْرِقَ أَهْلَهَا لَقَدْ جِئْتَ شَيْئًا

تا غرق کنی ساکنان آنرا بحقیقت که آمدی بکاری بزرگ

إِمْرًا قَالَ أَلَمْ أَقُلْ إِنَّكَ لَنْ تَسْتَطِيعَ

گفت آیا نگفتم بتحقیق که تو هرگز نتوانی

مَعِيَ صَبْرًا قَالَ لَا تُؤَاخِذْنِي بِمَا

برفاقت من صبر نمود گفت موسی مگیر مرا بانچه

نَسِيتُ وَلَا تُرْهِقْنِي مِنْ أَمْرِي عُسْرًا

فراموش کردم و مرسان بمن از کار من دشواری را

فَانْطَلَقَا حَتَّى إِذَا لَقِيَا غُلَامًا

پس رفتند چون از کشتی برآمدند تا چون برخوردند بکودکی

فَقَتَلَهُ قَالَ أَقَتَلْتَ نَفْسًا زَكِيَّةً

پس کشت آن کودک را گفت موسی چرا کشتی نفس پاک را

بِغَيْرِ نَفْسٍ لَقَدْ جِئْتَ شَيْئًا نُكْرًا

نه بقصاص تنی بحقیقت که آمدی بکار زشت

اَتَّبِعُكَ عَلٰٓى اَنْ تُعَلِّمَنِ مِمَّا عُلِّمْتَ

بپای تو بیایم برین شرط که بیاموزی مرا از علوم که آموخته

رُشْدًا قَالَ اِنَّكَ لَنْ تَسْتَطِيعَ

شده از علم با صواب گفت آن بنده بدرستی که تو هرگز نتوانی برداشت

مَعِيَ صَبْرًا وَكَيْفَ تَصْبِرُ عَلٰى مَا

من صبر نمود و چه گونه شکیبائی ورزی بر چیزی

لَمْ تُحِطْ بِهٖ خُبْرًا قَالَ سَتَجِدُنِيٓ

که فرا نگرفته بآن از روی دانش گفت موسی خواهی یافت مرا

اِنْ شَآءَ اللّٰهُ صَابِرًا وَلَآ اَعْصِي لَكَ

اگر خواهد خدا شکیبایی و نافرمانی نکنم امر ترا

اَمْرًا قَالَ فَاِنِ اتَّبَعْتَنِي فَلَا تَسْئَلْنِي

در هیچ کار گفت آن بنده پس اگر بپای من آیی پس مپرس مرا

عَنْ شَيْءٍ حَتّٰٓى اُحْدِثَ لَكَ مِنْهُ

از هیچ چیز تا بدید آورم برای تو ازان

ذِكْرًا فَانْطَلَقَا حَتّٰٓى اِذَا رَكِبَا

یاد کرد پس برفتند از انجا تا آنکه چون برنشستند

أَجْرًا قَالَ هَٰذَا فِرَاقُ بَيْنِي وَبَيْنِكَ

مزدی گفت اینست جدایی میان من و میان تو

سَأُنَبِّئُكَ بِتَأْوِيلِ مَا لَمْ تَسْتَطِعْ

بتحقیق که آگاه گردانیدیم ترا بآخر کار آنچه نتوانستی

عَلَيْهِ صَبْرًا أَمَّا السَّفِينَةُ

بر آن صبر نمود اما کشتی

فَكَانَتْ لِمَسَاكِينَ يَعْمَلُونَ فِي الْبَحْرِ

پس بود مال بیچارگانی که کار میکردند در دریا

فَأَرَدْتُ أَنْ أَعِيبَهَا وَكَانَ وَرَاءَهُمْ

پس خواستم که عیبناک کنم آنرا و بود پس ایشان

مَلِكٌ يَأْخُذُ كُلَّ سَفِينَةٍ غَصْبًا

پادشاهی میگرفت هر کشتی درستی را بستم

وَأَمَّا الْغُلَامُ فَكَانَ أَبَوَاهُ مُؤْمِنَيْنِ

و اما آن کودک پس بود پدر و مادر او گرویدگان

فَخَشِينَا أَنْ يُرْهِقَهُمَا طُغْيَانًا وَكُفْرًا

پس ترسیدیم که برساند بایشان از حد گذشتن و ناسپاسی

قَالَ اَلَمْ اَقُلْ لَكَ اِنَّكَ لَنْ تَسْتَطِيعَ

گفت نگفتم ترا که بحقیقت که تو هرگز نتوانی بر رفاقت

مَعِیَ صَبْرًا قَالَ اِنْ سَاَلْتُكَ عَنْ شَيْءٍ

من شکیبائی نمود گفت موسی اگر بپرسم ترا از چیزی

بَعْدَهَا فَلَا تُصَاحِبْنِي قَدْ بَلَغْتَ مِنْ

بعد ازین پس رفاقت مکن با من بتحقیق که رسید

لَدُنِّي عُذْرًا فَانْطَلَقَا

نزد من بعذر مفارقت پس از آنجا رفتند

حَتّٰى اِذَا اَتَيَا اَهْلَ قَرْيَةِ اِسْتَطْعَمَا

تا آنگاه که آمدند بکنار شهری طلب خورش

اَهْلَهَا فَاَبَوْا اَنْ يُضَيِّفُوهُمَا فَوَجَدَا

از مردمان آن شهر پس سر باز زدند از آنکه مهمان کنند

فِيهَا جِدَارًا يُرِيدُ اَنْ يَنْقَضَّ فَاَقَامَهُ

دران شهر دیواری میخواست که بیفتد پس درست کرد آن را

قَالَ لَوْ شِئْتَ لَاتَّخَذْتَ عَلَيْهِ

گفت موسی اگر میخواستی هر آینه میگرفتی برین کار

خُبْرًا ۝ وَيَسْـَٔلُونَكَ عَنْ ذِي الْقَرْنَيْنِ

بران صبر کردی می پرسند ترا از حال ذی القرنین

قُلْ سَأَتْلُوا عَلَيْكُمْ مِنْهُ ذِكْرًا

بگو بتحقیق که خوانم بر شما ازان خبری

إِنَّا مَكَّنَّا لَهُ فِي الْأَرْضِ وَآتَيْنَاهُ

بدرستی که ما جای دادیم او را در زمین و دادیم او را

مِنْ كُلِّ شَيْءٍ سَبَبًا فَأَتْبَعَ سَبَبًا

از هر چیزی خواهش کند راهی که بآن

حَتَّى إِذَا بَلَغَ مَغْرِبَ الشَّمْسِ وَجَدَهَا

تا چون رسید بجای فرو شدن آفتاب یافت آنرا

تَغْرُبُ فِي عَيْنٍ حَمِئَةٍ وَوَجَدَ

که فرو میرود در چشمهٔ آب گرم و یافت

عِنْدَهَا قَوْمًا قُلْنَا يَا ذَا الْقَرْنَيْنِ

نزد آن چشمه گروهی را گفتیم ای ذو القرنین

إِمَّا أَنْ تُعَذِّبَ وَإِمَّا أَنْ تَتَّخِذَ

یا آنست که عذاب کنی ایشانرا اگر نگروند بخدا و یا آنست که فرا گیری

فَأَرَدْنَا أَنْ يُبْدِلَهُمَا رَبُّهُمَا خَيْرًا مِنْهُ

پس خواستیم عوض دهد ایشانرا پروردگار ایشان فرزندی بهتر ازو

زَكَوٰةً وَأَقْرَبَ رُحْمًا وَأَمَّا الْجِدَارُ

بپاکیزگی اخلاق و نزدیکتر بمهربانی ایشان و اما دیوار

فَكَانَ لِغُلَامَيْنِ يَتِيمَيْنِ فِي الْمَدِينَةِ

پس آن بود مر دو کودک یتیم را در آن شهر

وَكَانَ تَحْتَهُ كَنْزٌ لَهُمَا وَكَانَ أَبُوهُمَا

و هست زیر آن دیوار گنجی برای این دو و بود پدر ایشان مردی

صَالِحًا فَأَرَادَ رَبُّكَ أَنْ يَبْلُغَا

شایسته پس خواست پروردگار تو که برسند آن کودکان

أَشُدَّهُمَا وَيَسْتَخْرِجَا كَنْزَهُمَا رَحْمَةً

بحد بلوغ و رشد خود و بیرون آورند دفینه خود را

مِنْ رَبِّكَ وَمَا فَعَلْتُهُ عَنْ أَمْرِي

از نزد پروردگار تو و نکردم آنرا از روی اجتهاد خود

ذَٰلِكَ تَأْوِيلُ مَا لَمْ تَسْطِعْ عَلَيْهِ

اینست عاقبت آن کار که نتوانستی بودن

كَذَٰلِكَ وَقَدْ أَحَطْنَا بِمَا لَدَيْهِ

خبر ذالقرنين و تحقيق كه فرا گرفتيم بآنچه نزد اوست

خُبْرًا ۝ ثُمَّ أَتْبَعَ سَبَبًا ۝ حَتَّىٰ إِذَا

باگاهی پس از آنجا راه دیگر گرفت تا آنکه

بَلَغَ بَيْنَ السَّدَّيْنِ وَجَدَ مِن دُونِهِمَا

رسید میان دو کوه یافت پیش از آن دو کوه

قَوْمًا لَا يَكَادُونَ يَفْقَهُونَ

گروهی که نزدیک نه بودند که بفهمند

قَوْلًا ۝ قَالُوا يَا ذَا الْقَرْنَيْنِ إِنَّ

گفتار را گفتند ای ذو القرنین بدرستی که

يَأْجُوجَ وَمَأْجُوجَ مُفْسِدُونَ فِي

یاجوج و ماجوج تباهی کنندگانند در

الْأَرْضِ فَهَلْ نَجْعَلُ لَكَ خَرْجًا

زمین پس آیا مقرر کنیم برای تو مال معلوم

عَلَىٰ أَن تَجْعَلَ بَيْنَنَا وَبَيْنَهُمْ سَدًّا

بر آنکه پدید آوری میانه ما و میانه ایشان بندی

فِيهِمْ حُسْنًا قَالَ أَمَّا مَنْ ظَلَمَ فَسَوْفَ
درحق ایشان نیکوئی اگر بگروند گفت اما آنکه ستم کند

نُعَذِّبُهُ ثُمَّ يُرَدُّ إِلَىٰ رَبِّهِ فَيُعَذِّبُهُ
که عذاب کنیم اورا پس باز گردد بسوی پروردگار خود پس عذاب کند او را

عَذَابًا نُكْرًا وَأَمَّا مَنْ آمَنَ وَعَمِلَ
عذابی ناخوش و اما آنکه بگرود و بکند

صَالِحًا فَلَهُ جَزَاءً الْحُسْنَىٰ وَ
کار شایسته پس مر اوراست پاداش نیکی و

سَنَقُولُ لَهُ مِنْ أَمْرِنَا يُسْرًا ثُمَّ
بتحقیق که گوئیم مر اورا از فرمان خود هر چه آسان بود پس

أَتْبَعَ سَبَبًا حَتَّىٰ إِذَا بَلَغَ مَطْلِعَ
پی برداشت راه مشرق زمین را تا چون رسید بجای بر آمدن

الشَّمْسِ وَجَدَهَا تَطْلُعُ عَلَىٰ قَوْمٍ
آفتاب یافت آنرا که بر می آید بر گروهی

لَمْ نَجْعَلْ لَهُمْ مِنْ دُونِهَا سِتْرًا
که پدید نیاوردیم برای ایشان پیش آفتاب پرده همچنین است

رَحْمَةٌ مِنْ رَبِّي فَإِذَا جَاءَ وَعْدُ رَبِّي

بخشایشی است از نزد پروردگار من پس چون بیاید وعدهٔ پروردگار من

جَعَلَهُ دَكَّاءَ وَكَانَ وَعْدُ رَبِّي

بگرداند آن سد را زمین هموار و هست وعدهٔ پروردگار من

حَقًّا وَتَرَكْنَا بَعْضَهُمْ يَوْمَئِذٍ يَمُوجُ

راست و واگذاریم بعض از ایشان را در آن روز که موج زنند

فِي بَعْضٍ وَنُفِخَ فِي الصُّورِ فَجَمَعْنَاهُمْ

در بعضی و دمیده شود در صور قیامت پس گرد آریم ایشان را

جَمْعًا وَعَرَضْنَا جَهَنَّمَ يَوْمَئِذٍ لِلْكَافِرِينَ

گرد آوردنی و آشکارا گردانیدیم دوزخ را در آن روز برای کافران

عَرْضًا الَّذِينَ كَانَتْ أَعْيُنُهُمْ فِي

آشکارا کردنی کسانی که بود دیده های ایشان در

غِطَاءٍ عَنْ ذِكْرِي وَكَانُوا لَا يَسْتَطِيعُونَ

پرده از یاد من و بودند که نمی توانستند

سَمْعًا أَفَحَسِبَ الَّذِينَ كَفَرُوا أَنْ

شنیدن سمع قبول پس آیا پنداشتند آنانکه کافر شده اند که

قَالَ مَا مَكَّنِّي فِيهِ رَبِّي خَيْرٌ
کفت ذو القرنین آنچه تقویت فرموده مرا دران پروردکارم بهترست
فَأَعِينُونِي بِقُوَّةٍ أَجْعَلْ بَيْنَكُمْ وَ
پس مدد کنید مرا بتوانائی خود تا بسازم میانه شما و
بَيْنَهُمْ رَدْمًا آتُونِي زُبَرَ الْحَدِيدِ
میانه ایشان دیوار استواری بیاورید پارهای آهن
حَتَّى إِذَا سَاوَى بَيْنَ الصَّدَفَيْنِ قَالَ
تا چون برابر شد میانه آن دو کوه با کوهها کفت
انْفُخُوا حَتَّى إِذَا جَعَلَهُ نَارًا قَالَ
بدمید تا چون کردانید آن آهن را چون آتش کفت
آتُونِي أُفْرِغْ عَلَيْهِ قِطْرًا فَمَا
کفت بیاورید مس کداخته تا بریزم بران آهن آتش دیده
اسْطَاعُوا أَنْ يَظْهَرُوهُ وَمَا
پس نتوانستند یاجوج و ماجوج که برآیند بران سد و نتوانستند
اسْتَطَاعُوا لَهُ نَقْبًا قَالَ هَذَا
نتوانستند مرا ورا سوراخ نمودن کفت ذو القرنین این

جهنم بما كفروا واتخذوا اياتي

دوزخست بسبب کفر این و گرفتن ایشان معجزهای ما

ورسلي هزوا ان الذين امنوا و

و پیغمبران ما را چیزی که بآن استهزا کنند بدرستی که آنانکه گرویدند و

عملوا الصالحات كانت لهم جنات

کردند کردهای شایسته هست آماده برای ایشان بوستان

الفردوس نزلا خالدين فيها لا

برحس ما حضری جاویدند دران بوستانها

يبغون عنها حولا قل لو كان

نجویند از انها انتقالی بگو اگر باشد

البحر مدادا لكلمات ربي لنفد البحر

دریا سیاهی دوات برای نوشتن سخنان علم و حکمت

قبل ان تنفد كلمات ربي ولو جئنا

پیش از آنکه تمام شود نوشتن و انتهای پروردگار من و اگر چه بیاوریم

بمثله مددا قل انما انا بشر

مانند دریا را مدد بگو جز این نیست که من آدمیم

يَتَّخِذُوا عِبَادِي مِنْ دُونِي أَوْلِيَاءَ

فرا گیرند بندگان مرا از مسیح و فرشتگان بغیر از من

إِنَّا أَعْتَدْنَا جَهَنَّمَ لِلْكَافِرِينَ نُزُلًا

بدرستیکه ساز دادیم دوزخ را برای کافران ما حضری

قُلْ هَلْ نُنَبِّئُكُمْ بِالْأَخْسَرِينَ أَعْمَالًا

بگوی آیا آگاه کردانم شما را بزیان کارترین مردمان بانواع کردها

الَّذِينَ ضَلَّ سَعْيُهُمْ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا

کسانیکه ضایع شد کوشش ایشان در زندگانی دنیا

وَهُمْ يَحْسَبُونَ أَنَّهُمْ يُحْسِنُونَ صُنْعًا

و ایشان گمان کنند که نیکو میکنند کردار را

أُولَٰئِكَ الَّذِينَ كَفَرُوا بِآيَاتِ رَبِّهِمْ

آن گروه هستند آنانکه کافر شدند بنشانهای پروردگار

وَلِقَائِهِ فَحَبِطَتْ أَعْمَالُهُمْ فَلَا نُقِيمُ

و برسیدن بجزای او پس نابود شد کردهای ایشان پس بپا نداریم

لَهُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ وَزْنًا ذَٰلِكَ جَزَاؤُهُمْ

برای ایشان در روز رستخیز هیچ قدری و عیاری حال آنست

جهنم

از جانب غالب مهربان تا آنکه بترسانی گروهی را که ترسانیده نشده

آباؤهم فهم غافلون ۝ لقد حق

پدران ایشان پس ایشان بی خبرانند هر آینه بتحقیق واجب شد

القول على أكثرهم فهم لا يؤمنون

گفتار عذاب بر بیشتر ایشان پس ایشان ایمان نگروند

إنا جعلنا في أعناقهم أغلالا

بدرستی که ما پدید کردیم در گردنهای ایشان غلها

فهي إلى الأذقان فهم مقمحون

پس آن غلها رسیده اند به زنخها پس ایشان سر برافراشته اند

وجعلنا من بين أيديهم سدا ومن

و پدید کردیم از پیش روی ایشان حایلی و از

خلفهم سدا فأغشيناهم فهم

پس ایشان حایلی پس پوشانیدیم چشمهای ایشان را پس ایشان

لا يبصرون ۝ وسواء عليهم

نه بینند و یکسانست بر ایشان

مِثْلُكُمْ يُوحَىٰ إِلَيَّ أَنَّمَا إِلَٰهُكُمْ إِلَٰهٌ

مانند شما وحی کرده شده بسوی من که نیست معبود شما

وَاحِدٌ فَمَن كَانَ يَرْجُوا لِقَاءَ رَبِّهِ

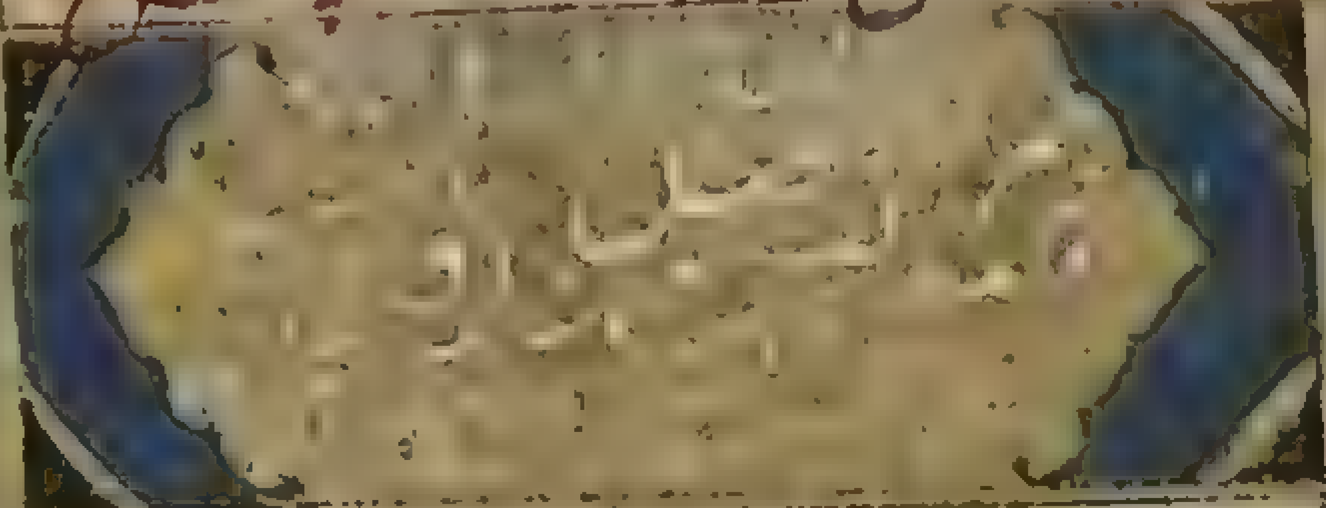
مگر خدای یگانه پس کسی که امید دارد دیدار ثواب پروردگار خود

فَلْيَعْمَلْ عَمَلًا صَالِحًا وَلَا يُشْرِكْ

پس باید که کند کار شایسته و شریک نگرداند

بِعِبَادَةِ رَبِّهِ أَحَدًا

به پرستش پروردگار خود هیچکس را

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ

بنام خدای بخشاینده مهربان

يس وَالْقُرْآنِ الْحَكِيمِ إِنَّكَ لَمِنَ

سوگند به یس و قرآن با حکمت بدرستی که تو هر آینه

الْمُرْسَلِينَ عَلَىٰ صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ تَنزِيلَ

از فرستادگانی بر رسالت بر راه راست یعنی فرو فرستاده شد

فَعَزَّزْنَا بِثَالِثٍ فَقَالُوٓا إِنَّآ إِلَيْكُم

پس قوی ساختیم آن دو را به شخص سیم پس گفتند بدرستی ما بسوی شما

مُّرْسَلُونَ قَالُوا مَآ أَنتُمْ إِلَّا بَشَرٌ

فرستادگانیم گفتند اهل آن شهر نه اید شما مگر آدمی

مِّثْلُنَا وَمَآ أَنزَلَ ٱلرَّحْمَٰنُ مِن شَيْءٍ إِنْ أَنتُمْ

مانند ما و فرو نفرستاده خداوند بخشاینده هیچ چیز نه اید

إِلَّا تَكْذِبُونَ قَالُوا رَبُّنَا يَعْلَمُ إِنَّآ

مگر آنکه دروغ میگویید گفتند مرسلون پروردگار ما میداند که

إِلَيْكُمْ لَمُرْسَلُونَ وَمَا عَلَيْنَآ إِلَّا

بسوی شما هر آینه فرستادگانیم و نباشد بر ما مگر

ٱلْبَلَٰغُ ٱلْمُبِينُ قَالُوٓا إِنَّا تَطَيَّرْنَا

رسانیدن روشن گفتند اهل آن دیه بدرستی که ما فال بد گرفتیم

بِكُمْ لَئِن لَّمْ تَنتَهُوا لَنَرْجُمَنَّكُمْ وَ

بشما هر آینه اگر باز نه ایستید از این سخن سنگسار کنیم شما را

لَيَمَسَّنَّكُم مِّنَّا عَذَابٌ أَلِيمٌ قَالُوا

و هر آینه البته رسد شما را از ما عذاب دردناک گفتند رسولان

ءَأَنذَرْتَهُمْ أَمْ لَمْ تُنذِرْهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ

خواه بیم نمایی ایشان را یا بیم ننمایی ایشان را ایمان نمی‌آورند

إِنَّمَا تُنذِرُ مَنِ اتَّبَعَ الذِّكْرَ وَخَشِيَ الرَّحْمَٰنَ

جز این نیست که بیم می‌نمایی کسی را که پیروی کند قرآن را و بترسد

بِالْغَيْبِ فَبَشِّرْهُ بِمَغْفِرَةٍ وَأَجْرٍ كَرِيمٍ

پنهانی پس مژده ده او را به آمرزش و مزد بزرگ

إِنَّا نَحْنُ نُحْيِي الْمَوْتَىٰ وَنَكْتُبُ مَا قَدَّمُوا

بدرستی که ما زنده کنیم مردگان را و نویسیم آن را که پیش فرستاده‌اند

وَآثَارَهُمْ وَكُلَّ شَيْءٍ أَحْصَيْنَاهُ فِي

و کردارهای ایشان را و هر چیز را شمرده‌ایم در

إِمَامٍ مُبِينٍ وَاضْرِبْ لَهُمْ مَثَلًا

کتاب هویدا و بزن برای ایشان داستان

أَصْحَابَ الْقَرْيَةِ إِذْ جَاءَهَا الْمُرْسَلُونَ

یاران شهر انطاکیه چون آمدند بان شهر فرستادگان

[illegible]

وَلَا يُنقِذُونِ ۝ إِنِّيٓ إِذًا لَّفِي ضَلَٰلٍ

و خلاص نکنند مرا بدرستی که من آنگاه هر آینه در ضلالتم

مُّبِينٍ ۝ إِنِّيٓ ءَامَنتُ بِرَبِّكُمْ فَٱسْمَعُونِ

هویدا بدرستی که من ایمان آوردم به پروردگار شما پس

قِيلَ ٱدْخُلِ ٱلْجَنَّةَ قَالَ يَٰلَيْتَ قَوْمِي

گفته شد چون شهید در آی در بهشت گفت ای کاش گروه من

يَعْلَمُونَ ۝ بِمَا غَفَرَ لِي رَبِّي وَجَعَلَنِي

دانستندی که بسبب آمرزید مرا پروردگار من و گردانید

مِنَ ٱلْمُكْرَمِينَ ۝ وَمَآ

از گرامی داشتگان و

أَنزَلْنَا عَلَىٰ قَوْمِهِۦ مِنۢ بَعْدِهِۦ مِن جُندٍ

نفرستادیم ما بر گروه او از پس وی هیچ لشکری

مِّنَ ٱلسَّمَآءِ وَمَا كُنَّا مُنزِلِينَ ۝ إِن

از آسمان و نبودیم ما فرستندگان لشکر نبود مگر

كَانَتْ إِلَّا صَيْحَةً وَٰحِدَةً فَإِذَا هُمْ

جز بانگ یک نعره یکباره پس ناگهان ایشان

طَائِرُكُمْ مَعَكُمْ أَئِن ذُكِّرْتُمْ بَلْ أَنتُمْ

بد شما با شماست ای اگر پند داده شوید فال بد گیرید نه که شما

قَوْمٌ مُسْرِفُونَ وَجَاءَ مِنْ أَقْصَى الْمَدِينَةِ

گروهید در گذشتگی از حد و آمد از نهایت آن شهر

رَجُلٌ يَسْعَى قَالَ يَا قَوْمِ اتَّبِعُوا الْمُرْسَلِينَ

مردی که می شتافت گفت ای قوم پیروی کنید فرستادگان را

اتَّبِعُوا مَن لَّا يَسْأَلُكُمْ أَجْرًا وَهُم

پیروی کنید کسی را که نمیخواهد از شما مزدی و ایشان

مُّهْتَدُونَ وَمَا لِيَ لَا أَعْبُدُ الَّذِي

راه یافتگانند و چیست مرا که نپرستم آن خدای را

فَطَرَنِي وَإِلَيْهِ تُرْجَعُونَ أَأَتَّخِذُ

که آفرید مرا و بسوی او باز گردانیده شوید آیا بگیرم

مِن دُونِهِ آلِهَةً إِن يُرِدْنِ الرَّحْمَٰنُ

بغیر او خدایانی اگر خواهد بمن خدای بخشنده

بِضُرٍّ لَّا تُغْنِ عَنِّي شَفَاعَتُهُمْ شَيْئًا

گزندی باز ندارد از من شفاعت ایشان هیچ چیز

خامدون يا حسرة على العباد ما
بوذ بر جای مردگان یا ای تحسر و اندوه بر حال بندگان
يأتيهم من رسول الا كانوا به
نیامد ایشان را هیچ پیغمبری مگر آنکه بوذند بآن
يستهزءون ألم يروا كم أهلكنا قبلهم
سخریه میکردند ار ندیدند قریش که چند هلاک کردیم پیش از ایشان
من القرون أنهم إليهم لا يرجعون
از اهل زمان ها آنکه آن گذشتگان بسوی ایشان باز نگردند
وإن كل لما جميع لدينا محضرون
و نیست هیچ کس از ایشان مگر آنکه همه نزد ما احضار کرده خواهند شد
وآية لهم الأرض الميتة أحييناها
و دلیلی است بقدرت ایشان زمین مرده زنده کردیم آنرا
وأخرجنا منها حبا فمنه يأكلون
و بیرون آوردیم از آن دانه پس از آن میخورند
وجعلنا فيها جنات من نخيل وأعناب
و پدید کردیم در آن بوستانها از خرما بن و خوشهای انگور

وفجرنا

الْعَزِيزِ الْعَلِيمِ وَالْقَمَرَ قَدَّرْنَاهُ

غالبست دانا و ماه را تقدیر فرمودیم

مَنَازِلَ حَتَّىٰ عَادَ كَالْعُرْجُونِ الْقَدِيمِ

منازل معلوم تا که گردد در آخر منازل مانند شاخ خرما

لَا الشَّمْسُ يَنْبَغِي لَهَا أَنْ تُدْرِكَ الْقَمَرَ

نه آفتاب را سزد آنرا که دریابد ماه را

وَلَا اللَّيْلُ سَابِقُ النَّهَارِ وَكُلٌّ فِي

و نه شب پیشی گیرنده روز است و هر یکی از ایشان

فَلَكٍ يَسْبَحُونَ وَآيَةٌ لَهُمْ أَنَّا حَمَلْنَا

در آسمان میروند و دلیلست برای ایشان اینکه

ذُرِّيَّتَهُمْ فِي الْفُلْكِ الْمَشْحُونِ وَ

اولاد ایشانرا در کشتی پر کرده و

خَلَقْنَا لَهُمْ مِنْ مِثْلِهِ مَا يَرْكَبُونَ

بدیه کردیم برای ایشان از مانند آن کشتی آنچه بر وی می نشینند

وَإِنْ نَشَأْ نُغْرِقْهُمْ فَلَا صَرِيخَ لَهُمْ

و اگر خواهیم غرق میکنیم ایشانرا پس نیست هیچ فریادرسی ایشانرا

الله اطعمه ان انتم الا في ضلال مبين

خدا خورش دادی او را نباید شما مگر در ضلالتی هویدا

ويقولون متى هذا الوعد ان كنتم

و گویند کدام وقت خواهد بود این وعده اگر هست

صادقين ما ينظرون الا صيحة

راست گویان چشم نمیدارند مگر نعره

واحدة تاخذهم وهم يخصمون

یکی نه فرا گیرد ایشانرا و حال آنکه ایشان با هم خصومت کنند

فلا يستطيعون توصية ولا الى

پس نتوانند نمود هیچ وصیتی و نه بسوی

اهلهم يرجعون ونفخ في الصور

کسان خود باز میگردند و دمیده شود در صور

فاذا هم من الاجداث الى ربهم

پس ناگهان ایشان از قبرها بسوی پروردگار خود

ينسلون قالوا يا ويلنا من

دوند گویند ای وای ما کدام کس

مُتَّكِئُونَ لَهُمْ فِيهَا فَاكِهَةٌ وَلَهُمْ

آراسته تکیه زدگانند مر ایشانراست در آن بهشت

مَا يَدَّعُونَ سَلَامٌ قَوْلًا مِنْ رَبٍّ

آنچه آرزو کنند و مر ایشانرا سلامیست از خدا پروردگار

رَحِيمٍ وَامْتَازُوا الْيَوْمَ أَيُّهَا

گفتار از خدای پروردگار مهربان جدا شوید امروز ای گناهکاران

الْمُجْرِمُونَ أَلَمْ أَعْهَدْ إِلَيْكُمْ يَا بَنِي

از مؤمنان ایشان نکردم پیمان شما ای فرزندان

آدَمَ أَنْ لَا تَعْبُدُوا الشَّيْطَانَ إِنَّهُ

آدم که مپرستید دیو رجیم را بدرستی که او

لَكُمْ عَدُوٌّ مُبِينٌ وَأَنِ اعْبُدُونِي

مر شما را دشمنی هویدا و آنکه بپرستید مرا

هَذَا صِرَاطٌ مُسْتَقِيمٌ وَلَقَدْ

این است راه راست و هر آینه

أَضَلَّ مِنْكُمْ جِبِلًّا كَثِيرًا أَفَلَمْ تَكُونُوا

بحقیقت گمراه کرد از شما آفریدگان بسیار

مُضِيًّا وَلَا يَرْجِعُونَ وَمَنْ نُعَمِّرْهُ

گذشتن و نه بازگشتن و هر کرا عمر دراز دهیم

نُنَكِّسْهُ فِي الْخَلْقِ أَفَلَا يَعْقِلُونَ وَمَا

بازگونه کنیم او را در آفرینش ای پس نمی یابند و

عَلَّمْنَاهُ الشِّعْرَ وَمَا يَنْبَغِي لَهُ إِنْ هُوَ إِلَّا

نیاموخته ایم ما محمد را کلام موزون قافیه دار و نسزد مر او را

ذِكْرٌ وَقُرْآنٌ مُبِينٌ لِيُنْذِرَ مَنْ كَانَ

آموختیم او را مگر پند و قرآن ظاهر الاعجاز تا بیم کند هر کرا

حَيًّا وَيَحِقَّ الْقَوْلُ عَلَى الْكَافِرِينَ

که هست زنده دل و واجب شود گفتار عذاب بر [illegible]

أَوَلَمْ يَرَوْا أَنَّا خَلَقْنَا لَهُمْ مِمَّا عَمِلَتْ

ای ندانستند که ما بدید کردیم ایشان را از جمله آنچه ساخت

أَيْدِينَا أَنْعَامًا فَهُمْ لَهَا مَالِكُونَ

دستهای قدرت ما چهارپایان پس ایشان مر او را [illegible]

وَذَلَّلْنَاهَا لَهُمْ فَمِنْهَا رَكُوبُهُمْ وَمِنْهَا

و رام گردانیدیم آن چهارپایان را برای ایشان پس از آن [illegible]

یاکلون

لَنَا مَثَلًا وَنَسِيَ خَلْقَهُ قَالَ مَنْ يُحْيِي

برای ما داستانی و فراموش کرد آفرینش خود را گوید کدام کس زنده

الْعِظَامَ وَهِيَ رَمِيمٌ قُلْ يُحْيِيهَا

میکند استخوانها را و حال آنکه آنها پوسیده شد بگو زنده

الَّذِي أَنْشَأَهَا أَوَّلَ مَرَّةٍ وَهُوَ بِكُلِّ

کند آنها را آنکه بدید کرد آنان نخستین و او بهر

خَلْقٍ عَلِيمٌ ۝ الَّذِي جَعَلَ لَكُمْ مِنَ الشَّجَرِ

آفرینشی داناست آنکه بدید کرد برای شما از

الْأَخْضَرِ نَارًا فَإِذَا أَنْتُمْ مِنْهُ تُوقِدُونَ

سبز آتش پس ناگهان شما از آن آتش می افروزید

أَوَلَيْسَ الَّذِي خَلَقَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ

آیا نیست آنکه بدید کرد آسمانها و زمین را

بِقَادِرٍ عَلَى أَنْ يَخْلُقَ مِثْلَهُمْ بَلَى وَهُوَ

توانا بر آنکه آفریند مانند ایشان را آری تواند

الْخَلَّاقُ الْعَلِيمُ إِنَّمَا أَمْرُهُ إِذَا أَرَادَ

آفریننده دانا نیست فرمان او هرگاه خواهد

بدید کند

مِنْ عِندِنَا إِنَّا كُنَّا مُرْسِلِينَ رَحْمَةً
از نزد ما بدرستی که ما هستیم فرستادگان پیغمبران

مِن رَّبِّكَ إِنَّهُ هُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ
از نزد پروردگار تو بدرستی که اوست شنوا دانا

رَبِّ السَّمٰوٰتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا
پروردگار آسمانها و زمین و آنچه میانه ایشانست

إِن كُنتُم مُّوقِنِينَ لَا إِلٰهَ إِلَّا هُوَ يُحْيِي
اگر هستید خداوندان یقین نیست معبودی بجز او زنده میکند

وَيُمِيتُ رَبُّكُمْ وَرَبُّ آبَائِكُمُ الْأَوَّلِينَ
و میمیراند پروردگار شما و پروردگار پدران پیشین شماست

بَلْ هُمْ فِي شَكٍّ يَلْعَبُونَ فَارْتَقِبْ
بلکه ایشان در شک اند بازی میکنند پس منتظر باش ای محمد ص

يَوْمَ تَأْتِي السَّمَاءُ بِدُخَانٍ مُّبِينٍ
روزیرا که آرد آسمان دودی هویدا

يَغْشَى النَّاسَ هٰذَا عَذَابٌ أَلِيمٌ
فرو پوشد مردمانرا گویند این عذابیست دردناک

ربنا

أَنْ أَدُّوا إِلَيَّ عِبَادَ اللَّهِ إِنِّي لَكُمْ رَسُولٌ
که تسلیم کنید بمن بندکان خدارا بدرستی چون من شمارا پیغمبرم
أَمِينٌ وَأَنْ لَا تَعْلُوا عَلَى اللَّهِ إِنِّي
با امانت واینکه تکبر منمایید بر خدا بدرستیکه من
آتِيكُمْ بِسُلْطَانٍ مُبِينٍ وَإِنِّي عُذْتُ
آورنده ام شمارا حجتی ظاهر وبدرستیکه من پناه میکیرم
بِرَبِّي وَرَبِّكُمْ أَنْ تَرْجُمُونِ وَإِنْ لَمْ
به پروردکار خود وپروردکار شما ازانکه سنکسار کنید مرا واکر
تُؤْمِنُوا لِي فَاعْتَزِلُونِ فَدَعَا رَبَّهُ
نمیکروید بمن پس جدا شوید از من پس خواند پروردکار خودرا
أَنَّ هَؤُلَاءِ قَوْمٌ مُجْرِمُونَ فَأَسْرِ
که اینان کروهند کناهکار پس خدا فرمود ببر
بِعِبَادِي لَيْلًا إِنَّكُمْ مُتَّبَعُونَ وَاتْرُكِ
بندکان مرا در شب بدرستیکه شمارا ازپی درآمده خواهند شد وبکذار
الْبَحْرَ رَهْوًا إِنَّهُمْ جُنْدٌ مُغْرَقُونَ كَمْ
دریارا کشوده شده بدرستیکه فرعونیان لشکریند غرق شدکان

ترکوا

عِلْمٍ عَلَى الْعَالَمِينَ وَآتَيْنَاهُمْ مِنَ

بدانش بر جهانیان ودادیم ایشانرا از

الْآيَاتِ مَا فِيهِ بَلَاءٌ مُبِينٌ إِنَّ

معجزها آنچه درآن بود امتحانی یا نعمتی هویدا بدرستی

هَؤُلَاءِ لَيَقُولُونَ إِنْ هِيَ إِلَّا مَوْتَتُنَا

ایشان هراینه گویند نیست خاتمت کار مگر همین مردن

الْأُولَى وَمَا نَحْنُ بِمُنْشَرِينَ فَأْتُوا

ونخواهیم بود برانگیخته شدگان پس بیاورید

بِآبَائِنَا إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ أَهُمْ

پدران ما را اگر هستید براستی گویان آیا ایشان

خَيْرٌ أَمْ قَوْمُ تُبَّعٍ وَالَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ

بهتر بودند یا گروه تبع وآنانکه بودند پیش از ایشان

أَهْلَكْنَاهُمْ إِنَّهُمْ كَانُوا مُجْرِمِينَ

هلاک کردیم ایشانرا بدرستیکه ایشان بودند گناهکاران

وَمَا خَلَقْنَا السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ

ونیافریدیم آسمانها وزمین را

خُذُوهُ فَاعْتِلُوهُ إِلَىٰ سَوَاءِ
بگیرید ای زبانیه دوزخ این کافر را پس بعنف بکشید او را
الْجَحِيمِ ثُمَّ صُبُّوا فَوْقَ رَأْسِهِ مِنْ
بمیان دوزخ پس بریزید بالای سر او از
عَذَابِ الْحَمِيمِ ذُقْ إِنَّكَ أَنْتَ
عذاب آب جوشان چش ای کافر بدرستی تو توئی
الْعَزِيزُ الْكَرِيمُ إِنَّ هَٰذَا مَا كُنْتُمْ بِهِ
بگمان خود غالب بزرگوار بدرستی که این عذاب آنست
تَمْتَرُونَ إِنَّ الْمُتَّقِينَ فِي مَقَامٍ
میداشتید بدرستی پرهیزگاران در جایگاهی اند
أَمِينٍ فِي جَنَّاتٍ وَعُيُونٍ يَلْبَسُونَ
با امن در بوستانها و چشمه سارها می پوشند از
مِنْ سُنْدُسٍ وَإِسْتَبْرَقٍ مُتَقَابِلِينَ
از دیبای خوش قماش و استبرق روبروی یکدیگر نشسته
كَذَٰلِكَ وَزَوَّجْنَاهُمْ بِحُورٍ عِينٍ
همچنین است و زن دهیم ایشان را حوران گشاده چشمان

بِسْمِ اللهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ
شَهِدَ اللهُ اَنَّهُ لَا اِلٰهَ اِلَّا هُوَ وَالْمَلَا
ئِكَةُ وَاُولُوا الْعِلْمِ قَائِمًا بِالْقِسْطِ
لَا اِلٰهَ اِلَّا هُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ اِنَّ الدِّينَ
عِنْدَ اللهِ الْاِسْلَامُ وَاَنَا الْعَبْدُ الضَّعِيفُ
الْمُذْنِبُ الْعَاصِي الْمُحْتَاجُ الْفَقِيرُ
الْحَقِيرُ اَشْهَدُ لِمُنْعِمِي وَخَالِقِي وَرَازِقِي
وَمُكْرِمِي كَمَا شَهِدَ لِذَاتِهِ وَشَهِدَ لَهُ
الْمَلَائِكَةُ وَاُولُوا الْعِلْمِ مِنْ عِبَادِهِ

انه

سلطانا اذ لا مملكة ولا مالك
ولم يزل سبحانا على جميع الاحوال
وجوده قبل القبل في ازل
الازال وبقاؤه بعد البعد
من غير انتقال ولا زوال غني
في الاول والاخر مستغن في
الظاهر والباطن لا جور في
قضيته ولا ميل في مشيته
ولا ظلم في تقديره ولا مهرب

وعن حكمه

وَاعلى شانُهُ سُبحانَه ما اَجَلّ نيلَه

وَاَعظَم احسانُه بَعَثَ الاَنبياءَ لِتَبيين

عَدلِه وَنَصَبَ الاَوصِياءَ لِيُظهِرُوا طَول

وَفَضلَه وَجَعلَنا مِن اُمّة سَيّد

الاَنبياء، وَخيرِ الاَولياء، وَاَفضلِ

الاَصفياءِ وَاَعلى الاَزكيا مُحمّدٍ المصطفى

امَنّا بِهِ وَبِما دَعانا الَيهِ وَبالقرآنِ

الّذي اَنزلَهُ عَلَيهِ وَبِوَصِيّه الّذي

نصبَ

جعفر ثم الكاظم موسى ثم الرضا

ثم النقي

علي ثم التقي محمد علي ثم الزكي

العسكري الحسن ثم الحجة الخلف

المنتظر المرتجى الذي ببقائه

بقيت الدنيا وبيمنه رزق الورى

وبوجوده ثبتت الأرض والسماء

به يملأ الله الأرض قسطا وعدلا

بعدما ملئت جورا وظلما والله

ان

مسائل

ومسئلة القبر حق والبعث
حق والنشور حق والجنة حق
والنار حق وان الساعة آتية
لا ريب فيها وان الله يبعث من في
والميزان النشور
القبور اللهم فضلك رجائي
وكرمك ورحمتك وعفوك املي
لا عمل لي استحق به الجنة ولا طاعة
لي استوجب بها الرضوان الا اني

وشفاعة محمد عليه السلام حق

والميزان حق والصراط حق
والحوض حق والكتاب حق

اعتمد

وازبين شد
١٣٢١ ش

١٩٣ ع

عَلَى وَقْتِ حُضُورِ مَولىَ

بِرَحمَتِكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ

وَصَلَّى اللهُ عَلَى خَيْرِ خَلْقِهِ مُحَمَّدٍ وَآلِهِ

أَجْمَعِينَ

بِسْمِ اللهِ الرَّحْمنِ الرَّحِيمِ

اَللّهُمَّ الْعَنْ أَوَّلَ ظَالِمٍ ظَلَمَ

حَقَّ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَغَصَبَ

حَقَّهُمْ وَهُوَ الزِّنْدِيقُ الْأَكْبَرُ

وَالْأَحْمَقُ الْأَبْتَرُ وَالْكَافِرُ

الْمَرْدُودُ الثَّانِي اثْنَيْنِ النَّمْرُودِ

العتق

